

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.25

РІК CVI | П'ЯТНИЦЯ, 17 ГРУДНЯ 1999 | ЧИСЛО 51 | VOL. CVI | FRIDAY, DECEMBER 17, 1999 | No. 51

Він мав прийти і прийшов

Різдвяне послання Всечесному духовенству, преподобному чернецтву та боголюбним вірним – мир у Господі і наше архиєрейське благословення!

Христос рождається! – Славім Його!

Після чудесного визволення ізраїльтян з єгипетської неволі Господь Бог через Мойсея наказав їм врочисто відзначувати кожний п'ятдесятий рік як святий рік, рік Божого помилування. Початок Святого року слід було сповіщати по всій країні голосом труби, по-еврейськи – йовел. Звідси й названо Святий рік – ювілейним роком, скорочено – ювілеєм. Тож Мойсей наказав синам Ізраїля: „П'ятдесятий рік буде для вас ювілейним роком.., святий час для вас!" (Лев. 25:11–12). Святий час чи пак ювілейний рік мав нагадувати вибраному народові Боже помилування, тобто прихід обіцяного Месії, що мав прийти „Спасти народ свій від їхніх гріхів" (Мт. 1:21).

„Якже сповнився час, Бог послав

(Закінчення на стор. 22)

Лев Пилипенко

Риплять сніжком

Риплять сніжком Різдвяні Свята,
несуть мені про Край згадки.
де рушниками вбрана хата,
де гріли серце колядки.
Скриплять врочисто хатні двері.
На першу зірку жде кутя.
Дванадцять страв до Свят-Вечері
святково ніжать почуття.
А скільки чулости й любови
в ту чарівну морозну ніч,
як місяць на снігу святковім
запалює мільйони свіч!
Безсмертні Різдвяні звичаї–
не вмруть щедрівки й колядки,
які з народом в ріднім краї
жили і житимуть віки!

Цей ювілей – крок до духовного оновлення

Різдвяний привіт Світового Конґресу Українців

Президія Світового Конґресу Українців сердечно вітає все світове українство, всі складові організації і крайові надбудови СКУ та наших братів і

(Закінчення на стор. 22)

Наша найкраща надія – Різдво Христове

Різдвяне привітання УККА до українського народу

Ось уже неподалік від нас велике свято, свято надії – Різдво Христове! Рівно 2,000 років тому у Вифлеємі народився Ісус Христос, наш Господь,

(Закінчення на стор. 22)

Його Матір є нашою Матір'ю"

Слово Кир Василя у Різдво Христове

Всечесному духовенству, преподобному чернецтву і всім вірним Стемфордської єпархії:

Христос Родився! – Славіте Його!

Рік у рік радіємо празником Різдва Господа Нашого Ісуса Христа. Цього ж року, однак, наша радість є особливою, тому що починаємо святкування Різдва нашого Спасителя, яке триватиме цілий наступний рік, відзначаючи Великий Ювілей – 2000-ліття ключової історичної події, тобто народження Ісуса Христа у Вифлеємі від Пресвятої Богородиці, Благословенної Богоматері і Присно-Діви Марії, Яка є і нашою Матір'ю, тому що в Хрещенні ми злучились з Христом і стали прибраними братами і сестрами Христа Господа.

Часто люди висловлюють бажання, мовляв, „було б гарно мати Різдво, що тривало б цілий рік". Аж ось це бажання сповнюється, бо Великий

(Закінчення на стор. 22)

У Вашінґтоні Кучма обіцяє прискорення реформ

Ростислав Хом'як,
спеціяльний кореспондент "Свободи", Вашінґтон

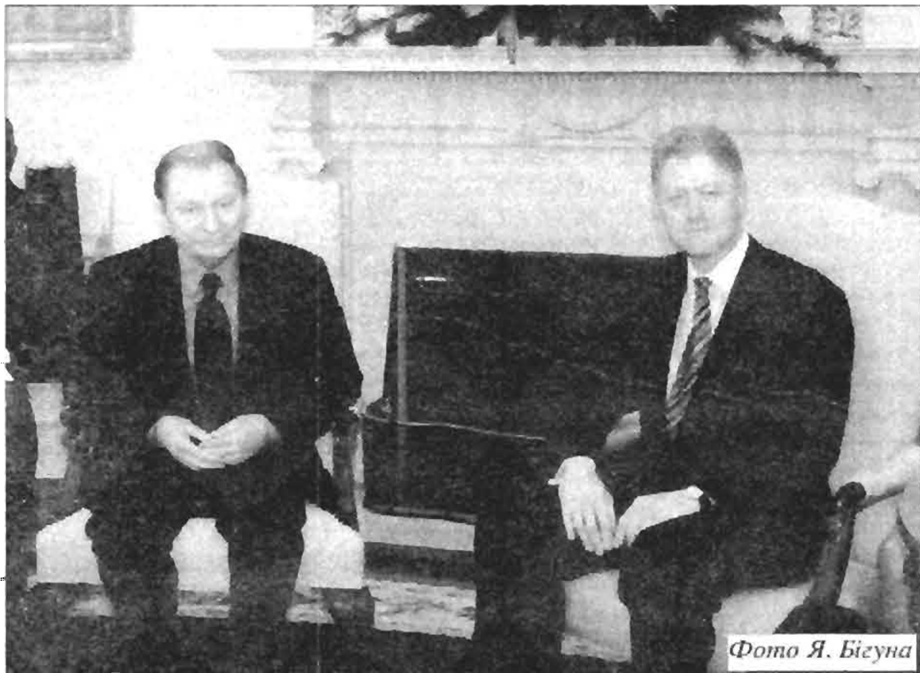

Фото Я. Бігуна

Президент України Л. Кучма і Президент США Б. Клінтон під час зустрічі у Вашінґтоні.

В середу, 8 грудня новий прапор повівав на Блейр Гаузі – резиденції високих гостей президента Сполучених Штатів: на квадратному темносиньому полотні – великий золотий тризуб в золотій обрамівці – новий штандарт президента України. Того дня, гостем Дому Блейра був Президент Леонід Кучма, який приїхав на Третє Щорічне Засідання Українсько-Американської

(Закінчення на стор. 6)

Евросоюз надасть кредит Україні, якщо...

КИЇВ, 13 грудня. – Европейський Союз не в змозі надати Україні черговий транш кредиту на підтримання платіжного балансу, доки не відчує повного порозуміння Києва з МВФ. Про це повідомив посол і голова Представництва Европейської Комісії в Україні Андре Ванавербек. На його думку, процес переговорів між Україною і МВФ "перебуває на невизначеному етапі". Рішення щодо надання Україні Евросоюзом додаткової позики, спрямованої на прискорення процесу економічних реформ у державі, в обсязі 150 млн евро, було прийняте за результатами третьої вершинної зустрічі "Україна – ЕС" у липні цього року. Перший транш кредиту на підтримання платіжного балансу обсягом 58 млн евро Київ уже отримав. А загальна сума грошей, спрямованих на консолідацію українського платіжного балансу сягає 250 млн евро.

Не зовсім задовольняють ЕК, за словами її представника, і виконання Україною певних умов торговельних відносин, зокрема, що стосується ліквідації внутрішнього мита на фармацевтичні товари, ліки тощо. Говорячи про фінансове становище України, Андре Ванавербек нагадав, що наступного року Києву доведеться погасити 3.2 млрд долярів боргових зобов'язань, з яких короткострокові є досить великими і такими, з якими "буде важко впоратися". І тут Европейський Союз підтримує позицію МВФ, яка полягає в тому, щоб гроші надавалися вели-

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Російські війська залишаться в Чечні на постійно

МОСКВА, 13 грудня. "Жодних штурмів Грозного, подібних до дій минулої чеченської кампанії, не буде", – заявив сьогодні журналістам міністр оборони РФ Ігор Сергєєв, вважаючи, що бойовиків витіснить з населених пунктів саме мирне населення. "Ми звичайно допоможемо, але це не буде широкомасштабна операція з великими жертвами, як з одного, так і з другого боку", – підкреслив Ігор Серґєєв. Федеральні війська залишаться в Чечні на постійній основі.

За словами Прем'єр-міністра Володимира Путіна, "сьогодні обстановка в Чечні складається таким чином, що більшість населення позитивно ставиться до дій федеральних сил у республіці".

Адміністративний кордон по всій довжині контролюють російські військові підрозділи, в тому числі єдиний в сторону Інгушетії коридор безпеки для виходу біженців.

* * *

МОСКВА. Держдума ухвалила постанову про амнестію тим, хто здійснював протиправні діяння під час чеченського конфлікту. За постанову проголосували 335 депутатів, проти – 2, утримався – 1. Під амнестію попадають люди, які здійснили такі діяння на територіях Чечні, Інгушетії, Північної Осетії, Дагестану, Ставропольського краю з 1 серпня 1999 року до 00 годин 1 лютого 2000 року.

Замбійський суд визнав українських льотчиків невинними

КИЇВ, 10 грудня. – Високий суд Замбії, засідання якого завершилося сьогодні у столиці Лусаці, зняв звинувачення у шпигунстві з 9 льотчиків екіпажу українського ІЛ-76, яких утримували у цій африканській країні майже 4 місяці. Представник обвинувачення визнав той факт, що у Замбії немає достатньо підстав продовжувати справу. Невирішеною залишається доля літака, який затримано в аеропорту Лусаки. Міністерство закордонних справ України неодноразово вимагало від замбійської сторони прискорити вирішення справи, підкреслюючи, що наші співвітчизники стали заручниками спроби керівництва африканської країни підвищити свій міжнародний рейтинг і у такий спосіб продемонструвавши світовому співтовариству свою непричетність до незаконних поставок зброї бійцям УНІТА.

ІЛ-76, орендований кенійською компанією вантажних перевезень "Меридіан", був затриманий у міжнародному аеропорту замбійської столиці 14 серпня. 30 серпня затримано дев'ятьох членів екіпажу – українських громадян, а 10 вересня їх було звинувачено у шпигунстві та навмисному порушенні повітряного простору над забороненою зоною. 24 жовтня екіпаж, який до цього часу утримувався в нелюдських умовах в невеличкій камері з декількома десятками представників місцевого криміналітету, було звільнено під заставу без права залишати Лусаку.

Бюджет Ради Европи: Україні – півтора відсотка

СТРАСБУРГ. – Комітет Міністрів Ради Европи затвердив на своєму засіданні 10 грудня бюджет організації на 2000 рік. Частка України в основному фінансовому документі РЕ дорівнює 1.46 відсоткам (2,263,497.86 євро). Основними контрибуторами Ради Европи є Велика Британія, Франція, Німеччина, Італія та Росія, які роблять внесок у розмірі 12.75 відсотка (близько 20 мільйонів євро). Найменший внесок, 0.02 відсотка, робить Сан Маріно.

Увічнено пам'ять Анатолія Солов'яненка

Ім'я видатного українського співака Анатолія Борисовича Солов'яненка присвоєно Донецькому академічному державному театру опери та балету. Таким є один із заходів увічнення пам'яті одного з найяскравіших тенорів XX століття, народного артиста України, затверджених постановою уряду. Ім'ям Анатолія Солов'яненка буде названо одну з вулиць Києва, а також Донецька, у якому народився співак. На будинку по вулиці Інститутській, 16, у Києві, де він жив, буде встановлено меморіальну дошку. Для студентів вокального факультету Національної музичної академії імені П.І.Чайковського засновано стипендію імені А.Б.Солов'яненка.

Стихійне лихо в Чернівцях

ЧЕРНІВЦІ, 13 грудня. – Шквальний вітер з дощем і мокрим снігом, який зірвався в горах, набрав ураганної сили й нищив усе на своєму шляху. За короткий час вийшло з ладу понад 200 кілометрів комунікаційних ліній та 89 трансформаторних підстанцій, 64 населених пункти залишилося без світла і звязку. Зараз в Карпатах удень і вночі трудяться ремонтні бригади. Вітер у горах ущух, але мокрий сніг, який не перестає падати,загрожує зсувами та лавинами.

(ІТАР-ТАРС - ДІНАУ)

"Сьогодні – Білорусь, завтра Україна?"

Росія й Білорусь утворили Союзну державу. Україна зберігає незалежність – покищо...

МОСКВА, 13 грудня. – Державна дума сьогодні на позачерговому пленарному засіданні ратифікувала Договір про утворення Союзної держави Білорусі й Росії. За ратифікацію Договору проголосували 382 депутати, проти - 3, утрималися 3 парламентарії.

Заява МЗС України

8 грудня ц.р. у Москві підписано Договір про створення Союзної держави між Російською Федерацією і Республікою Білорусь. У цьому зв'язку МЗС України заявляє наступне. Як неодноразово наголошував з цього приводу Президент України Л.Д.Кучма, рішення про об'єднання є суверенним правом цих держав, яке ми поважаємо. Оскільки держави-учасниці цього Договору зберігають свою міжнародну правосуб'єктність, Україна і надалі буде твердо і послідовно стояти на позиціях всебічного розвитку дружніх добросусідських відносин з Росією і Білоруссю. При цьому вона виходитиме з історичного вибору українського народу на збереження незалежности та суверенітету, на европейську перспективу, що було підтверджено результатами президентських виборів 14 листопада 1999 року.

ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНИЦЬКИХ СИЛ УКРАЇНИ ТА БІЛОРУСІ ВИСЛОВИЛИ ДУМКУ ЩОДО ДОГОВОРУ

КИЇВ, 10 грудня. – Спроба відродження російської імперії в межах сумнозвісного Радянського Союзу та задоволення власних амбіцій білоруського "бацьки" – така головна мета щойно підписаного Договору про Російсько-Білоруський Союз. Про це заявили сьогодні на прес-конференції голова Конгресу Українських Націоналістів, народний депутат Слава Стецько та голова Білоруської Партії Свободи Сергій Висоцький. Такий документ, вважають представники національно-державницьких сил двох країн, остаточний варіант якого не було оприлюднено, суперечить конституціям обох держав та інтересам їх народів. Білоруси, на їх думку, втрачають свою державність, національну ідентичність та загалом – майбутнє. Вже сьогодні, відзначив Сергій Висоцький, білоруські патріоти, національно-демократичні партії і рухи, що ведуть боротьбу за незалежність, зазнають усіляких переслідувань, утисків та репресій з боку білоруської влади.

Водночас, підкреслила Слава Стецько, підписання договору між двома державами активно використовують і "ліві антиукраїнські сили". Зокрема,Голова Верховної Ради України О. Ткаченко, зауважила вона, вже встиг повідомити, що через 2–3 роки й Україна приєднається до такого союзу. За словами голови КУН, згодом фракція КУН ініціюватиме відставку Олександра Ткаченка. Слава Стецько переконана, що пропозицію фракції підтримають ПЗУ, "Батьківщина", СДПУ(о), Рух Костенка та Рух Удовенка. А "запропонований главою українського парляменту" варіант "сьогодні – Білорусь, завтра Україна" – не пройде за жодних умов.

Обговоривши можливі наслідки російсько-білоруського договору, Конгрес Українських Націоналістів та Білоруська Партія Свободи підписали Угоду про співпрацю між двома ідейно спорідненими політичними силами.

Ціни в Україні

на 13 грудня

На продовольчих ринках (у грн.):

	Тернопіль	*Сімферополь*	*Чернігів*
Свинина (кг)	5.80	5.50-10.00	7.50
Яловичина	5.00	4.50-7.50	5.00
Сало	–	5.50	4.50
Риба	–	3.50-5.00	–
Молоко (л)	0.90	0.80-1.10	0.90
Сметана	4.00	4.50-5.00	3.60
Сир (кг)	2.80	3.50	3.30
Масло	10.00	9.50-11.00	8.00
Олія (л)	2.50	3.00-3.50	2.90
Яйця (дес.)	3.50	2.80-2.95	3.30
Цукор (кг)	1.40	1.60-1.65	1.50
Мед (л)	6.00	12.00	8.00
Картопля (кг)	0.75	1.20-1.80	1.00
Капуста	–	0.50-0.70	0.40
Цибуля	1.20	0.90-1.20	1.10
Часник	4.50	1.50	3.50
Яблука	2.50	2.50	2.50

Вартість пального (грн. за 1 літр):

	Миколаїв	*Кіровоград*	*Львів*
А-76	1,35-1,40	1,45-1,50	1,20
АІ-92	1,50	1,60-1,70	1,35
АІ-95	1,55-1,60	1,65-1,75	1,40-1,50

(ДІНАУ)

Вибори закінчились: Лазаренкам можна додому?

2 грудня до Києва повернулась дружина екс-прем'єр-міністра України, голови партії "Громада" Павла Лазаренка – Тамара Лазаренко. Як повідомило Управління інформаційного забезпечення партії "Громада", спроба Т.Лазаренко увійти до помешкання, в якому сім'я Лазаренків проживала протягом двох останніх років, "була припинена слідчими Генеральної прокуратури". "Я повернулася додому, – говорить Т.Лазаренко, – і мене дивує позиція посадових осіб Генеральної прокуратури. Жодних підстав не пускати мене до власного помешкання немає".

Як повідомив адвокат П. Лазаренка Віктор Ніказаков, Т. Лазаренко подала до Генпрокуратури заяву про надання доступу до власного житла. За його словами, в Генпрокуратурі зазначили, що заяву буде розглянуто протягом місяця і запропонували їй поки що жити в готелі. В.Ніказаков вважає, що законних підстав для арешту квартири немає.

В. Ніказаков підтвердив, що дружина екс-прем'єра приїхала до України одна, оскільки повинна переконатися, що будуть дотримані всі гарантії безпеки щодо дітей у разі їх повернення. Має намір повернутися і сам П. Лазаренко, зазначив адвокат.

* * *

КИЇВ, 13 грудня. – Генеральний прокурор України Михайло Потебенько бачить "реальні можливості" видачі Україні колишнього прем'єр-міністра Павла Лазаренка. Серед передумов, що дозволили зробити такий висновок, Генпрокурор назвав результати роботи групи американських фахівців у "справі Лазаренка". Американці перевіряли епізоди відмивання "брудних" грошей, що проходили через банки США. За словами Михайла Потебенька, після завершення слідства вони висловили думку про те, що найсерйозніші порушення законодавства були допущені Павлом Лазаренком в Україні і саме тут він повинен нести відповідальність. Більш того, повідомив Генпрокурор, американська сторона вважає, що Україна має право вимагати повернення коштів, незаконно

Тамара і Павло Лазаренки

переправлених за межі країни. Судовий розгляд щодо видачі експрем'єра властям Швейцарії (Україна не має з США договору про правову допомогу) перенесено на 18 січня. Генеральний прокурор висловив сподівання на те, що ця дата буде остаточною.

(УНІАН)

Відправа на Аскольдовій могилі

Священик греко-католицької церкви святого Миколая відправляє церковну відправу на Аскольдовій могилі в Києві, в середу, 1 грудня 1999р. Акція була проведена з нагоди 8-ї річниці Референдуму про Незалежність України, що відбувся 1 грудня 1991р. Біля Аскольдової могили були поховані студенти-кияни, що загинули в бою проти військ більшовиків за Українську Народну Республіку, які йшли у наступ на Київ, під містечком Крути в перші дні січня 1918 р.

Фото УНІАН.

ДУМКА ВЧЕНОГО

Коли ж входимо у третє тисячоліття?

Є незаперечні докази: коли наближався 1000-й рік від Різдва Христового, Европа завмерла в жахливому очікуванні судного дня. З тих давніх часів людство порозумнішало. Початок ХХІ століття і третього тисячоліття воно готується зустріти як велике свято.

Приналежність до обраного покоління, якому судилося стати свідками приходу нового тисячоліття, хвилює багатьох. Задовольняючи громадський інтерес до унікальної події, власті багатьох міст світу подбали про те, щоб спорудити пристрої для показу плину часу. Ними оснащені, зокрема, славетний лондонський годинник Біг Бен та Ейфелева вежа у Парижі. Розроблений ритуал святкування Різдва-2000 в Єрусалимі. Грандіозне міжнародне свято транслюватиметься телебаченням по всьому світу.

Яким же буде цей Новий рік: останнім у ХХ-му чи першим у ХХІ-му столітті? Чи не поспішаємо ми із вступом у третє тисячоліття? Досить поглянути на власні руки, щоб пересвідчитися: другий десяток починається з одиниці. Так само з кожною новою сотнею або тисячею. Столітній ювілей відзначається, коли минає 100, а не 99 років. Тисячолітній ювілей повинен відзначатися, коли промине вся тисяча років. Отже, на перший погляд, роки з двома нулями є останніми роками століть, а роки з трьома – тисячоліть. Виходить, люди даремно хвилювалися, зустрічаючи 1000-й рік і даремно радітимуть, чекаючи 2000-й?

Очевидне не завжди є вірним. Щоб пересвідчитися у цьому, треба розібратися у деяких тонкощах історичної хронології. Вимірюючи плин часу, завжди потрібно відштовхуватися від події, яка береться за початкову і здебільшого символізує початок усіх часів. Такий вимірник називають латинським словом "ера" (число). Серед давніх народів була поширеною лічба часу від створення світу. Цілком зрозуміло, що у кожній країні ця подія мала власне датування. Зокрема, євреї вели лічбу часу від 7 жовтня 3761 року до нової ери, а візантійці – від 1 вересня 5509 року до н.е. На Русі, яка запозичила релігію і культуру від Візантії, новий рік починали все-таки навесні: відлік часу наші предки вели з 1 березня 5508 року до н.е. А от давні греки рахували час від реальної події – перших Олімпійських ігор, які відбулися 1 червня 776 року до н.е. Римляни починали літочислення від заснування своєї столиці. За переказами, це сталося у 754 році до н.е.

Наводячи початкові дати літочислення у різних народів, ми приводили їх до спільного знаменника, яким є поняття нової ери. Нова, або наша ера спирається на цілком реальну подію – дату народження Ісуса Христа. Започаткувати лічбу часу від цієї дати першим запропонував ігумен одного з римських монастирів Діонісій Малий, за походженням – скіф з Північного Причорномор'я. Діонісій Малий дійшов висновку, що рік, в якому він робив свої підрахунки, – 532-й від Різдва Христового. Методика підрахунків залишилася нам невідомою. Навіть у разі, коли ігумен на кілька років помилився в даті народження Ісуса Христа, на осі часів була зафіксована точка, яку визнали у всіх країнах християнської цивілізації. Літочислення вперше перестало бути справою окремої країни.

Кілька століть нововведення Діонісія Малого залишалося невідомим. Становище почало швидко змінюватися тільки з XV століття, коли літочислення від Різдва Христового увійшло в ужиток канцелярії папи Римського. У XVII столітті нова ера була визнана в усіх країнах европейської цивілізації.

Прагнучи наблизитися до Европи і в цьому, російський цар Петро І 15 грудня 1699 року видав указ про перенесення в державі початку календарного року на 1 січня і запровадження християнського літочислення. Згідно з указом, слідом за 31 грудня 7208 року від створення світу наставало 1 січня 1700 року від Різдва Христового. Оскільки цей день являв собою початок нового століття, було вказано зустрічати його урочисто: під дзвони, звуки труб і литавр, гарматні салюти, з феєрверками, доми рекомендувалося прикрашати ялинковими і сосновими гілками.

З переходом на нове літочислення історичні події, які сталися до народження Ісуса Христа, почали датуватися від Різдва Христового у зворотньому порядку. І тут історики зробили фатальну помилку: перед першим роком нової ери поставили перший рік до нової ери. Тобто на осі часів, вимірюваній роками, розділовою межею стала мить, а не одиниця рівноцінної тривалости (рік у 365 діб). Відсутність нульового року в історичній лічбі утруднює підрахунок часу між двома подіями, одна з яких відбулася до, а друга – після нової ери. "Переповзаючи" у кожному десятилітті, столітті, а тепер і тичячолітті, ця помилка створює враження, що попередні відрізки часу закінчуються на нуль, а наступні починаються з одиниці. Проте не все так складно: історичне літочислення коригується астрономічним. Для полегшення астрономічних розрахунків у межах існування людської цивілізації французький учений Жозеф Скалігер запровадив у 1583 році безперервну лічбу діб. За початок хронологічного періоду він узяв середній полудень на меридіані Ґрінвицької обсерваторії у понеділок 1 січня 4713 року до н.е. Так званий юліянський період Ж.Скалігера цілком достатній для обрахунків точного часу подій всесвітньої історії з підтвердженням хронологічного ряду зафіксованими в історичних джерелах астрономічними подіями (сонячними і місячними затемненнями, спалахами нових зірок, появою комет тощо). В юліанському періоді Скалігера, який друкується в усіх астрономічних календарях, підрахунок діб ведеться безперервно від початкової дати і не поділяється на роки. Історична хронологія набуває абсолютної точності, тобто перетворюється на наукову дисципліну.

Наступний крок у вдосконаленні хронології зробив у 1740 році французький астроном Жак Кассіні. Не змінюючи запровадженого істориками літочислення, яке стало звичним, він пристосував юліянський період Скалігера до практичних потреб історичної науки. Рік, який передував першому року нової ери, Ж.Кассіні запропонував назвати нульовим, а той, що передував нульовому – мінус першим. На відміну від історичної, цю лічбу років називають астрономічною. Саме на ній ґрунтується періодизація всесвітньої історії. Виходить, що 31 грудня цього року людство справді увійде у нове століття і нове тисячоліття.

Професор Станіслав Кульчицький

АМЕРИКА І СВІТ

США остерігають перед тероризмом

ВАШІНҐТОН. – Уряд США повідомив, що впродовж останніх двох тижнів в одній з країн Близького Сходу місцева влада затримала понад десяток осіб, яких підозрівають у плянуванні терористичних акцій проти американських громадян напередодні Нового Року в багатьох країнах світу. Американські офіційні чинники твердять, що затримані особи мають зв'язок з Осамом бін Ладеном, якому приписують знищення двох американських амбасад в Африці літом 1998 року. Незважаючи на затримання згаданих осіб, небезпека є настільки можливою, що Державний департамент офіційно остеріг американців і радить не бути учасниками великих згуртувань під час цьогорічних святкувань.

Помер Франьо Туджман – перший президент Хорватії

ЗАҐРЕБ, Хорватія. – Тут у понеділок,13 грудня, відбувся урочистий за формою військовий, похорон першого президента Хорватії Франя Туджмана, котрий помер минулої суботи, 11 грудня. Десятки тисяч хорватів під час поминальних відправ римо-католицького обряду оплакували того, хто здобув для їхньої країни незалежність. Натомість участь закордонних представників була скупою, але в тому нічого дивного, коли взяти до уваги його авторитарне правління країною та неохочу співпрацю з трибуналом воєнних злочинів Організації Об'єднаних Націй у колишній Югославії.

Зростає кількість психічних захворювань у США

ВАШІНҐТОН. – Генеральний лікар США д-р Дейвид Сатчер у своєму всебічному звіті стверджує, що один із п'яти американців зазнає психічних відхилень, а половина американців переживає таке відхилення будь-коли впродовж свого життя, однак багато з них цього не лікують. Він підкреслив й те, що велика кількість людей не свідомі того, що більшість психічних відхиленьень є виліковними. Однак більшість хворих не користають з цього, соромлячись признатися до психічних захворювань, а також тому, що не мають медичного забезпечення, котре платило б за лікування. Головною рекомендацією в звіті д-ра Д. Сатчера є "негайно шукати лікарської допомоги, якщо відчуваєте будь-які симптоми психічного захворювання".

Амбітні військові пляни Европейського союзу

ПАРИЖ. – Минулого тижня на зустрічі у Гельсінкі, столиці Фінляндії, керівники держав-членів Европейського союзу вирішили зформувати 60-тисячнуармію, котру в потребі можна було б ужити в таких критичних місцях, як були Боснія чи Косово. Цим кроком Европейський союз намагається утворити свою власну військову стратегічну силу, з якою рахуватимуться США та інші країни. Крім того, 15-членний Европейський союз відразу підкреслив, що ця нова европейська сила нівякому разі не зменшить важливости військового значення Організації Північно-Атлантійського Договору (НАТО). Цей амбітний проєкт – організовування командування, плянувального персоналу, розвідувальних баз і рішально-виконуючого апарату запляновано здійснити до 2003 року. Однак з усього видно, що головною причиною цих заходів Европейського союзу за явним пропагуванням Франції, є зменшити впливи та командування військового персоналу та устаткування США.

Батьки загиблого бізнесмена судять Лужкова

НЬЮ-ЙОРК. – Батьки убитого в Москві в 1996 році американського бізнесмена Пола Тейтума подали минулого тижня судовий позов у Фініксі, Арізона, проти посадника Москви Юрія Лужкова. Як стверджується в пресовому повідомленні адвокатської фірми "Кімерер і Лавелль", що представляє інтереси батьків, "посадник Москви відповідальний за здійснене вбивство Пола Тейтума і незаконну конфіскацію власности Тейтума в Росії".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка – Павло Стокотельний; Реклама – Марія Осціславська; Адміністратор – Володимир Гончарик.

Усі ми – в одному човні

Якби люди частіше і глибше задумувалися над тим, який тісний зв'язок існує між абсолютно усіма речами в нашому житті, між явищами і подіями, зовні нібито неподібними, то світ наш напевно став би кращим, світлішим. Ось тепер, в наші дні, в якійсь модерній лябораторії вчені зосереджено моделють потреби і засоби XXI сторіччя, сушать собі голови над тим, як у майбутньому унеможливити голод і злидні на плянеті, а тим часом тисячі українців ідуть у жалобному поході вулицями Нью-Йорку, вшановуючи пам'ять багатомільйонних жертв Великого Голоду 1932-33 років. І чи ж нема прямого зв'язку між найважливішими футурологічними проєктами і трагічним українським минулим, яке не повинно повторитися? Є, і не тільки моральний.

Демографи передбачають, що за сто наступних літ населення з теперішніх шести мільярдів зросте до дев'яти з половиною. І знову приходить на гадку англійський мислитель Мальтус, який 200 років тому напророкував нам жахів у зв'язку з неминучим перенаселенням: мовляв, кількість мешканців плянети збільшується за геометричною прогресією, а засоби до існування – тільки за аритметичною. Отже, де харчів не вистачало, там з ними буде ще сутужніше. Це означає, що природне довкілля зазнає на собі ще більшого тиску, у висліді може похитнутися тендітна рівновага між людиною і природою. Втім, вже й тепер природа стогне від надто активної діяльности індустріяльного людства – все більше забруднюються моря, ріки і повітря, по-хижацьки вирубуються ліси, міста розростаються, мов кам'яні лишайники, підминаючи під себе природні зелені зони з їхнім унікальним рослинним і тваринним світом.

На щастя, Мальтус мав лише частинну рацію. Бог так вчинив, що природа до нас є добрішою, ніж ми до неї. Задовго до Мальтуса голляндські природознавці зробили висновок, що навіть при тодішньому рівні землеробства – кінь та плуг, та борона! – плянета нагодує і напоїть щонайменше 13 мільярдів людей. А землеробство за минулі сторіччя ступило гігантські кроки вперед. Майже щороку з'являються нові, продуктивніші сорти зернових культур, овочів, революційним чинником входить у сільське господарство біологія, даючи все більші практичні результати при все меншому насильстві щодо природи. Загальний добробут і екологічна гармонія все ще можливі, якщо людство діятиме узгоджено, усвідомлюючи спільність своєї земної долі.

І у зв'язку з потребою цих узгоджених загальнолюдських дій вертаємось до наших національних проблем, зокрема у галузі використання природних ресурсів. Відомо, що своїм чорноземом Україна – неповторна, з неї справді можуть текти молочні і медові ріки. А тим часом її сільське господарство, особливо в приватному секторі, недалеко відійшло від лопати і мотики. Ось тут і потрібна Україні інтеграція в цивілізовану, науково-технологічно оснащену Европу. Як важливо, щоб Европа зрозуміла це, побачила в цьому не лише український, але й свій власний і всеплянетарний інтерес!

Як свідчить відкритий лист міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка („Свобода", 3 грудня, ч. 49), Европа у своїй політиці, на жаль, продовжує виходити з учорашніх уявлень і старих психологічних трафаретів, а не з благородних загальнолюдських міркувань і обов'язків. Міністер Тарасюк недвозначно стверджує, що Европа завжди запізнюється з позитивними політичними рішеннями, а Европейський Союз спромагається тільки на красиві, не підкріплені конкретними кроками декларації щодо політичного і економічного значення України для европейського континенту і світу. Чому ж освічені европейці не розуміють, що вони пливуть у майбутнє в одному човні з Україною?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про трьох братів і сестрицю... Дарію

Чомусь тепер, коли доводиться прощати в останню дорогу усіма улюблену і виняткову своєю вдачею піяністку та неперевершену учительку музики Дарію Гординську-Каранович, приходить на думку рідна казка „Про трьох братів і сестрицю Галю". Досить тільки змінити Галю – на Дарію – і ось маєте вже готову новітню казку, що відбувалася спершу у Львові, а відтак на американському континенті. Правда, її зміст був не такий, як оригінал, але цікавий і відповідний для людини, що ціле своє життя не лише любила казки, але уміла їх розповідати, а передусім придумувати.

Отож жили ці три брати зі своєю сестрицею у згоді та любові, й кожен із них чинив своє добро своїм ладом та на свої таланти.

Три брати і сестриця були справді, воістину рідними, яких у теперішньому житті не легко знайти – тому так добре та доречно порівнювати їх до персонажів цієї казки, яка від кількох днів постійно у мене на думці.

Відійшли вони із цього світу по черзі, залишаючи по собі добру славу та багато, багато корисних діл для України: у помочі ближньому, у науці, а передусім – у поезії та малярстві.

Сестриці Бог дав довге життя, яке вона зуміла використати до кінця та брати із нього пригорщами радість, але й віддавати цю радість іншим. Тому прощання було інакше, як буває звичайно, таке повне радісних-веселих споминів, немов би ті, що її знали та любили, бажали ще востаннє залишити собі та іншим образ завжди усміхненої, повної життя і повної музики цієї вийняткової людини, із іменем Дарія. Чи це ім'я дало її бажання завжди жартувати, завжди радіти кожним проявом життя – чи це тільки збіг обставин, що день св. Дарії припадає на відомий в цілому світі „день жартів"? Здається, що у бутті нашої піяністки все згори було уложене невидимою рукою, здається, немов вона була вибрана до такого життя і до такого прощання.

Вона – остання з роду старшої вітки Гординських, з цієї славної в українському світі четвірки, де кожний із братів був відомою особистістю, а вона довго залишалася ще сама, щоб нести гордо родинний прапор. І все було немов за її бажанням. Повне життя до самого кінця, повні сміху та безжурних хвилин дні і таке ж повне її теплих усміхів прощання з нею.

Ми зі зворушенням переглядали таблиці із її світлинами, що стояли біля домовини,ми слухали прощальних слів її внучки, приятелів та учнів, і у кожного з них разом зі сумом переплітався її сміх, ми гляділи в її обличчя у домовині та шукали на ньому також невидного усміху радости з приводу того, що саме так прощають її відхід.

А коли у тиші похоронного дому полилися звуки її гри на улюбленому фортепіяні – ми знали, що вона щаслива там – де може усміхатися вже назавжди, де зустріла з усміхом своїх трьох славних братів і де зможе без перерви грати або слухати музику.

Здається, ніхто не умів так радо і цікаво розповідати казки усім близьким та дальшим дітям, яких зустрічала на довгій дорозі свого життя, а нам, що залишилися, здається, що найкращою із них була ця, якої головною особою була вона: казка про трьох братів і сестрицю Дарію.

І ця казка залишиться в серцях і споминах нас усіх, що її знали та любили.

О-КА

Працівники "Свободи" вітають передплатників, читачів, дописувачів, подавачів реклями й оголошень, усі наші громадські, церковні і державні організації й установи, Екзекутиву і працівників УНС – усю українську спільноту у світі – з радісним святом Різдва Христового та Новим 2000 роком!

Від імені редакції – Раїса Галешко, головний редактор

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

Жінки Закарпаття допомагають собі та іншим

Нашу гостю знаємо із 1998 року, коли вона була вперше в редакції, щоб ознайомити нас із жіночою кредитовою спілкою в Ужгороді, під назвою „Хосен". Тоді її сюди на перевишкіл запросила кредитова спілка „Самопоміч" у Філядельфії. Цим разом ціль її відвідин дещо інша, але популярна серед наших гостей з батьківщини, особливо тепер.

М. Ковач-Зілгалова розповідає про жіночі проблеми на Закарпатті.

Марія Ковач-Зілгалова взялася за неабияке діло. Вона була ініціятором заснування кредитових спілок для жінок Закарпаття, а зараз до цього руху додалося й заснування жіночого консультативного центру Закарпаття, яким також керує Марія. Саме цього року почала вона нову програму для підтримки жінок, що бажають закладати свій власний, хоча б і малий, бізнес.

– Життя жінок на Закарпатті тепер дуже важке, – розповідає наша гостя. – Чоловіки часто не знаходять праці за професією, а як знаходять, то з мізерною платнею. З цієї причини чимало чоловіків топлять відчай у горілці, а це, у свою чергу, спонукує жінок шукати й собі працю, щоб заробити на родину. Закарпаття положене на пограниччі чотирьох країн, переїхати в іншу країну неважко. Наші жінки шукають долі по світах і часто заробляють в сумнівні способи, в тому числі і проституцією. Минулого року я разом із послом України в Празі виявила аж три центри торгівлі українськими жінками. Тому треба доконче, щоб жінки наші чесними способами допомагали самі собі. І тут малий бізнес може стати в пригоді, так як допомагають кредитові спілки. Це і є та причина, що ми хочемо ще в цьому році заснувати бізнес-центр для жінок і навчати їх, як провадити такий малий бізнес.

– Чи саме це завдання спонукало вас приїхати знову до нас?

– Частинно так. Мені важливе і конечне зібрати тут так потрібні гроші для цієї програми, яку ми започаткували, бо в цей спосіб ми можемо провадити її успішно далі і, навчивши якнайбільшу кількість жінок, як самим заробляти на прожиток, піднести рівень життя на Закарпатті, який тепер дуже низький, хоча ми маємо усі дані торгувати з успіхом своїми продуктами, які кращі за інших.

– Значить, в першу чергу ідеться про це, щоб на вишкіл було досить фінансового забезпечення?

– Так. Коли минулого року у нас в Ужгороді відбулася успішна конференція кредитових українських спілок, розбудивши справжнє захоплення серед жіноцтва краю, – учасники конференції із США та інших західніх країн пообіцяли допомогти нам фінансово. Йшлося про створення фінансової незалежности жінок саме шляхом утворення мережі кредитових спілок і малого бізнесу. Тепер ми стараємося підготовити якнайбільше жінок до самостійного бізнесу, при фінансовій помочі наших кредитівок, але до цього для ґарантії дальшого успіху, багато потрібно, а на все потрібні фінанси. Чи дотримають обіцянки ті, що її дали минулого року під час конференції та чи зможемо ми успішно навчати та допомагати нашим жінкам?

– Ви, Маріє, ставите це питання тепер тут мені, а я можу лише винести його на сторінки нашої „Свободи" й цим викликати відповідь на нього.

– За це я вдячна „Свободі", як і про згоду вдруге писати про цю болючу для нас справу і про наші нові почини на Закарпатті. Я тепер тут, щоб пригадати учасникам про те, що вони нам обіцяли.

– Чи маєте тут вже відповідні конта для збірки фінансової допомоги?

– Є окреме конто на ту ціль в ЗУАДК у Філядельфії і туди можна висилати допомогу, зазначаючи, на що вона призначена і додаючи моє прізвище – Марія Ковач-Зілгалова. А кожний даток можна відтягнути від податку. Адреса ЗУДАК є 1206 Cottman Ave Philadelphia, PA 19111. Чи зрозуміють ваші читачі, як багато залежить доля жіноцтва і його почину в Ужгороді від приязного відгуку на наші потреби? Чи знають вони, як від них залежить доля Закарпаття і його майбутнє?

О. Кузьмович

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Україна по виборах

Ситуація після президентських виборів в Україні не тільки не запалила світло сподівань на краще в кінці кризового тунелю, а, навпаки, посилила відчуття безнадії та безвиході в суспільстві. Тепер уже багато хто розуміє, як нинішній владі вдалося обвести навкруг пальця довірливий народ, залякавши його "червоною загрозою". Адже ми побачили навіч, що максимум, чого можуть досягти ліві, мобілізувавши всі можливі резерви: 38 відсотків голосів. Це та межа, за яку їм не сягнути ніколи.

Насправді ж, "червона загроза" придумана і розвинута існуючою владою, бо вона вигідна обом сторонам. Як вважають деякі політологи, комуністи і не прагнуть взяти владу, і, отже, відповідальність за долю країни, якої вони, як вогню, бояться; вони добре живуть уже тим, що створюють так зване червоне тло для так званих реформаторів.

Самим же реформаторам міт про "червону загрозу" потрібен для того, щоб тримати народ в напрузі, і цим самим зберегтись при владі. Таким чином, крокуючи в нерозривній зв'язці, залежні одне від одного, і комуністи, і нинішня президентська структура мають свої "дивіденди".

На жаль, такий підступний плян повністю вдався. Уміло розколовши національно-демократичний табір, роздвоївши найпотужнішу праву партію Народний Рух України, стимулюючи висування кандидатами на посаду президента "сірих", але амбітних гетьманчиків, монополізувавши найвпливовіші засоби масової інформації, передусім державні телеканали, ігноруючи чинне законодавства, влада зуміла зомбувати більшість населення, нав'язавши їй своє, вміло спрямоване бачення ситуації. При цьому ефективно використано той давній психологічний фактор, що більш політизоване і національно-свідоме населення західних областей є залякане комунізмом так само, як і політично нейтральніше, але більше оброблене радянською пропагандою населення східних регіонів залякане націоналізмом. Ідеологічний фактор у президентських перегонах зіграв вирішальну ролю, потіснивши на задній плян навіть найболючіший фактор соціальний – все зростаючу нужду більшости людей. Як влучно відзначив лідер громадського об'єднання Анатолій Матвієнко, Леонід Кучма зробив стосовідсотково виграшний крок: за п'ять років довів населення до межі крайнього зубожіння, а потім дешево його купив за кількагривневі подачки перед самими виборами.

Взагалі треба віддати належне Леонідові Даниловичу – за п'ять минулих років президенства він справді багато чому навчився, зокрема, цілком пристойно оволодів національно-демократичною лексикою. Послухати – замилуєшся. Але в тім якраз сутність його єства – говорити правильні речі, а робити все навпаки.

Пригадаймо лишень. Проголосивши необхідність радикальних реформ, проводив курс їх імітації. Дбаючи про народ, підписав декрет про трасти, які й обдерли цей народ до нитки. Запевняючи, що шлях України пролягає до Европи, на ділі тягне весь час до Москви. Відстоюючи на словах українську незалежність, заявляє, що національна ідея в Україні не спрацювала. Оголосивши "нещадну боротьбу" організованій злочинності та корупції, оточив себе сумнівними з погляду Закону людьми, а Україна потрапила за час його президентства в десятку найкорумпованіших країн світу. Дбаючи на словах про розвиток української мови, розпорядився в українських вузах приймати вступні іспити російською мовою (за бажанням). Визнаючи необхідність єдиної української православної церкви в Україні, всіляко сприяє московської її філії. Перелік можна продовжувати – досить згадати передвиборні обіцянки 1994 року і прикинути: що ж зроблено. Аж нічого. Додаймо до цього обіцянки 1999 року і... чекаймо, чекаймо, чекаймо...

Тому то мало хто вірить у позитивні, тим більше швидкі зміни у нашому житті. Попри запевнення, що намітилося економічне зростання (скільки таких запевнень ми уже чули!), затяті скептики лише скрушно головою похитують. І не тільки тому, що знають, як можуть поводитись у нас з примхливою дамою по імені Статистика: вона говорить те, що хочуть від неї чути і що велять говорити. А скорше тому, що вірять не цифрам, а реаліям – вони ж далеко не втішні.

Якщо під час передвиборної кампанії неймовірними зусиллями вдавалося підтримувати хоч якусь стабільність національної грошової одиниці, то після виборів гривня стала стабільно падаючою валютою. Більшість підприємств стоїть або ледь жевріє, кільканадцять їх тисяч відрізані від енергії за... борги; набагато менше зібрано цього року зерна, цукрової сировини, та й те відібрано у селянина за безцінь. А тепер "сільські барони" диктують свої умови: почали зростати ціни на продукти і, головне, на хліб. Внутрішні борги, себто, по зарплатах, пенсіях, соціяльних виплатах (попри запевнення під час виборів, що вони зменшуються) фактично залишились такими ж і досягають астрономічних сум.

Урядовці, мов у лихоманці, ведуть напружені переговори з Міжнародним валютним фондом та Світовим банком про все нові кредити, але нам уже там не вірять. Та як же вірити, коли взято величезні кошти під реформи, проїдено їх, а реформ немає. Тепер урядовці знову, щоб улестити міжнародні фінансові структури, плянують запустити руку в порожній гаманець обивателя, в черговий раз підвищивши і без того необґрунтовано високі тарифи за житло та комунальні послуги. Для влади нові кредити – це продовження її конвульсій,

(Закінчення на стор. 17)

Грими, Боже слово, по цілому світі

Привіт із чудодійного Люрду

Христос Рождається!

Українці в Європі, в Америці, Канаді та далекій Австралії, з нагоди святого Ювілейного Року, 2000-річчя Різдва Христового вітаю вас усіх із чудодійного Люрду, з українського мальовничого острова, який завдяки вам, вашим пожертвам красується, як букет квітів із нашої України, та цілому світові говорить правду про нашу терплячу Церкву та про наш героїчний народ. Українська церква в Люрді – то наша гордість і слава, це наші могутні крила між всіми народами світу, адже Люрд кожного року відвідує шість мільйонів паломників із цілого світу. Навіть із нашої убогої України вже цього року відвідало Люрд 18 груп прочан.

Багато людей мене запитують: „Отче Василю, як Ви даєте собі раду з тими всіми оплатами, бо ж ми чули, що цього року в Люрді велика буря пошкодила наш дім, який треба направляти? А ви вже не молодий...".

Так, я справді вже дідусь, за спиною 85 років життя та 50 років священства. Одначе приємно мені поділитись з вами, дорогі читачі, що я вже п'ять разів відвідував нашу Україну. І коли в липні цього року повернувся з України до Люрду, то в кожну неділю у нашій церкві відправляю Святу Службу Божу за тих, хто своїми пожертвами причинився і далі причиняється, що українці мають в Люрді свою церкву та свою обитель. А в самому центрі міста, біля пам'ятника полеглих за волю Франції, між 40 прапорами різних народів повіває також наш синьожовтий прапор.

Отож з нагоди Різдва Христового та Нового Року бажаю вам, мої земляки, щастя та здоров'я та безмежних лас Божих, щоб в дев'яті роковини проголошення самостійности України заспівали велику коляду, нову коляду: „В нас на Україні нова радість стала!" Закінчую рядками з листа українського священика Петра зі Львова, який мені пише: „Отче Василю, посилаю Вам усі мої гроші, які я заробив, рубаючи 25 років сибірські ліси. Я не п'ю і не курю, прошу в Люрді купити образок Пречистої Діви, посвятіть його в Святій Ґроті, притуліть до Статуї Пресвятої Богородиці, і перешліть мені до Львова, це буде мій білет до Неба. Ваш о. Петро зі Львова. Я не бажаю собі ані розголосу, ані подяки".

Грими, Боже Слово, по світі цілому, з Люрдської оселі, святої скелі, над Києвом–Львовом загуркоти громом, про Боже спасіння людям говори.

Моїм обов'язком є за вас, мої доброчинці, відправляти Святі Служби Божі, а вашим обов'язком є не забувати за наші великі потреби в Люрді, де в сяйві чудодійної Ґроти красується наша українська святиня. Моя адреса: L'Abbe Pryjma Wasyl, 8 bis, rue de l'Ukraine 65100 LOURDES-France. Tel.: 62-94-90-33. C.C.P. 613-26A. Toulouse.

о. Василь Прийма

Кучма обіцяє прискорення реформ

(Закінчення зі стор. 1)

Міждержавної Комісії, знаної як "Комісія Кучма-Ґор".

Пленарне засідання Комісії Кучма-Ґор було тільки одним із елементів порядку денного Президента. Він почав день сніданком з американськими бізнесменами в екслюзивному клюбі Метрополітан, тоді зустрівся з керівниками єврейських організацій, далі з Президентом Биллом Клінтоном в Білому Домі, обідав з віце-президентом Ґором і мав з ним розмову сам-на-сам, відтак взяв участь у пленарному засіданні Комісії. Після того Президент Кучма зустрівся з членами Конгресу США, відбув наради з керівниками Світового Банку і Міжнародного Валютного Фонду, з американськими міністрами і нагородив американського федерального суддю Богдана Футея президентським орденом.

Президент Кучма нагороджує федерального суддю Богдана Футея президентським орденом.

Що стосується підсумків роботи міждержавної комісії "Кучма-Ґор", то обидві сторони підписали одинадцять угод і спільних заяв. Комісія "Кучма-Ґор" діє постійно з 1996 року у формі комітетів і робочих груп з питань міжнародної політики, безпеки, торгівлі й інвестицій, економічного співробітництва, енергетики, екології, науки, права.

В короткій розмові з журналістами між своїми офіційними зустрічами, Президент Кучма сказав, що мав "коструктивну бесіду" з Президентом Клінтоном, який запевнив його що "до кінця свого президентства він залишиться вірним другом України." Обидві сторони однозгідні в тому, що Україні треба швидко рухатись по лінії реформ, сказав Президент Кучма, і додав, що наступні два роки будуть найважчі. Він категорично відкинув ідею грошевих емісій на покриття боргів і декілька разів згадував про прискорений темп реформ, зокрема адміністративної.

Американський міністр фінансів Лоренц Саммерс, після зустрічі з Президентом Кучмою сказав журналістам, що Україна мусить активізувати реформи вже в наступних тижнях і наладнати свої стосунки з міжнародними фінансовими установами. Він обіцяв українському урядові подати поради щодо заходів у цій сфері і висловив думку, що Україна подолає свої проблеми. "Україна – заявив міністр Саммерс —багата на ресурси і має талановите населення. Таким чином вона має потенціал стати европейською економічною потугою."

Ростислав Хом'як

ТЕМА ТИЖНЯ

Росіяни не читають своїх класиків

Ми вже наводили у тижневику ("Свобода" від 5 листопада) уривок з поеми "Ізмаїл-бей" російського поета Михаїла Лєрмонтова, який в 1832 році засудив аґресію Росії на Кавказі. Але російські правителі не читають своїх клясиків. Варто пригадати їм також повість "Хаджи-Мурат" ще одного велета російської і світової літератури Льва Толстого, який в складі російського війська у 1851-54 роках був учасником каральних дій на Кавказі і з цього приводу писав:

"Аул (кавказьке село – прим. перекладача), розорений набігом, був той самий, у якому Хаджи-Мурат ночував перед своїм виходом до росіян. Садо, в якого зупинявся Хаджи-Мурат, відходив з родиною в гори, коли росіяни підійшли до аулу. Повернувшись в аул, Садо знайшов свою саклю (хату – прим. пер.) зруйнованою: дах був проламаний, двері і стовпи галерійки спалені, всередині напаскуджено. Сина ж його, того вродливого, з блискучими очима хлопчика, який захоплено дивився на Хаджі-Мурата, привезли до мечеті мертвим на вкритому буркою коні. Його пробили багнетом в спину. Два стіжка сіна були спалені. Були поламані і обпалені посаджені старим і доглянуті абрикосові і вишневі дерева, і, головне, спалені усі вулики з бджолами. Фонтан був запаскуджений, мабуть, навмисне, так що з нього не можна було брати воду. Так була запаскуджена і мечеть, яку чистили мулла і його помічники. Старі чоловіки зібралися на площі й, сидячи навпочіпки, обговорювали своє становище. Про ненависть до росіян не було мови. Почуття, яке мали усі чеченці, від малого до великого, було сильніше від ненависті. Це була не ненависть, а невизнання цих російських псів за людей і така відраза, гидливість і нерозуміння безпричинної жорстокости цих істот, що бажання винищення їх, як бажання винищення щурів, отруйних павуків і вовків, було таким же природним почуттям, як почуття самозбереження".

Як засвідчує війна в Чечні, росіяни з часів Толстого не змінилися, тільки замість багнетів мають далекосяжні ракети і штурмові літаки.

Левко Хмельковський

Зброєю не досягнути спокою в Чечні

Московські „стратеги" знову вдалися до застосування сили, щоб відновити престиж Росії як суперімперії, піднести боєздатність армії і помститися чеченцям за програну війну 1994–96 років. Чечня стала фактично незалежною, хоча Москва цього не визнала і вважає Чечню частиною Росії. У вересні цього року російські війська почали наступ в Чечні. Як причину війни, Москва подає проголошення незалежности Дагестану за підтримку Чечні, приписує чеченцям вибухи в містах Росії. Президент Чечні Аслан Масхадов відкинув обвинувачення і запропонував переговори, але Москва не погодилася. Вже три місяці російські війська ракетами СС-21, бомбами з літаків і обстрілами з гармат штурмують Грозний (Джохар) та інші міста, де гине мирне населення. Російська армія наступає із усіх сторін і затискує оборонців в кільце, щоб їх знищити і привернути тут політичний стан до 1994 року.

Після закінчення війни Росія запропонувала амнестію для чеченців, які складуть зброю, повернення понад 250 тисяч біженців до зруйнованих жител і встановлення адміністрації Чечні, слухняної до Москви. Поки що війна продовжується і гинуть невинні люди. Протести Заходу не увінчалися успіхом. На вершинній конференції 54 голів держав-членів Організації безпеки і співробітництва в Европі президент США Б. Клінтон висловив невдоволення війною Росії в Чечні. Його підтримали президенти інших держав. Президент Б. Єльцин з обуренням відповів їм, що вони не повинні втручатися у внутрішні справи Росії.

Договір підписаний між Росією і Заходом про обмеження конвенційної зброї на теренах Кавказу також знехтований Росією. Жорстокість ведення війни у Чечні є продовженням російської історії. Російська імперія із малого князівства поширила своє панування на одну шосту частину плянети. Експансія проходила із завоюванням і винищуванням вільних народів. Кавказькі народи були одними із перших, які впали жертвою Росії, бо вона хотіла мати доступ до Індійського океану. Подібною була доля народів Середньої Азії, Сибіру, Далекого Сходу, Фінляндії, Польщі і України.

На землях пригноблених народів Москва запровадила жорстокий режим, а непокірних зсилала до Сибіру. Назовні Росія ширила пропаганду про щасливе співжиття народів імперії. Те, що діється сьогодні в Чечні, – це звична для Росії тактика управління поневоленими народами. На жаль, керівники нинішнього світу до історії заглядають менше. Їх цікавить торгівля, ринок збуту, дохід. Більйони долярів допомоги західних держав Росії для рятування її економіки, вона витрачає на вбивство населення Чечні. Міжнародний Червоний Хрест домагався дозволу на допомогу біженцям в Інгушетії і Осетії, але до сьогодні невідомо, чи такий дозвіл він одержав.

Російські війська ведуть наступ і барабанним вогнем артилерії, летунства, ракетами знищують міста Чечні. Російський генерал Валерій Манілов заявив, що опір чеченців буде ліквідовано до кінця року, коли Чечня буде зрівняна із землею. Але чи така перемога принесе мир обом народам?

Євген Бачинський

Евросоюз надасть...

(Закінчення зі стор. 1)

кою мірою приватним банківським установам, з якими потім і треба вести переговори про можливу реструктуризацію боргу. Посол прогнозує можливе ускладнення ситуації у майбутньому, чого могли б запобігти, на його думку, приватизація так званих "коронних діамантів" – найпривабливіших підприємств, таких як, наприклад, "Укртелеком" і часткове отримання від приватизації цих підприємств грошей на погашення боргів.

(ДІНАУ)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Звіт Контрольної Комісії УНС

Контрольна Комісія, згідно з статутом УНС, в період від 30 листопада до 2 грудня ц.р. перевірила діловий стан Українського Народного Союзу за три квартали 1999 року. Попередня контроля відбулася в кінці травня 1999 р.

Плян праці Контрольної Комісії складався з перевірки виконання рішень 34-ої Конвенції УНС, ведення справ Фінансового та Рекордового відділів, публікацій УНС, господарського стану відпочинкової оселі УНС „Союзівка" та інші справи.

Внаслідок перевірки Контрольна Комісія повідомляє наступне:

1. Виконання рішень 34-ої Конвенції УНС.

Делегати 34-ої Конвенції прийняли ряд резолюцій, переданих до здійснення Головному Урядові та Екзекутиві УНС. Перелік та підсумок вже виконаних резолюцій були опубліковані в попередніх звітах Контрольної Комісії.

З кінцем листопада 1999 р. стан виконання рішень 34-ої Конвенції залишався без змін, за винятком слідуючого:

Справа злуки УНСоюзу з Українською Народною Поміччю стала неможливою й не здійснилася з нижче поданих причин:

Забезпеченевий уряд стейту Пенсильванія постійно намагався змусити Українську Народну Поміч якнайскоріше злучитися або з УНСоюзом, або з іншим партнером. Забезпеченевий уряд стейту Нью-Джерзі постійно зволікав з рішенням про прохання УНС дістати дозвіл на злуку з Українською Народною Поміччю. Отже, не маючи можливости довше чекати Українська Народна Поміч повідомила УНС 17 червня ц.р., що зриває свою угоду про злуку з УНС.

Забезпеченевий уряд стейту Нью-Джерзі повідомив УНСоюз щойно 6 серпня ц.р., що не дозволяє злуки УНС з Українською Народною Поміччю, вказуючи як причину зменшення впродовж довгих років резерви УНСоюзу. В окремому листі від 6 листопада ц.р. Забезпеченевий уряд Нью-Джерзі повідомив, що тимчасово не буде брати до уваги злуку УНС з будь-якою іншою братською установою.

2. Фінансовий Відділ УНС.

За 9 місяців 1999 р., фінансовий дефіцит УНС становив 546,000 дол. Резерва зменшилась лише на 145,000 дол. Позитивним явищем було те, що в порівнянні з 1998 р. за 3 квартали 1999 р. спад резерви був менший на 1,042,000.

Можна сподіватися, що 4-ий квартал ц.р. не повинен значно змінити теперішнього фінансового стану. Це вказує, що попереднє передбачення касира УНС Стефана Качарая, про збалансування бюджету УНС в році 2001 може бути реалістичним.

Екзекутива звітувала, що перший поверх нового будинку УНС вже є повністю винайманий і нема жодних залеглих чиншів. Далі плянується зменшити на 10,000 кв. ст. площу, зайняту головною канцелярією УНС на другому поверсі будинку, та винайняти їх з початком наступного року. Це збільшило б прибутки з винаймлення на пересічно 184,000 річно та зробило б новий будинок прибутковим.

Від часу продажу будинку УНС в Джерзі Сиґі, сума 400,000 дол. з ціни будинку була затримана купцем в спеціяльній резерві з причин поданих в попередніх звітах Контрольної Комісії. Так як більшість цих причин було позитивно розв'язано, резерву зменшили до 100,000 дол. В кінці листопада ц.р. було повернено до УНС 300,000 дол. з затриманої суми та 33,400 дол. зароблених відсотків. Решта 100,000 дол. повинна бути повернена в першому кварталі наступного року.

3. Публікації УНС „Свобода" та „Український Тижневик".

З кінцем вересня 1999 р., кількість передплатників „Свободи" становила 7,534, кількість передплатників „Українського Тижневика" становила 7,033. В порівнянні з кінцем 1998 р., число передплатників „Свободи" зменшилося на 10, число передплатників „Українського Тижневика" зменшилося на 159. Редакції обох видань постійно працюють над заходами для покращання змісту газет та придбання нових передплатників.

Дефіцит обох публікацій за 3 квартали 1999 р. становив 187,000 дол. (з них дефіцит "Свободи" - 36,485 дол.) Для порівняння, згадаймо, що за 12 місяців 1998 р. він становив 578,000 дол. Згідно з бюджетом на 1999 р. дефіцит обох публікацій не повинен перевищити 100,000 дол.

4. „Союзівка".

За 9 місяців 1999 р., „Союзівка" мала дефіцит в сумі 361,000 дол. Ця сума включає кошт капітального ремонту доріг та водяного збірника оселі, що становив 69,000 дол. Дефіцит „Союзівки" за 1998 р. був 372,000 дол. Другою причиною вищих видатків в цьому році був закуп води до пиття та до наповнення басейнів на „Союзівці". Власної води забракло з причин малих опадів минулої зими та сухого літа.

Підсумовуючи сезон „Союзівки" за 1999 р., слід зауважити, що помимо пожвавленої активности в липні ц.р., активність в серпні була зовсім незадовільна. Активність повернулась восени.

Екзекутива постійно шукає нових засобів для додаткового збільшення приходів „Союзівки" тому, що всі реальні можливості подальшого зменшення видатків вже вичерпані. Післідовно можна зробити висновок: без драстичного збільшення приходів „Союзівка" залишається збитковою й матиме неґативний вплив на майбутнє УНСоюзу.

5. Організаційний Відділ УНС.

В звітовому періоді від 1 січня до 30 вересня ц.р. придбано 406 нових членів, забезпечених на загальну суму 4,376,922. На той самий час в 1998 р., який був конвенційним роком, придбано 574 нових членів, забезпечених на загальну суму 8,649,533.

Звітуючи про придбання нових членів, належить ствердити, що в більшості це заслуга відділових секретарів, тому що лише один професійний організатор зараз працює для УНСоюзу.

Належить згадати, що поважне число малих відділів були злучені з більшими відділами, що є корисним для союзової праці.

Стверджено, що Екзекутива робила й надалі робить всі заходи для покращання організаційної ділянки, для придбання нових членів. Доказом того служить введення нових кляс забезпечення, що дає секретарям та організаторам нові можливості для здобуття нових членів. Також Головний секретар Марта Лиско, організувала та провела секретарський курс на „Союзівці", а відтак подібні інформаційні курси в багатьох округах УНС Америки й Канади.

6. Різне

Протягом цього року, забезпеченевий уряд стейту Нью-Джерзі проводить звичайну трирічну контрольну перевірку УНСюзу. Висліди цієї перевірки ще не готові, так як робота ще не завершена. До роботи в цій контролі були також запрошені фірми Arthur Andersen, PriceWaterhouseCooper і INS та інші.

УНС створив групу осіб, відповідальних за проєкт „2000 рік", які розглядають можливості проблем Y2K. Головний комп'ютер IBM AS/400, особисті комп'ютори та операційні й адміністраційні програми (Software) відповідають вимогам 2000-го року. Перевірку проводили спеціалісти УНС та інших компаній. УНС також робить відповідні запити до компанії, що обслуговують й продають ці компютери, чи зроблено необхідні заходи до підготовки до 2000 року.

Контрольна Комісія закликає не лишень членів УНС, але й усю українську патріотичну громаду стати передплатниками публікацій УНС і складати пожертви на пресові фонди, щоб зменшити їх дефіцит.

Контрольна Комісія одержала письмові та усні скарги на Екзекутиву УНС. Більшість з них виявились базованими на недостовірних фактах.

Деякі члени Головного Уряду УНС звертались зі скаргами до державних забезпеченевих чинників Нью-Джерзі, що підриває авторитет та довір'я до проводу УНС й шкодить загальному добробуту організації.

Також стверджено брак співпраці між деякими співробітниками головної канцелярії УНС.

Контрольна Комісія суворо остерігає від повторення подібних шкідливих випадків в майбутньому. Загальний добробут УНС повинен понад усім визначати поведінку та вчинки його працівників та членів.

За Контрольну Комісію:
Василь Пастушок, голова комісії
Степан Гавриш, заступник голови комісії
д-р **Олександер Серефин**, секретар комісії
Мирон Ґрох, Ярослав Завійський, члени комісії

Різдвяна картка – це подія

Щороку на сторінках „Свободи" та „The Ukrainian Weekly" появляється заклик до наших мистців узяти участь в конкурсі творів з українською різдвяною тематикою і подати результати творчої праці до кінця липня. Цього року в конкурсі взяло участь 15 мистців.

Український Народний Союз є забезпеченевою братською установою, яка служить усій громаді, тому ми хотіли задовольнити якнайбільшу кількість наших членів, пропонуючи їм не одного мистця, а багатьох – з їхніми різноманітними стилями та техніками. Це олія, темпера, комп'ютерна графіка, керамічна кахля, ґуаш, дереворит та ін. Всі твори об'єднані темою Різдва, й саме тому у цій серії Ви знайдете картки консервативні, модерні, релігійні та побутові – на всі смаки.

Дякуємо усім читачам і покупцям наших різдвяних карток за підтримку, яка для нас є дуже важливою. Також дякуємо за постійну підтримку усіх наших проєктів.

Видаючи понад 114,000 різдвяних карток, ми популяризуємо творчість українських мистців, а дохід з продажу призначаємо на різні громадські потреби, зокрема на сприяння освітнім та культурним молодіжним програмам на Союзівці.

Бажаємо усім радісних Різдва Христового і щасливого Нового року!

Оксана Тритяк,
Координатор особливих проєктів УНСоюзу

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Берхтесґаденці – для української історичної науки

На Союзівці відбулася зустріч абітурієнтів, колишніх учнів і приятелів української гімназії в таборі „Орлик" у Берхтесґадені. Прийнято рішення заснувати „Фонд берхтесгаденців" – на видавничі цілі Українського Історичного Товариства та на розбудову „Українського Історика", що його заснував і вже 36 років редагує „берхтесгаденець" Любомир Винар, який також очолює Українське Історичне Товариство. Друга ціль пожертв колишніх учнів гімназії в Берхтесгадені – це допомога у виданні праць проф. Олександра Оглоблина, одного з найвидатніших українських істориків. Видання УІТ призначені для читачів, наукових установ і бібліотек в Україні і діяспорі. Усі пожертви на Видавничий Фонд УІТ-УІ можна відтягати в Америці від федерального податку. До комітету Фонду входять Олька Зелена, Олексій Шевченко і Володимир Шарко, головний організатор з'їзду берхтесгаденців на Союзівці. Про всі пожерви повідомлятиме українська преса.

Чеки виписувати на Ukrainian Historical Assoc.(Bercht. Fund) і висилати до Ukrainian Historical Assoc., PO Box 312, Kent, Ohio 44240. В Канаді можна висилати до Mrs. Olka Zelenyj, 123 La Roze Ave, Apt. 1115 Etobicoke, Ont. M9P 3T3. На Видавничий фонд можуть також складати колишні жителі табору „Орлик" в Берхтесгадені.

Володимир Шарко

Не просто сеньйори – а невтомні сеньйори

Українське Товариство Сеньйорів при парафії свв. Володимира і Ольги.

Це Товариство вже має свою історію. Виникло воно у 1963 році в межах служби суспільної опіки „Самопомочі". Згодом, через пару років, сеньйорський гурток став самостійним Українським Товариством Емеритів з власним статутом, що дозволяло користати з усіх привілеїв, доступних для американських емеритів. Ще пізніше наша сеньйорська організація увійшла до складу прицерковних товариств парафії свв. Володимира і Ольги – як Товариство Українських Сеньйорів. Першим головою його була Франка Дахнівська, колишня учителька з Дрогобича. Саме тепер, у листопаді 1999 року, виповнилося 100 літ з дня її народження.

Головували в нашому Товаристві – Федоренко, проф. Тучабський, М. Дубицька, Й. Пачовський, д-р Самбірський, А. Білинська, І. Гринів, а тепер – Михайло Ткачук, його заступник – д-р Самбірський, секретарює Дарія Ґрень, скарбник – Павло Гірняк, реєстратор – Ілля Юрійчук, голова Контрольної комісії – мгр. О. Казанівський.

Сходини відбуваються кожного другого вівтірка, починаються вони і закінчуються спільною молитвою, нерідко оо. Кротець, Панчук, Мендюк і Кривульський виголошують глибокі релігійні проповіді.

Товариство активно відзначає усі релігійні національні свята, річниці важливих історичних подій, дні народження видатних діячів української культури.

Крім усього, наші сеньйори подають приклади жертовності. Ми зібрали 1,500 долярів на Катедру богослов'я ім. о. Маріяна Бутринського у Львові, успішною була збірка для потерпілих від повені на Закарпатті.

Товариство практикує взаємні відвідини хворих у лікарнях, групові поздоровлення зі святами. А кожні сходини запам'ятовуються приємною атмосферою і дружніми бесідами.

Осип Панчишин,
Чикаго

Наша парафія – це єдина родина

Митрополича катедра в Пармі відсвяткувала 75-ліття

Протягом цього року українська православна катедра св. Володимира в Пармі, Огайо, відзначає своє 75-ліття.

Засновано нашу парафію в жовтні 1924 року. Перші українські поселенці в Клівленді прибули переважно з південнозахідних земель України, що були складовою частиною Австро-Угорської імперії. Чекало їх тут чимало життєвих перешкод, як у щоденному економічному, так і в суспільно-громадському житті. Церква і лише церква гуртувала нових поселенців, дбаючи не тільки про їхні духовні потреби, але також надаючи відчутну поміч в родинному і суспільно-громадському житті. Перші українські поселенці здебільшого належали до Української Греко-Католицької Церкви, проте з кінцем Першої світової війни і під впливом історичних подій в Україні почалося стихійне творення серед українців в Америці незалежної Української Православної Церкви. Так виникла і наша клівлендська парафія.

Кульмінацією у відзначенні 75-ліття були дні 9 і 10 жовтня цього року, коли розділити нашу радість приїхали Митрополит Константин, предстоятель собору св. Володимира, Архиєпископ Антоній, Архиєпископ Всеволод. В їхній присутності о. Іван та о. Володимир відправили Вечірню. Співали два катедральні хори: український – під керівництвом диригента Маркіяна Комічака, а на крилосі – англомовний, під проводом о. диякона Ігора Махлая.

Того ж вечора відбувся великий святочний концерт – з виступами жіночого хору „Веснівка" з Торонто (диригент – Галина Квітка-Кондрацька), танцювального ансамблю „Каштан" (Давид Возняк і Маркіян Комічак – мистецький і музичний керівники). На великому екрані висвітлено монтаж „Наша парафія – наша історія – наше життя", створений Михайлом Наконечним.

Концерт високого мистецького виконання окрилив присутніх, які щедрими оплесками обдаровували виконавців-хористів і танцюристів. Після закінчення концерту Андрея Комічак і Леся Махлай вручили в'язанки квітів диригентові хору „Веснівка" і мистецькому керівнику школи танців „Каштан". Отець Іван Наконечний висловив від парафії подяку всім учасникам.

В неділю, 10 жовтня, парафіяни зійшлися на Архирейську Літургію. Її очолив Митрополит Константин в співслуженні Архиєпископа Антонія і Архиєпископа Всеволода, о. настоятеля Івана, о. сотрудника Володимира, о. диякона Ігора і священиків від сусідніх парафій та інших штатів. Співав об'єднаний катедральний хор під керівництвом Маркіяна Комічака.

Зворушливе враження зробили на вірних діти недільної школи. Учителька Меланія Наконечна ввела дітей до храму на правий крилос. Перед прийняттям Святих Таїнств діти співали три пісні релігійного змісту під проводом паніматки Ірини Махлай. Люся Лещук виконала сольоспівом, молитовно надхненно Божу молитву „Отче Наш", у супроводі хору. Після закінчення Богослужения Митрополит Константин виголосив проповідь англійською мовою. Три Владики і отець-настоятель повчали нас у своїх проповідях виховувати молодь для добра парафії у майбутньому. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб діти шанували українські звичаї і традиції, як також дотримувались певних норм у своїй поведінці, діях та вчинках.

Після Архиєрейської Служби Божої.

У святково-оздоблений залі культурного осередку парафії відбувся бенкет, а у вестибюлі – виставка фотографій з життя парафії за останніх 75 років діяльности. Вхід Владик до залі святочного бенкету привітали гучним „Іспола Еті Деспота".

Молитвою „Достойно" і благословенням від Владики Всеволода присутні закінчили величне святкування.

Іван Норка

Меценати – українській науці

„Раз добром налите серце – вік не прохолоне", говорить глибока мудрість народу. Серцем, сповненим любов'ю до свого народу, жертвенністю і братньою допомогою для потреб в Україні визначає себе українська післявоєнна еміграція. У хуртовині Другої світової війни покинула батьківську землю, опинившись на чужині – без знання мови, законів, звичаїв країн поселення. Однак не розгубилася, а важко працюючи серед невідрадних обставин, ощаджувала зароблений гріш, щоб прийти з поміччю родині, землякам та потребам в Україні. А відомо, потреб в сучасній Україні багато.

До таких благородних доброчинців-патріотів того покоління належить подружжя Марія і св. п. д-р Ілля Андрусяк, які для розвитку української науки пожертвували 60,000 дол. на Український Вільний Університет у Мюнхені, створивши постійний стипендійний фонд свого імені при Фундації УВУ в Нью-Йорку.

Св. п. д-р Ілля Андрусяк народився на Буковині 14 жовтня 1909 року. Студії права закінчив у Чернівецькому університеті, а докторат права здобув в Українському Вільному Університеті в Німеччині. Прибувши до Америки, завершив студії бібліотекарства в Дітройті, у Мишиґенському університеті, де згодом працював аж до виходу на пенсію.

Шановна фундаторка постійного стипендійного фонду Марія Кушнір-Андрусяк народилася в Дрогобичі, за професією – вчителька, членка Союзу Українок (72 Відділ). Притаманна прикмета її життя: жертвенність, опіка над хворими, старшими людьми, спонзорство студентів-стипендистів в Україні, допомога сиротам, вона щедра меценатка ЗУДАК-у.

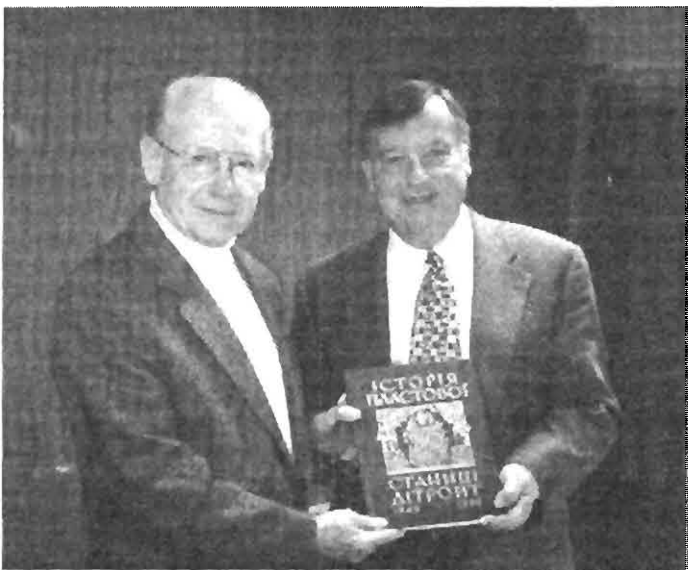

Марія і св. п. Ілля Андрусяк

Управа Фундації УВУ в Нью-Йорку глибоко вдячна засновниці Постійного Стипендійного фонду ім. Марії і св. п. д-ра Іллі Андрусяків, який в майбутньому зійде здоровим зерном нових лав науковців і дослідників українознавства.

Оксана Луцька

Музей в Дітройті продовжує традиції

Голова редакційної колегії „Історії Пластової Станиці, Дітройт 1949–1999", пл. сен. Любомир Гевко, ЧМ, вручає примірник видання д-рові О. Серафинові.

Український Народний Музей і Архів у Дітройті були зареєстровані св. п. Романом Дацком у 1968 році. В організації та адміністрації музею йому допомагало багато прихильників та шанувальників мистецтва. Роман Дацко віддав свій будинок у власність музею, також подбав про фінансову базу для дальшого існування та розвитку.

25 квітня 1998 року, помер головний патрон. З того часу до загальних зборів, які відбулися 23 жовтня 1999 року, музеєм займалися три особи, вибрані у 1995 році – д-р О. Серафин – голова, д-р П. Джуль і Ірена Захарків – члени.

Загальні збори відкрив і ними проводив д-р О. Серафин, секретарем був інж. Я. Кривий. Учасники заслухали звіти про діяльність музею.

Виконано заповіт св. п. Р. Дацка, унормалізовано фінанси і зроблено значний зовнішній ремонт будинку, як також внутрішні упорядкування. Відбуто четверо засідань дирекції, вибраної особисто Р. Дацком, яка затвердила новий статут і довела до перших загальних зборів.

Музей відкритий два рази в тиждень, відвідувачів мало, однак матеріяли експозицій використовуються для різних виставок, вивчення історій громадських організацій, зокрема Пластової Станиці в Дітройті.

Згідно з новим статутом, загальні збори обрали на три роки дев'ятичленну дирекцію і тричленну Контрольну комісію. Дирекцію очолив д-р М. Григорчук, заступники – В. Огар і І. Захарків. Інж. О. Цеплого обрано скарбником, а д-ра А. Галіва секретарем. Вільними членами дирекції є: о. Р. Лукавий, ЧСВВ, о. декан В. Салковський, ЧСВВ, інж. І. Куниський і М. Цяпа.

Контрольну комісію очолив д-р О. Серафин, д-р П. Жуль став секретарем, а інж. Р. Балтарович – вільним членом.

Олександер Серафин

Що? Де? Коли? Календарець подій

19 грудня, 12:30 по пол.– Доповідь голови видавництва "Смолоскип" у Києві Осипа Зінкевича на тему "Україна після президентських виборів. Вибори: неґативи і позитиви, становище молоді, перспективи" у Baltimore, 2401 Eastern Avenue. Тел.: (908) 725-5322 (*5-1).

31 грудня, 9:00 веч. – Святкування зустрічі Нового року в Українському Інституті Америки, 2 East 79th Street, NYC, NY. Tel.: (212) 288-8660.

31 грудня, 9:00 веч. до 2:00 ночі – Українсько-американські ветерани, відділ 301 в Йонкерсі, Н.Й. запрошують на Новорічну забаву до Центру молодих українців, 301 Palisade Ave., Yonkers, NY. Тел.: (914) 830-8526, (914) 965-1678; e-mail: uavpost301@aol.com

31 грудня, 8:00 веч. – „STODOLA" 603 South Ann St., Baltimore, Md., 21231 зарошує на забаву з несподіванками, оркестрою з Европи, смачною гарячою їжою, –відкритий бар, шампанське. Вступ 50 дол. Тел: (410) 342-7200.

15 січня, 9:00 веч. – Український спортовий клюб та хор „ДУМКА" влаштовують Маланчин Вечір в залі Українського Народного Дому. Тел.: (201) 433-3980.

15 січня, 8:00 веч. - Новорічний баль - Маланка при звуках оркестри „Люба і Микола" в Українському Народному Домі, 140 Prospect Ave., Irvington, NJ. Квитки 20 дол. Замовляти телефонічно (973) 375-0156.

5 лютого – "Презентація Дебютанток" під час їхнього бенкету і балю в Chicago Palmer House Hilton Hotel, Chicago, Illinois. Тел.: (847) 985-3596.

Студія „L" - Нова щонедільна радіопрограма на хвилі 1380 AM від 3:00 до 4:00 год. по полудні. Аналіза подій і процесів в Україні, актуальні проблеми світового українства, Talk show, недільна ра-

Праця і проблеми Братства „Броди-Лев"

В червні цього року минає 47 літ від заснування Братства охорони воєнних могил „Броди-Лев". По закінченні Другої світової війни багато ветеранів 1-ої Дивізії Української Національної Армії, раніше знаної як Дивізія „Галичина", по звільненні з полону переїхало до Америки і Канади. Відразу стала очевидною потреба допомоги воєнним інвалідам, вдовам і сиротам, що залишилися в Европі. Також треба було подбати про відшукання та впорядкування могил тих вояків, що поклали свої голови у війні з окупантами України. Згодом це стало головною ціллю діяльности Братства.

У співпраці з німецькою організацією „Чорний Хрест" перепоховано померлих полонених з табору Ріміні в Італії в окремій секції на військовому кладовищі коло Passo Della Futa (Фута-Пас), між Больонією і Фльоренцією, і в центральній крипті на почесному місці поміщено пам'ятник 1-ої Дивізії Української Національної Армії. В той час оформлено, теж у співпраці з цією організацією, військові цвинтарі в Австрії, де дивізія вела свої останні бої. Вони знаходяться у Фельдбаху, Ст. Стефані, Ґнасі, Бірнбаумі, Траутмансдорфі, Ґляйхенберґу. Щороку на початку травня ці цвинтарі відвідують делегації ветеранів дивізії та громадянства, при участі місцевих австрійських ветеранів та шкільних дітей, щоб віддати честь полеглим, помолитися за спокій їхніх душ та зберегти пам'ять про них.

З метою виховання молодої генерації Братство побудувало символічну могилу на терені оселі Братського Союзу у Ґлен-Спей, де щорічно на Зелені свята відбуваються відправи.

Братство зайнялося теж опікою над українськими могилами в Німеччині (президента ЗУНР Е. Петрушевича та сотника Д. Вітовського), а також над могилами військовиків Армії УНР у Варшаві в Польщі. Недавно, 25 червня 1999 року, відбулося врочисте відкриття пам'ятника воякам УНР на православному цвинтарі на Волі у Варшаві у присутності президентів України і Польщі. За словами кореспондента з Варшави: „Якби не попередня фінансова допомога Братства 'Броди-Лев', то не було б тепер що відкривати".

Заходами та працею Братства опрацьовано та видано книжку „Список Поляглих Вояків 1-ої Дивізії УНА та інших військових формацій у Другій світовій війні". Тепер у Львові діє Галицьке Братство колишніх вояків 1-ої Дивізії УНА. Воно отримало відповідну площу в Ляцькому-Червоному на Золочівщині, недалеко від місця прориву дивізії з оточення і де багато полягло від ворожих куль і бомб. Там тепер військовий цвинтар Дивізії. Досі віднайдено і перепоховано понад 200 тлінних останків полеглих в боях під Бродами, і ці заходи тривають далі. На цьому цвинтарі побудовано каплицю-церкву.

За ініціятивою Галицького Братства поставлено великий курган-пам'ятник на місці бою під Крутами. Щойно тепер, у вільній Україні, крутянські герої дочекались цього першого пам'ятника. 29 січня 1998 року відбулося врочисте відзначення 80-ліття цієї битви.

Всі перелічені тут заходи були повністю фінансовані Братством „Броди-Лев". Це було можливе завдяки жертвенності нашої громади. Щороку Братство переводить збірки фондів серед наших громад, головно на Зелені свята та Різдво. Збірщиками є переважно ветерани 1-ої Дивізії Української Національної Армії (Дивізія „Галичина").

В Україні залишається ще не всі вояцькі могили віднайдено. Треба також утримувати існуючі цвинтарі та могили в належній пошані і порядку, тому Братство „Броди-Львів" мусить і далі збирати фонди та продовжувати свою діяльність. Однак ряди членів Братства рідшають через їхній вік – і настає час передати цю діяльність у молодші руки. Була б велика шкода, коли б ця організація перестала діяти. Братство „Броди-Лев" не є тільки організацією ветеранів, і тому членами можуть бути всі люди доброї волі, незалежно від статі.

Із цих причин Братство проголошує кампанію залучення нових членів. Прохаємо виповнювати заяви до вступу в члени Братства та надсилати їх до Brody-Lew, Inc. Brotherhood, PO Box 261 Cooper Station, New York, NY. 10276.

Пресова референтура Братства „Броди-Лев"

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Не судімо тих, хто вже не може себе обороняти

Прочитав статтю в „Свободі" (з 8 жовтня) Ореста Корчака-Городиського „УНА – реальність чи фантазія?" і подумав: як автор багатьох об'єктивно-розсудливих статтей міг прийти до такого висновку? Щоправда ще в 1971 році він заперечував існування Другої Дивізії, а тепер відверто каже, що УНА була „фантазією".

Відомо, що життя інтернованих українських вояків у Польщі не було легке, тим більше для старшин. Проте сім старшин все ж закінчили Військову Академію у Варшаві, й набуті там військові знання дуже придалися генералам Шандрукові й П. Дяченкові в часі формування Української Національної Армії .

УНА – це дуже спеціяльна тема. Я не маю наміру полемізувати, але хочу фактами розвіяти ґльорифікуючі спомини самозакоханих авторів Першої Дивізії, які вважають себе вибраними синами нашого народу, призначеними принести йому волю, бо не було інших. Сучасні історики не дуже цікавляться трагічною долею мільйонів українського вояцтва того часу, що є кривдою для мертвих. Тому треба докласти усіх зусиль, щоб відтворити історичну правду, бо пізніше зробити це буде ще тяжче.

Правдою є, що Перша Дивізія стала складовою частиною УНА за 11 днів до кінця війни і відрізнялась від решти воятства. Її вишкіл і команда були німецькі, коли в УНА, після присяги 28 березня на вірність українському народові, було навпаки. Автор, іронізуючи, запитує: „Чи УНА була тією таємничою зброєю Німеччини, що мала б перехилити перемогу на сторону Німеччини?" Ні! В плянах Гіммлера цю місію мала виконати РОА під командою генерала Власова, до якої силою заганяли десятками тисяч українських вояків й цивільних, під команду генерала Буняченка. Там могла опинитись і Перша Дивізія. Гіммлер сподівався, що згуртовані національності під командою Власова зупинять фронт, а у випадку невдачі – без труду позбудеться непотрібних їм унтерменшів, як німці зробили це з Першою Дивізією під Бродами.

В кінці війни, в 1945 році, в Німеччині знаходилось з п'ять мільйонів українського населення. Майже половину з них становило воятство: одні перебували в німецькому полоні, інші – в уніформах різних формацій німецьких збройних сил. Одних взято насильством, інші, щоб не вмерти голодною смертю, голосились добровільно. В більшості ці червоноармійці пережили Великий голод у 1932–33 років, вони здавались в німецький полон, щоб не захищати зненавидженy московську імперію. Здавалися, не знаючи, що брунатні фашисти не кращі, ніж червоні вороги. То були наші, добре вишколені, з воєнним досвідом українські хлопці, нічим не гірші від дивізійників. Загроза смерти в кінці 1944 року тяжіла над всім воятством. Вибір був один – вмерти на фронті, або в каторжних таборах СССР.

Заради порятунку цих людей, українським політичним й гормадським провідникам, з допомогою Вехтера і д-ра Арльта, на початках 1945 року, по чотиримісячних переговорах, вдалось одержати дозвіл на створення Українського Національного Комітету (а заодно й УНА), до якого мали входити всі українські вояки, що знаходились на терені Німеччини, але не було охочих очолити УНК, а тим більше УНА. Тільки під тиском президента УНР А. Левіцького генерал Шандрук дав свою згоду.

Після проголошення міністром Стрінграхтом 15 березня декларації про право створення екзильного українського уряду (УНК і УНА) погоня за вояками припинилася. В перших днях головнокомандуючий УНА ген. Шандрук перейменував протипанцерну бригаду „Вільна Україна" під командою полковника П. Дяченка, що стояла в Німеку, на Другу Дивізію і підвищив звання Дяченка до генерала. Українські вояки з німецьких формацій поповнювали Дивізію. По двох тижнях прибула Друга Бригада майора Пітулея до дивізії, вона розміщувалася в Бранденбургу й околицях. В склад УНА принято Вільне Козацтво, полки в Бельгії й Голляндії, кілька сотень парашутистів Бульби-Боровця та інші формації.

Ось так виглядали початки УНА. Чи можна назвати понад 20 тисяч вояків „фантазією"? Залишаю відповідь читачеві. Творці УНА не думали про терпе силу, як говорить автор, а намагалися зберегти воятство. В розумінні автора, УНА не була реальністю, бо про неї нічого не згадує чужомовна історіографія, як от про Першу Дивізію, бо німці вважали її німецькою, і не дозволили назвати українською. По-друге, тільки Першу Дивізію не видавали більшовикам, всі інші вояки були гнані й переслідувані – не до писання їм було. Неприхильна до нас історіографія далася взнаки – всюди говориться про втрати совєтські, українських мовби не було. Читаємо в листі Розенберга до Кайтля, що із 3,600,000 совєтських полонених залишилось кількасот тисяч, здатних до праці, інші померли з голоду або морозу (The Rise and Fall Of The Third Reich", ст. 952). Друге, в „Нью-Йорк Таймс" із 24 серпня 1992 року повідомляється, що в околиці Бранденбургу багато спільних могил, біля 12,500 трупів побитих і заморених голодом – мабуть, прихильників 3-го Райху. Пригадую, що там стояла бригада Другої Дивізії й полки УВВ. Який відсоток становили українці, знаходимо в донесенні вермахту з 21 грудня 1941 року, де згадується, що в таборах південної зони з 52,513 полонених 21,846 – це українці. Більше згадки немає, де й скільки було українців. І не дивно: як не пишуть свої то, що сподіватись від недругів?

Дехто запитує, чому було створено не Першу Дивізію, а Другу? Бо Шандрук виразно сказав під час присяги, що перше місце залишає для дивізії СС „Галичина". А що скористали вояки з УНА? Відповідь нескладна: якщо б завдяки УНА збереглось життя бодай одного вояка, а не цілої Дивізії, то й тоді УНА заслуговує на признання. Не промовчуємо фактів. Як пишуть чужомовні автори (Bender James Roger and Taylor P. Hugh, „Uniform Organization and History of the Waffen SS. Vol,"), розгніваний Гітлер 4 квітня кричав: „Як то, ця дивізія в запіллі має ліпшу зброю, ніж мої вояки на фронті! Інтернувати всіх старшин, а вояків приділити до 10-ої протилетунської дивізії (Luftwaffe)". Цікаво, чому ніхто не вияснить, хто й що змінило думку Гітлера, що 11 днів пізніше, 15 квітня, він наказав додати кілька тисяч людей до Дивізії і передати її до УНА під команду генерала Шандрука? Офіційно дивізію СС „Галичина" перейменовано наказом ч. 71 на Першу Дивізію УНА 27 квітня 1945 року.

Якщо б Першу Дивізію розподілили до чужих формацій, чи не була б її доля подібна до долі Другої Дивізії та сотень тисяч українських вояків, що перебували у чужих формаціях? Їхню долю описує Богдан Когут у двох томах спогадів „Під чорними хмарами". Будучи одним із вояків Української Дивізії генерала Буняченка, в складі армії Власова, він каже, що до амнестії Хрущова із 35 тисяч залишилась в живих жменька. Того, що вони пережили, не можна порівнювати з життям у полоні в сонячній Італії. Знаємо про страшну трагедію 45 тисяч козацтва та його генералів Краснова й Шкурова, яких повішено біля Кремля, 80 тисяч українського визвольного війська та інших десятків тисяч вояків армії УНА. З першої бригади Другої Дивізії, яка була в боях біля Ґляцу, мало кому пощастило добитись на Захід, до Ельби. По двотижневих вуличних боях в Бранденбургу, хто вийшов живий із другої бригади Дивізії, то згорів у сосновому лісі, й то вже наступного дня по закінченні війни. Вояки Другої Дивізії мають більші причини скаржитись на своїх генералів, бо помимо, що в ній також була половина галичан, командири залишили їх напризволяще, а самі перейшли за кордон з Першою Дивізією, яка тоді вже не була чисто галицькою.

На жаль, виміру на геройство немає, але знаємо, що життя всім однаково дороге, то ж будьмо співчутливі. Мільйонам українців під час Другої світової війни доля визначувала шляхи. Кому пощастило пережити, повинен бути більше вдячним Богові та шанувати пам'ять про тих, що віддали своє життя на жертівник Батьківщини. Не судімо і не ділімо себе, бо й без нашої помочі нас судять і ділять.

Мґр. Іван Буртик

Ювілей наукового діяча

До 85-ліття д-ра Олександра Домбровського

Д-р Олександер Домбровський

В цьому році відзначаємо ювілей заслуженого наукового діяча, історика – д-ра Олександра Домбровського, дійсного члена НТШ, УВАН і УІТ, автора цінних праць з ранньої української історії, релігієзнавства, історії наукових установ, видатного мемуариста і публіциста. Важливо підкреслити, що шановний ювіляр повний енергії й інтенсивно продовжує свою наукову діяльність. Сьогодні він є редактором „Вісника УВАН", науковим секретарем УІТ, близьким співробітником „Записок НТШ", „Українського Історика", „Записок ЧСВВ" та інших поважних наукових видань.

Нещодавно автор цих рядків був у Львові на презентації найновішої книжки Олександра Домбровського „Студії з ранньої історії України" (Львів, НТШ і УІТ, 1998, 532 стор.), яка здобула велике признання від авторитетних спеціялістів.

Погоджуюся із головою НТШ у Львові д-ром Олегом Романовим, який у передмові до цього видання називає ювіляра „вченим великої ерудиції". Наукові праці О. Добровського мають значний вплив на сучасних дослідників етногенези українського народу і раннього українського історичного процесу (М. Брайчевський та інші).

Ювіляр народився у Львові 8 вересня 1914 року, закінчив Академічну гімназію, з кінцем 1938 року здобув у Львівському університеті диплом магістра філософії, а ґерманістика була його побічним предметом. Вже у Львові д-р Домбровський став членом НТШ і працював в різних історичних комісіях Товариства. Його світогляд кристалізувався в умовах польського окупаційного режиму в Галичині. Можливо, саме часи займанщини спонукали молодого вченого досліджувати історію рідного народу і тим самим викривати фаль-

(Закінчення на стор. 11)

Вшанували пам'ять жертв 33-го року

У неділю, 21 листопада, керґонксонська громада Богослужбою і мистецькою програмою відзначила 66-ту річницю Великого голоду в Україні.

В церкві Пресвятої Трійці о. Юрій Годенчук відправив Службу Божу, а відтак з о. Емілем Шараневичем відслужив Молебень в намірені жертв Голоду. Українські Ветерани 1-ої і 2-ої Дивізій УНА і члени 56-го Відділу ООЧСУ із своїми національними прапорами творили почесну стійку.

Святкування тривало у церковній залі, де відбулась мистецька частина із промовами. Її відкрив проф. Іван Телюк, вітаючи конгресмена М. Гінчого, члена Конгресового Українського Кокусу, Сильвію Каліполітє представницю телеканалу 8, члена дирекції шпиталю, яка допомагала у виборчій кампанії О. Морозові, кандидатові на пост дорадника в окрузі. Конґресмена Гінчого представив проф. В. Бакум – конґресмен визнає своє українське походження – бо його мати – з українського роду.

Редактор Людмила Волянська, головна доповідачка, виголосила цікаву промову, подаючи ряд нових джерел щодо того, хто ініціював український ґеноцид.

Потім співав хор „Золотий Гомін" – диригент д-р О. Волянський, Михайло Химинець деклямував вірш Є. Клюєвої „Смертоносні руки". Уривок з книжки „Жовтий князь" В. Барки читала Анна Харчишин. Вірш „Рік 1933" Зої Когут рецитувала д-р Стефанія Барановська. М. Вітенко зробив виставку малюнків про Голод і приготовив сцену.

Заходом проф. В. Бакума в місцевій пресі була поміщена стаття про Голод, а О. Мороз подбав, щоб згадки про це з'явилися на телебаченні.

І. Т.

Ескапада у французьку зону

1945 рік, Баварія. Тут оселилися кількадесят родин працівників Українського Центрального Комітету й Українського видавництва. Їм були призначені чотири сусідні села – Авфкірх, Бльонгофен, Гельмісгофен і Франкенгофен, а потім ще й за горою – Штетванґ. Відносини з баварцями були приязні і, не зважаючи на непевну ситуацію, дні минали спокійно, затишно, процвітало товариське життя. Баварці дозволили нам недільні богослуження у їхній церкві (о. Григорій Канда був нашим парохом).

Війна закінчувалась, і професор В. Кубійович – голова УЦК, 17 квітня 1945 року оголосив про припинення діяльности комітету. Німеччина була поділена на чотири окупаційні зони. Ми опинилися в американській зоні. Постало питання, якою буде дальша доля 300-400 тисяч біженців з України. Непевність і тривожні вістки про можливість насильної репатріяції були постійною темою розмов і міркувань.

Одного дня прийшли до мене три колишніх працівники УЦК і запитали, чи я їжджу на велосипеді. На мою позитивну відповідь запитали, чи я не поїхала б з проф. Кубійовичем до французької зони. Вони саме навчили його такої їзди. Я погодилась. Наступного ранку ми з професором вибралися в дорогу.

Ми їхали вздовж Альп. Коли спускалися з гори, сталася пригода. Професор, їдучи з шаленою швидкістю, униз впав, так що аж курява знялася. Коли я доїхала до нього, то побачила поранене коліно і поламаний велосипед. Біля гори були хата і криниця. Ми помили коліно, на луці я знайшла листочки, сік яких гоїть рани. Після цієї процедури баварка принесла білу шматинку, ми зав'язали коліно, а велосипед був уже непридатний до їзди. Усе ж мені вдалося закріпити колесо, випростати керівницю і ми поїхали далі.

На роздоріжжі до нас прилучився чоловік з ровером. Говорив по-українськи. Далі ми їхали утрьох. Під вечір заїхали до придорожнього готелю, повечеряли і заночували. Вранці нам пояснили, як перейти „зелений" кордон між американською і французькою зонами. Містечко Ванґен, до якого ми їхали, було вже недалеко і ми спокійно дісталися до хати, де мешкала родина Падохів, приятелів професора. А наш супутник, як з'явився, так і зник. Видно, його місією було довести нас до цієї хати.

Другого дня я вибралася у зворотню дорогу. Обидва ровери, однак, були позичені й, щоб віддати їх, другим з них поїхала зі мною Наталка Т. Знову нелеґально перетнули межу двох зон.

Як я пізніше дізналася, професор Кубійович не залишився у Падохів, а подався далі до містечка Існі, де жив якийсь час у М. і Р. Голодів. Не було, однак, у його вдачі бездіяльно сидіти, і він повернувся назад, у село Франкенгофен, де мав кімнату. Звідти він їздив до Мюнхену й, як пише у своїй книжці „Мені 85", в серпні 1945 року, його, як провідника у формуванні „Дивізії", арештувала американська військова поліція, але через шість тижнів звільнила. Тоді він уже вже спокійно міг віддатися організації української науки, відновленню існуючих до війни НТШ, УВУ та праці над монументальним проєктом „Енциклопедії Українознавства".

Марія Храплива

Американська організація допомагає дітям України

У січні цього року автора цих рядків Клавдія Лібрехт, президент добродійної медичної організації „Чілдренс Гарт Лінк", повідомила мене що вона одержала грошову допомогу для відкриття в Україні хірургічного відділу для дітей з хворобами серця. Ця допомога буде включати навчання медичного персоналу американськими кардіологами, ліки і найновіше медичне устаткування.

Клавдія Лібрехт і Борис Кривко, керівник Львівської обласної лікарні.

Мене, медичного керівника Фундації „Діти України" при парафії св. Константина, де парохом і президентом фундації є о. Михайло Стельмах, ця новина сильно зацікавила. Головна квартира цієї міжнародної добродійної організації від 1969 року міститься в Міннеаполісі. Програму лікування дітей фінансують індивідуальні особи, корпорації і фундації. До цього часу ця організація допомогла хворим дітям у 27 країнах світу.

Для здійснення цього проєкту в Україні треба було підшукати медичні установи і нав'язати зв'язок з лікарями, спеціялістами в лікуванні дітей з вадами серця.

В липні Клавдія Лібрехт і Джан Кушінґ – керівник програми допомоги, відвідали лікарні в Києві та Львові.

В скорому часі дитячий відділ кардіології у Львові отримає 35 хірургічних інструментів і знаряддя.

Клавдія Лібрехт заявила, що коли ця програма увінчається успіхом, організація „Чілдренс Гарт Лінк" плянує розгорнути свою діяльність також в інших частинах України.

Д-р Михайло Козак

Храмове свято

Парафія Св. Покрови української православної церкви у Фініксі, Арізона, не має тепер настоятеля, тому о. декан УПЦ Олексій Лимонченко відслужив Святу Літургію, на котрій співав парафіяльний хор (диригент Олександер Согуленко), але цього разу хором провадив і читав Апостола Юрій Ілінський. Дякував Микола Теслевич. Проповідь на основі Св. Євангелії виголосив декан о. О. Лимонченко, та крім того, розповів про почитання Св. Покрови в Українській Православній Церкві. При кінці Св. Літургії він заініціював Многоліття українському народові в Україні і діяспорі, а також пом'янув померлих парафіян відспіванням „Вічної пам'яті".

У церкві було 50 осіб – це на нашу парафію поважне число. Після Літургії відбувся святковий обід, який приготовило сестрицтво св. Ольги під дбайливим проводом голови Віри Швець, яка привітала гостей та парафіян і сказала слово про Св. Покрову і Почаївську Матір Божу. Під час обіду гості і парафіяни пожертвували майже 500 дол. на церкву. Свято відбулося в неділю, 24 жовтня.

Управа парафії Св. Покрови у Фініксі – Василь Швець і два колишні голови Управи парафії – Микола Кущ і М.Теслевич звертаються до священиків Української Православної Церкви в Америці, Канаді та Україні, які бажали б одержати працю настоятеля нашої парафії. Парафія має окреме помешкання для священика, а платня – за договором з Управою парафії. Парафія Св. Покрови у Фініксі в стейті Арізона у США чекає пропозицій.

Микола Теслевич

Ювілей діяча

(Закінчення зі стор. 10)

шиві гіпотези польських і совєтських істориків про початки українського народу і його історичний розвиток. В 1943 році історик одержав диплом доктора філософії в УВУ (праця з ранньої історії України).

У 1944 році історик еміґрував в Німеччину, а в 1949 році переїжджає з родиною до Америки, нострифікує свої студії в США, й одержує диплом на навчання історії, німецької і латинської мов. В Америці історик зразу включився в наукову діяльність УВАН і НТШ, став секретарем секції античної історії академії (проф. А. Коцевалов був головою), а після смерти голови очолює її по сьогоднішній день. Також був секретарем Комісії історії українсько-єврейських взаємин. У 1966 році д-ра О. Домбровського вибрали секретарем Управи академії. За його редакцією у 1970 році появився перший випуск „Вістей УВАН", а тепер, як згадано, ювіляр є редактором другого тому цього важливого видання. Від 1963 року професор бере активну участь у розбудові „Українського Історика", стає членом-засновником Українського Історичного Товариства (1964/65), а невдовзі – його науковим секретарем, організатором і співорганізатором численних наукових конференцій.

Перша науково-популярна праця історика – „Вступ до українського перекладу „Скитії" Геродота" появилася у Львові в 1937 році. Від того часу проминуло 67 років, їхнім результатом є понад 400 наукових і науково-популярних праць ювіляра. Він є автором важливих досліджень про розвиток українського народу від ранніх історичних часів аж до доби раннього середньовіччя. Його праці про антів і початки виникнення державної організації в Київській Русі – запевнили йому тривале місце в українській історіографії.

У рецензії на останню працю ювіляра у „Записках НТШ" (т. 235, 1998 р., стор. 716) підкреслено, що проф. О. Домбровський у своїх працях з ранньої історії „України послідовно дотримувався державницької концепції українських національних історичних шкіл... у той же час зумів порушити проблеми, які майже не ставились в українській науці чи ставились несміливо, непослідовно, а то й неправильно, і в їхньому контексті показати розвиток суспільних антиподів у ранньому історичному процесі. Цим він з одного боку, поглибив окремі положення етногенезу українського народу, а з другого – на основі різних паралель та історіографічних узагальнень з питань давньої історії Европи, Азії та інших континентів чи не вперше різнобічно порівняв і пов'язав розвиток історичного минулого ранньої історії України з европейською та світовою історією". Ця характеристика об'єктивна і не потребує додаткових пояснень.

З нагоди 85-ліття видатного історика д-ра Олександра Домбровського бажаємо йому міцного здоров'я і дальших успіхів в його науковій діяльності. Многая літа!

Любомир Винар

Тим, хто любить пісню і гарне товариство

Нотатки з „Веселих вечорниць"

Місце події було маловідоме для загалу – вулиця Брум десь у Чайнатавні Нью-Йорку, далеко від доріг, якими ходять українці до банку чи на забави. Святково прикрашена громадська заля української православної церкви Святої Трійці.

Час події. 30 жовтня 1999 року. Тихо і темно на вулиці, а недалеко, на Бродвеї, – майже гоголівська атмосфера цвинтарних чарів і веселої фантастики геловінського наряду, що стилістично констраствувало з атмосферою домашнього затишку українських вечорниць.

Чим частували? Холодні закуски – салата і канапки до шкляночки вина, печена курка з картоплею, вареники з капустою і грибами, пампушки з часником. А ще – яблучний пляцок, торт, печиво, кава, чай, прохолоджувальні напої. Вечеря була приготована учасниками ансамблю „Українська родина", які й „розспівувалася" на кухні. А три пироги з яблуками (на 100 гостей!) спекла Василина Дмитрик, приятелька ансамблю і членка 64-го Відділу СУА. Вона також подарувала парафії церкви Святої Трійці портрет княгині Ольги з домашньої колекції картин.

Чим прикрасили залю? Тут треба повернутись на кілька років назад, коли до церкви Святої Трійці прийшов отець Федір Мазур. Окрім своєї основної місії – священицької діяльности – о. Федір доклав багато сил і хисту для оновлення старого приміщення. З дня на день, з тижня на тиждень власноручно ремонтував, реставрував, направляв, фарбував.., поки, нарешті, громадська заля церкви не засяяла красою і затишком. Тут приємно проводити зустрічі. Гарна сцена з фортепіяном, добра акустика і яскраве освітлення (на відміну від нічних сутінків Народного дому).

А ще на одній із стін запалали вогненними барвами вишивки – експонувалась виставка мистецьких вишивок учасниці ансамблю „Українська родина" Марії Польної.

Хто прийшов у гості? Знаючи географічну „важкодоступність" місця події, господарі навіть не сподівались, що прийде стільки гостей. У невеликій залі зібралось понад 100 осіб (разом з учасниками ансамблю). Навіть зарезервований для ансамблю стіл довелось віддати гостям, але господарі тільки раділи, що громада виявила такий інтерес і зацікавлення.

Завітала в гості і група членок 83-го Відділу Союзу Українок Америки. Сердечно вітали присутні почесних гостей „Вечорниць" подружжя Лопатинських, які невтомно працюють, допомагаючи новоприбулим українцям адаптуватися в новому американському житті. Рясними оплесками привітала громада ще одну почесну гостю – письменницю Уляну Старосольську.

Чим розважали? Перший відділ концерту „Української родини" – віршоване і музичне привітання, козацькі, історичні пісні. Другий відділ концерту складали різноманітні ліричні та жартівливі ансамблі і дуети. Виявилось, що в ансамблі чимало гарних солістів – це і Лариса Гулович, і Слава Гірняк, Стефанія Лопух, Ігор Багрій, подружжя Ярослава та Ігор Храбатинни. Усіх розвеселили „Коломийки новоприбулих іміґрантів" у виконанні Я. Дуфинюка та І. Багрія. А ще звучали зі сцени веселі гуморески Павла Глазового та Степана Руданського.

Після танцювальної перерви був ще третій відділ концерту – найвеселіший. Відомі українські пісні-сценки перетворилися на живе театралізоване дійство – на декоративно розмальованій „вишеньці" тьохкав „соловейко", а „козак" вмовляв „дівчину", а потім на товчку-базарі жінка продавала свого чоловіка, долю якого заля сприйняла із співчуттям. А потім взагалі все змішалося – бо не було вже ні виконавців, ні слухачів, а співала на 100 голосів уся заля. Згодом функції розділились таким чином: співав спочатку „херсонський" стіл, потім „тернопільський", а далі – „івано-франківський" і так далі. А ще була весела лотерея.

Пісні й танці лунали за північ. Гості розходились після „Вечорниць" веселі, задоволені, повні бажання прийти ще раз – і повеселились, і поспівали, і потанцювали, і поспілкувались.

Наприкінці програми на сцені розгорталось справжнє родинне свято – вітали з днем народження солістку Ларису Гулович, потім прощалися з найактивнішою учасницею ансамблю Стефанією Лопух, яка від'їжджає днями додому, в Україну.

Одержала букет троянд від учасників ансамблю і „мати" „Української родини" – Оксана Лиховид, яка виплекала цей проєкт і разом з подругами здійснила на цьому вечорі. Всі учасники були стомлені, але щасливі (до речі, в цей запівнічний час раптом усі, сміючись, збагнули, що „Вечорниці", власне, тривали на годину довше запланованого терміну, бо якраз опівночі час змінився на осінній).

Форму творчого дозвілля подарували нам наші далекі предки – універсальну, для будь-якої епохи і для будь-якого куточка земної кулі. „Наче вдома побували" – сказали гості на прощання.

Отже, до наступних „Вечорниць", українська громадо!

Про „Вечорниці" попліткували і всі подробиці для вас переказали пані Сяня і кума Ганя із Забруклиння.

„Калина" з Бразилії

Фольклорна група „Калина" міста Ігвазу в Бразилії відзначила своє 30-ліття. На півдні країни група „Калина" широко відома, а недавно на виступі в Санта-Катаріні здобула першість між іншими національними групами.

Групу „Калина" заснував о. Володимир Баррабас. У 30-ліття „Калини" взяли участь префект міста Уніон да Віторіа-Петро Іво Ілкіу, о. Едісон Бойко, президент Українсько-Бразилійської центральної репрезентації Йосиф Вельгачмолодший, президент Українсько-Бразилійської молоді Маркос Ногас, парох з Уніон да Віторіа о. Сергій Гренієвич і д-р Нестор Волошин, який свого часу був першим керівником групи.

Засновника групи о. Володимира Баррабаса вітали голова місцевої української громади Іван Сливінський і брат священика о. Павло Баррабас.

Президент Українського Хліборобсько-Освітнього Союзу (філія в місті Уніон да Віторія) Іван Слівинський є одним з перших танцюристів групи „Калина". На концерті в місцевому Театрі Люз було понад 1,200 глядачів. „Калина" показала високу майстерність, і президент Йосиф Вельгачмолодший, що свого часу був танцюристом групи, вручив артистам відзнаку і пам'ятну плякату. Таку ж нагороду вручив групі і Маркос Ногас.

Д-р Михайло Рубінець

Дитячий гурток групи „Калина" на святі.

Знайшли безсмертя під Базаром

В день 21 листопада ми вклонилися пам'яті 359 українських вояків-патріотів, які 70 років тому геройською смертю загинули під містечком Базар. Це був найгрізніший час нашої національної визвольної революції. У висліді політичних та військових подій 1919 року Україна опинилася в надзвичайно важкому становищі.

У листопаді 1920 року українські війська змушені були відійти за Збруч, у Галичину. Та знаючи, як страждав український народ під большевиками, вирішили за всяку ціну визволяти рідну землю. Зимовий похід розпочався в несприятливих умовах. Не вистачало зброї, харчів, одягу, а стояли великі морози. І наше військо знову відійшло за кордон. Рік пізніше частина українського війська підіймається ще раз на боротьбу проти червоних окупантів. 4 листопада 1921 року 1500 вояків Української Армії під проводом генерала Тютюнника прорвались з Польщі на рідні землі і почали боротьбу з чисельно переважаючим ворогом. Волинська група пробилася через совєтський кордон і від села Майдан-Галишевського розпочала свій легендарний похід. Їй вдалося пройти велику територію і заатакувати Коростець, стратегічний залізничний центр. Тоді було ущент розбито штаб 133-ої совєтської бригади, знищено Коростенське ЧеКа та звільнено 600 політичних в'язнів. Проте сили були нерівні. Тяжкий стан із зброєю, харчами і матеріяльними засобами, безперестанний вогонь ворога, що наступав з усіх боків, змусили Повстанську Армією припинити похід вглиб України і почати рух на захід. 16 листопада Повстанська Армія дійшла до села Малі Миньки. На річці близько цього села відбувся останній бій Повстанської Армії. Кілька сотень героїв стояли із зброєю в руках проти червоної навали двох кінних бригад, одної пішої та низки окремих карних відділів. Кривавий бій на річці закінчився трагічно. Багато наших вояків загинуло, а 359 потрапило в полон. Большевицький трибунал засудив їх до розстрілу. Ще до приїзду ЧеКа всіх полонених героїв Базару большевики загнали до церкви в селі Миньки. О годині 9-ій ранку 21 листопада 1921 року московські кати вивели українських полонених вояків. Зігнали на місце страти селян, щоб вони на власні очі побачили, як виглядає большевицька „революціонная" совість. 359 ішли сміливо на смерть. Червоні комісари з люті зубами скреготали, бо на обличчях українців не бачили ні страху, ні покори. Переможені виказують більшу моральну силу, ніж переможці, й ось кульмінація: після проголошення вироку виступає з гурту комісарів найстарший і підступно обіцяє помилувати тих, хто зрадить свою ідею. Мертва тиша. І тоді з рядів засуджених виступає козак Щербак „Ми знаємо, що нас чекає, і ми не боїмося смерти, але до вас служити не підемо. Коли ж нас поб'єте, то за нас помститься весь український народ". Чується пісня „Ще не вмерла Україна". Комісари наказують кулеметникам стріляти...

Так знайшли безсмертя українські вояки під Базаром.

Осип Панчишин

УКРАЇНА І СВІТ

Міліціонери навчаються на Фльориді

Протягом двох місяців (травень-червень 1999 року) четверо офіцерів міліції України – майор Дмитро Васачів, майор Сергій Бережків, лікар-капітан Віталій Єгорів та лейтенант Неля Перко проходили курс навчання поліграфії в Академії поліції в Сант-Петербурзі на Фльориді. На цей раз курс був повністю оплачений американським українцем, патріотом та великим жертводавцем на потреби України професором Емілем Якімом із Сібрінґу, що на Фльориді. Це вже другий курс навчання, де офіцери української міліції вивчають цю складну професію. Велике значення в кримінології мають так звані „детектори брехні", якими користується вже давно цілий світ і які лише цього року з'явилися в Україні.

Що ж собою представляє „детектор брехні"? Це комп'ютерний апарат, який з великою точністю реєструє різні функції організму (такі, наприклад, як тиск крови, биття серця, виділення поту, діяльність залоз внутрішньої секреції), показники яких з точністю до 99 відсотків визначають після складних підрахунків правдивість відповідей екзаменованого.

Перший курс поліграфії для українців відбувся в січні-лютому 1999 року і був спонзорований Асоціяцією українсько-американських поліцейських. Другий курс відбувся завдяки спонзорству однієї людини – професора Еміля Якіма. Вишкіл чотирьох офіцерів міліції, спонзорований ним, обійшовся в 24 тисячі долярів. Протягом останніх двох років для України закуплено 10 комп'ютерів-поліграфів вартістю 120 тисяч долярів – також завдяки повному спонзорству професора Е. Якіма. Професор Якім є також одним з керівників Товариства допомоги сиротам України і допомагає 150 сиротам. Спонзорство однієї дитини складає 180 долярів у рік. Отже, 27,000 за всіх 150 дітей.

У 1997 році професор Якім подарував 431,000 долярів Дослідній Фундації імени О. Ольжича в Нью-Йорку для спонзорування навчання студентів з бідних сімей у вищих навчальних закладах України. Інформацій про цей щирий даток та про кількість студентів у пресі, на жаль, не з'явилось.

Перебування двох груп українських офіцерів в Академії поліції в Сант-Петербурзі викликало добре враження, і академія згідна знову прийняти українців на вишкіл, якщо дозволять фінанси. Адже вишкіл одного студента з повним утриманням – 6 тисяч долярів за повний курс навчання (10 тижнів). Проведення наступного такого курсу залежить від спонзорів. Тому всіх, хто хотів би допомогти в цій дуже важливій справі своїй Батьківщині, просимо висилати свої датки на адресу: Ukrainian-American Police Association 7805 West Farragut Ave, Chicago, Illinois 60656-1627, тел.: (847)446-9465.

Полковник І. Раковський,
координатор вишколу в США
Полковник В. Дідик,
координатор вишколу в Україні

Професор Еміль Якім під час візити до академії.

Українці в постсовєтських країнах

У серпні і вересні цього року як член Проводу ОУН, відповідальний за зв'язки з українцями за кордоном, я відвідав прибалтійські країни – Литву, Латвію та Естонію, а також Грузію. Ще раніше я відвідав місця сконцентрованого поселення українців у Росії. Таким чином, я мав можливість побачити на власні очі життя українців за кордоном, міг порівнювати можливості духовного і національного розвитку українських спільнот у різних постсовєтських республіках. Побачене й передумане під час поїздок до українських громад спонукало мене звернутися до українського уряду та широкої громадськости з моїми міркуваннями, у яких я хочу поділитися як з позитивними спостереженнями, так і своєю тривогою у зв'язку із становищем українських громад за кордоном.

Передусім можу запевнити: українці, проживаючи за межами України, активно включилися в будівництво незалежних демократичних держав, які виникли на теренах колишнього Совєтського Союзу. Як правило, вони є політично активними людьми, які стоять на чітких державницьких позиціях і єднаються з патріотичними силами корінних народів. Рівночасно з цим серед української спільноти за кордоном живе і розвивається почуття кровної приналежности до свого краю, до України, і як наслідок цього, в наших земляків росте й поглиблюється цікавість до всього, що діється на нашій історичній Батьківщині.

Завдання налагодження дієвих інформаційно-культурних зв'язків між Україною і нашими братами в колишніх республіках Союзу мусить взяти на себе насамперед держава. Зокрема організувати і профінансувати трансловання теле- і радіопередач з України, докласти зусиль до відкриття центрів української культури, забезпечити навчання та стажування в Україні студентів українського походження, забезпечити підручниками українські школи, а книгами – українські бібліотеки.

Щодо Державної урядової програми налагодження зв'язків з українцями в колишніх совєтських республіках, то слід вимагати її невідкладного втілення в життя. В усіх цивілізованих країнах існують подібні програми зв'язків із їхніми національними спільнотами за кордоном (Німеччина, Польща, Ізраїль, Болгарія та інші).

Сьогодні велика кількість українських дітей у країнах Прибалтики та Грузії має можливість навчатися додатково рідною мовою. Чого аж ніяк не можна сказати про Росію.

В Росії живе офіційно 6 мільйонів українців (хоч знаємо, що їх далеко більше), і там немає жодної української цілоденної школи, жодної української кляси. Це вказує на повне нехтування Росією національних потреб інших народів, на шалену русифікацію, яка в Росії була і залишається, незалежно від того, хто нею правив. З іншого боку, це змушує нас з усією гостротою поставити питання і перед нашим власним українським урядом: чому він не домагається від Кремля виконання договору між Україною і Росією, а саме тих його статтей, в яких чітко сказано, що Росія бере на себе зобов'язання задовольнити духовні потреби українців у Росії в тій самій мірі, в якій задовольняються духовні запити росіян в нашій державі? І чому цього питання не ставлять перед Москвою наші державні чинники? На жаль, нічого про подібні болючі питання не говорилося у виборчих програмах кандидатів на пост Президента України. Але якою буде держава, якщо вона відмовиться від власних дітей, розсіяних совєтськими міґраційними процесами по далеких чужинах?

Українці в Балтії – на піднесенні

До Балтії я був запрошений головою української громади в Литві Нелею Макаренко. В цей час у Вільнюсі відбувся перший Фестиваль української культури, у відкритті якого я брав участь, виступаючи з вітальним словом. Крім того, зустрічався з представниками української громади в Литві, а також з надзвичайним і повноважним послом України в цій державі Валерієм Чабанним.

Історія відносин між урядом Литви і ОУН – давня. Варто нагадати, що засновник і перший голова Проводу ОУН полковник Євген Коновалець та деякі члени Проводу користувалися прихильністю довоєнної Литовської держави і мали литовські пашпорти, що дуже допомагало їм у політичній діяльності. У наш час українська громада також користується прихильністю керівництва незалежної Литви, про що свідчить і цьогорічний фестиваль, на який прибули фолкльорні гурти з Латвії і Естонії. Крім цього, діє недільна українська школа у Вільнюсі при церкві УГКЦ (настоятель – отець Павло Якимчук зі Львова, який також відправляє Службу Божу і в Таллінні).

Вже з наступного року у Вільнюсі за сприяння уряду Литви плянується відкрити загальноосвітню українську школу-ліцей, при якій діятиме інтернат для тих дітей, які приїжджатимуть на навчання з інших міст. Литовське державне радіо раз на тиждень транслює передачі для української громади.

У Литві я побував на зборах осередку ОУН у Вільнюсі, на якому приймали нових членів. Рівночасно створено осередки Жіночого товариства ім. О. Теліги у Вільнюсі та Вісагінасі. Головою цього товариства в Литві обрано Ірину Комісаренко-Кузнецову.

Під час поїздки я також відвідав Естонію і Латвію. У Таллінні мав зустрічі з представниками української громади в Естонії, яку очолює Юрій Чайківський. Також відбулася зустріч з представниками українського посольства в Естонії. Українська громада в Естонії хоч і менш чисельна, але намагається активно діяти. В Таллінні силами місцевих українців та за допомоги з Німеччини відбудовується після пожежі стара церква, в якій вже зараз проходять Служби Божі Української Греко-Католицької Церкви. Але, звичайно, проблем вистачає, і вирішення їх потребують увагу з боку української держави.

Цікавою також була моя поїздка до столиці Латвії – Риги. Тут відбулися зустрічі з представниками української громади Латвії, яку очолює Іван Наливайко. Треба зазначити, що латвійський уряд приділяє велику увагу життю національних меншин, в тому числі і українців. Зокрема у Ризі діє українська цілоденна гімназія, в якій, крім всіх предметів у латиській мові, вивчають українську мову, літературу та історію. Школу повністю утримує уряд Латвії.

В усіх трьох прибалтійських державах є представники нашого Руху, які підтримують тісний контакт з батьківщиною. В Литві – Василь Капкан, в Латвії – Володимир Строй, в Естонії – Ніна Охріменко. Крім того, нещодавно створено незалежну Спілку журналістів Литви, Латвії, Польщі і України. Велике значення для зміцнення українських громад у країнах Балтії мав цьогорічний Фестиваль української культури, який відтепер плянується проводити щороку у столиці однієї з прибалтійських держав. Наступного року він буде у Таллінні, потім – в Ризі. Крім того, проведення Фестивалю у Вільнюсі збіглося з важливою подією, оскільки саме 1999 року виповнилося 10 років заснування української громади у Литві. А початок українських поселень у цій країні сягає ще давніших часів, адже, як мені розповідали, у Литві існують цілі українські села, де зберігається українська мова, а їхні мешканці вважають себе українцями.

Чи сприяють діяльности українських громад у прибалтійських державах представники українського уряду? Мушу визнати, що абсолютно нічого в цьому напрямі не роблять ні Товариство „Україна", ні Всесвітня Координаційна Рада, які очолює Іван Драч. З нашого боку, ми активно беремо участь у творенні тісних зв'язків з українськими громадами Литви, Латвії та Естонії, а також з іншими реґіонами східньої діяспори. Приємно відзначити, що наші видання – газета „Українське Слово" і журнал „Самостійна Україна" знаходять вдячного читача у всіх трьох країнах Балтії та взагалі у всій діяспорі. Представникам українських громад бракує літератури, зокрема підручників українською мовою. А хто, як не українська держава має турбуватися про розвиток наших громад за кордоном? Прикро, що уряди Литви, Латвії і Естонії роблять у цьому напрямку більше, ніж ми самі.

Павло Дорожинський,
м. Київ

Щоб Україна більше читала

Відкриття нових бібліотек у Сумах і Чернігові – це вислід праці бібліотечного комітету Канадського Товариства Приятелів України у складі: Іван Кузик – голова, Ярослав Семчишин, Степан Горлач, Микола Колодка, Володимир Турик. Комітет збирає, сортує і пакує книжки. Голова КТПУ – Марія Фішер-Слиж.

Спонзорують висилку книжок – М. Фішер-Слиж, Канадсько-українська Суспільна Служба у Сейнт-Катринсі і родина Жаровських.

Це вже сьома і восьма бібліотека, яку відкриває в Україні наше Товариство .

Суми – це козацьке місто, засноване у XVII столітті, де збігаються річки Псьол і Сумка. Дуже зросійщене, з Леніном на центральній площі. Є і пам'ятник Герасимові Харитоненку, меценатові Сумщини перед революцією. Суми пишаються художнім музеєм, де є картини европейських, українських і російських майстрів. Їх зібрав із поміщицьких садиб Никонар Анацький і заснував музей. Розстріляний більшовиками у 1938 році.

На відкриття бібліотеки приїхав до Сумів Президент України Леонід Кучма. Обласна Державна бібліотека, де розміщений Канадсько-український бібліотечний центр, – це велика будівля в центрі міста. У день відкриття, 22 вересня 1999 року зібралися тут представники громаськости, учителі, письменники. Серед них щирі патріоти України – Віктор Казбан, Микола Карпенко, Людмила Бідоленко. Гості з Києва – це письменники Михайло Слабошпицький і Петро Перебийніс.

Церемонію відкриття започаткувала Тетяна Фролова. Від КТПУ промовляв Іван Кузик, голова проєкту Канадсько-українського бібліотечного центру, виступив Віктор Казбан, місцевий лікар-дентист, який був головним посередником між Сумами і Торонто й багато допоміг в організуванні бібліотеки. Промовляла також Любов Демченко, начальник Управління культури Сумської области, письменник Михайло Слабошпицький з Києва.

Віктор Казбан і д-р Марія Фішер-Слиж вручили грамоти учителям, нагородженим стипендіями від КТПУ. Опісля Владика Київського Патріярхату Герантій посвятив бібліотеку. Відкриття згаданого центру в Сумах закінчилося концертом, на якому виступали з грою на бандурі учні й учителі української школи прикладного мистецтва.

Відкриття бібліотеки Канадського Товариства Приятелів України в Чернігові відбулося 24 вересня 1999 року.

Канадсько-український бібліотечний центр у Чернігові приміщений у міській бібліотеці на периферії міста, в околиці шкіл і університету. Організатором святочного відкриття була директор бібліотеки Марія Мостова. Були присутні представник посла Канади в Києві, Наталія Заварізна, заступник голови міської Ради Чернігова Віктор Бешун, начальник Чернігівського обласного управління культури Олег Васюта. Владика Київського Патріярхату Нікон поблагословив бібліотеку. Промовляли Іван Кузик від КТПУ, редактор газети „Сіверщина" Петро Антоненко, Наталія Соломаха, письменник Михайло Слабошпицький. Письменник Петро Перебийніс, читав власну поезію. Відбулося вручення нагород учителям, нагороджених стипендіями КТПУ. Цю акцію заініціював заступник голови КТПУ, проф. Юрій Даревич.

Опісля Чернігів вітав нас чудовим двогодинним концертом. Виступали – камерна оркестра Музичного Інституту, бандуристи, були фортепіянові, скрипкові солісти, сольоспіви. Велика подяка належиться міській Раді Чернігова, яка доложила труду і коштів, щоб цей Канадсько-український бібліотечний центр відкрито.

До відкриття бібліотечних центрів у Сумах і Чернігові причинилися також головний редактор „Нового Шляху" в Торонто, Михайло Ляхович і Степан Солоненко, за що КТПУ складає їм щиру подяку.

Почуття добре сповненого обов'язку перед Україною наповняє наші серця. КТПУ плянує продовжувати допомогу Україні, відкривати нові бібліотеки, давати поміч Криму, уділяти стипендії учителям. Надіємося на підтримку громадянства.

Д-р М. Фішер-Слиж,
член Управи КТПУ.

Відкриття бібліотеки Канадських Приятелів України в Чернігові

Всесвітній день боротьби зі СНІДом

І в Україні з'явилась чума XX століття

У Києві 3-5 грудня відбувся молодіжний "Анти-СНІД вікенд" з нагоди Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом. З часу, коли на плянеті було константовано епідемію ВІЛ/СНІД, число інфікованих цим смертельним вірусом перевищило 50 мільйонів, 33 мільйони з них нині є носіями вірусу імунодефіциту людини, більше 16 мільйонів вже пішло з життя. Такі цифри оприлюднено у доповіді з епідемічної ситуації з ВІЛ/СНІД ЮНЕЙДС та Всесвітньої організації охорони здоров'я, яку опубліковано у переддень Всесвітнього дня боротьби із СНІД - 1 грудня.

Тільки цього року від СНІДу померло в різних країнах 2.6 мільйонів чоловік, а кількість інфікованих дітей та дорослих за 1999 рік становить 5.6 мільйонів, повідомили кореспондентові ДІНАУ з Представництва ООН в Україні.

Найбільш стрімко пішла у гору крива розвитку ВІЛ інфекції у 1999 році на території нових незалежних держав колишнього СРСР, де кількість населення, враженого ВІЛ, подвоїлася протягом 1997-1999 років і сягнула 360 тисяч. Україна має найбільш драматичну епідемічну ситуацію, стверджується у доповіді. За оцінками експертів, майже 240 тисяч українців інфіковано ВІЛ, дві третини з них - ін'єкційні наркомани. За числом інфікованих ведуть індустріальні области України - Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Луганська та Харківська. Більшість інфікованих - люди віком від 20 до 39 років.

Намагаючись попередити потенційне підвищення рівня захворюваности, Об'єднана програма ООН з питань СНІДу (ЮНЕЙДС) почала Всесвітню кампанію Анті-СНІД для дітей та молоді під гаслом "Слухаємо та пізнаємо, щоб жити". Кампанія закликає дорослих припинити вказувати молоді, що робити, а замість того почати прислухатися до їхніх проблем, ідей, прагнень, зрозуміти реалії їхнього життя і залучити їх до програм, які могли б змінити ситуацію на краще.

Система ООН в Україні у партнерстві з кількома міжнародними організаціями підтримує діяльність молоді у Дніпропетровську, Львові, Одесі, Харкові, Миколаєві та інших містах України. Там організовують концерти, мистецькі конкурси, вуличні дійства та інші заходи.

(ДІНАУ)

Студенти тягнуть опудало СНІДу під час театралізованого вуличного видовища у центрі Києва у середу, 1 грудня 1999р. У цей день увесь світ відзначає день боротьби зі СНІДом. За даними Міністерства охорони здоров'я в Україні до кінця року кількість інфікованих наблизиться до 240 тис осіб.

Юрій Чеботар (другий ліворуч) сидить з дружиною та іншими членами своєї родини біля свого будинку в селі Ганнівка, Кіровоградської області наприкінці серпня 1999 р. 44-річного Чеботара було заражено вірусом ВІЛ під час переливання крови в районній лікарні. Майже через два роки йому вдалося виграти судовий процес у медичного закладу. За рішенням суду він має отримати 400 тисяч гривень як відшкодування з завданні матеріяльні збитки, а також щорічну виплату у 500 дол. на медичне обстеження і щомісячно упродовдж десяти років 1000 дол. перераховуватиметься безпосередньо на рахунок медичного закладу, де хворий проходитиме лікування. Ю.Чеботар – батько восьми діти, у минулому механізатор, домігся беспрецедентного в Україні рішення суду. В рідному селі його як і раніше люблять і співчувають його горю.

Питання щодо віз у Канаду розгладатиметься у Варшаві

МІНСЬК, Білорусь. – Міністерство громадянства та імміграції Канади повідомило білоруську сторону про те, що у зв'язку з акредитацією посла Канади у Польщі (він же посол Канади у Білорусі), клопотання організацій і громадян Білорусі про видання всіх типів віз, включаючи дипломатичні і службові, і надалі розглядатимуться у Варшаві, а не у Москві, як це було раніше. У Посольстві Канади у Варшаві розглядатимуться також клопотання про оформлення в'їзду в Канаду на постійне проживання і про в'їзд у Канаду дітей громадян Білорусі, усиновлених канадськими громадянами.

Що пише українська преса

Огляд за 10–11 грудня

До кінця строку свого президентського перебування в Білому домі Билл Клінтон залишиться другом України, підтримуватиме і допомагатиме їй. Таку заяву, за інформацією "Урядового кур'єра" і ДІНАУ, зробив Президент США, аналізуючи відносини з Україною в ході візиту глави нашої держави Леоніда Кучми до Вашингтону. Візиту Президента Леоніда Кучми до США завершено. Дві важливих зустрічі провів Л.Кучма з директором-розпорядником МВФ Мішелем Камдессю і директором Світового банку Джеймсом Вульфенсоном, під час яких йшлося про надання Україні міжнародної фінансової допомоги.

Секретар РНБО Євген Марчук мав у Вашингтоні окрему програму. Він зустрічався з представниками ЦРУ, ФБР, міністерства оборони, департаменту з проблем безпеки, повідомляє Бі-Бі-Сі. За словами Є.Марчука питання про видачу Україні колишнього прем'єр-міністра П.Лазаренка під час переговорів не порушувалося.

* * *

Розповідаючи про міжнародні події, не можна залишити поза увагою той факт, що весь світ вразили сенсаційні заяви Бориса Єльцина в Пекіні. "Учора Клінтон дозволив собі натиснути на Росію. Він, мабуть, на кілька секунд забув, що таке Росія, – заявив Президент Борис Єльцин під час візиту до Китаю. – Росія має повний арсенал ядерної зброї, але Клінтон вирішив пограти м'язами. Я хочу сказати Клінтону: нехай він не забуває, в якому світі він живе. Не було і не буде, щоб він диктував людям, як жити, відпочивати! Багатополярний мир – ось основа всьому. Буде так, як ми домовилися з Цзян Цземінем. Ми будемо диктувати, як жити, а не він!" Пекінська заява Президента Росії, пише "День", поза сумнівом, могла б стати фактом історії, який засвідчив би кульмінацію загострення відносин між Москвою та Вашингтоном. Борис Єльцин мало не вперше за останні роки виголосив обвинувачення на адресу Сполучених Штатів, витримані цілком в лексиці часів "холодної війни", більше того – дозволив собі претендувати на ролю лідера, який майже одноосібно – ну, нехай разом із головою КНР, – приймає рішення в сучасному світі.

Однак з необережними заявами Б.Єльцин виступав і раніше. І акредитована при ньому преса звикла до своєрідних "перекладів" з "єльцинської" на російську мову – іноді з такого перекладу виходило, що президент мав на увазі протилежне тому, що сказав. Тепер у Москві намагаються пом'якшити наслідки заяви Єльцина: її тільки цитували, без слів про те, що в сучасному світі все вирішуватимуть Росія і Китай. Після повідомлення з Пекіна було показано інтерв'ю Володимира Путіна. Керівник уряду рішуче спростовував точку зору, згідно з якою відносини Росії і США значно погіршилися, і закликав не створювати відповідного інформаційного поля. Тому зрозумілий заголовок газети "Труд-Украина": "Росія і Китай близькі як ніколи".

Як реагують на цю подію й інші московські ЗМІ? "Єльцин нагадав Клінтону і світові: Росія залишається ядерною державою"; "Візита Бориса Єльцина до Китаю ознаменувалася черговою заявою, що примусила російських дипломатів схопитися за голову, а світ – зацепеніти від здивування"; "І нічого було висловлювати незадоволення діями російських військових у Чечні".

Газета "Сегодня" поінформувала, що головний командувач військ НАТО в Европі Веслі Кларк заявив: "Росія – це Сербія, а Чечня – Косово, і росіяни у Чечні роблять те ж саме, що Мілошевич намагався робити в Косово. І чи не настав той час, коли варто застосувати "косівський варіянт" і до Росії?" Побоюючись негативних наслідків, повідомляє газета "Труд-Украина", у полеміку двох президентів несподівано, але коректно, втрутився російський Прем'єр Володимир Путін. Він заявив, пише видання, що Билл Клінтон просто стурбований проблемами у Росії, а "погрожував Борису Єльцину", якщо можна так сказати, лише через те, що був недостатньо поінформований про події у Чечні.

* * *

Коментуючи ситуацію у Верховній Раді України, голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко висловила думку про те, що бюджетний комітет домагатиметься прийняття головного фінансового документа країни в конституційні строки. Що ж до грошових надходжень громадянам країни, то за інформацією "Дня" "Борги по зарплаті скоротилися на... 3.1 відсотка". Заборгованість з виплат заробітної плати працівникам, зайнятим у галузях економіки, станом на 10 листопада поточного року, становить близько 6.6 млрд. гривень (96.9 відсотка до попереднього звітного періоду). Найпомітніше зниження заборгованості по зарплаті відзначено у промисловості. Водночас у зв'язку, в авіаційному транспорті, торгівлі, житловому господарстві, громадському харчуванні й шахтобудівництві спостерігається зростання заборгованості.

* * *

І ще про гроші. "Знову станемо мільйонерами?" – ставлять питання "Вечерние вести", кажучи про те, що вчора долар можна було купити за 5.20. Сьогодні – за 5.40. Якщо справа так піде й далі, то ми знову, як п'ять років тому, станемо мільйонерами. Жебраками-мільйонерами.

* * *

Перший заступник міністра АПК Ю.Лузан спростував твердження операторів й експертів ринку про дефіцит зерна в Україні, хоча відзначив, що в окремих реґіонах (зокрема, Луганській і Харківській областях) "дефіцит продовольчого зерна, дійсно, є". "У цілому балянс свідчить, що зерна в країні, в тому числі пшениці, достатньо для продовольчих потреб", – сказав він.

* * *

За інформацією "Известия-Украина", 16 грудня в Ашгабаті почнуться міжурядові переговори про поновлення поставок туркменського газу в Україну. Як відомо, Туркменістан наполягає на жорстких і формалізованих ґарантіях розрахунків. а також виплаті пені та штрафів. Поставки газу було припинено через невиконання українською стороною умов оплати.

* * *

"Сегодня" інформує, що створено відкрите акціонерне товариство з будівництва безпрецедентного за масштабністю і значенням транспортного переходу між Керчю і Кубанню – багатоярусного моста через Керченську протоку. А до кінця року в Лондоні британський фонд "Ноу-гау" прийме стратегічний плян допомоги розвитку туризму у Львові, після чого пляную перейти вже до практичної роботи. "Вечірні вісті" повідомляють, що виведення на орбіту супутника зв'язку ICO американської компанії "HUNGHES", який здійснить український ракетоносій "Зеніт-3SL", намічено на другу декаду лютого. Космічний апарат передбачається використати для надання комерційних телекомунікаційних послуг міжнародним компаніям.

* * *

"Істотно новий етап" розпочнеться в Україні незабаром і в розв'язанні такої складної проблеми, як декриміналізація економіки та владних структур, повідомляє "Голос України". Про це заявив секретар РНБО Євген Марчук, повернувшись зі Сполучених Штатів. Нововведення заплановані і в оборонній галузі України. Як повідомляє "Труд-Украина", нинішня підготовка умов для поступового переходу до професійної армії дозволить вже з 2005 року скоротити термін військової служби у Збройних силах України до 1 року. За словами міністра оборони Олександра Кузьмука, продовжує тему газета "Сегодня", у 2005 році буде служити 50 тисяч вояків за контрактом, а в 2010 – 80 тисяч. Таким чином, підсумовує видання, до 2015 року будуть створені усі умови для професійної армії України.

* * *

Тим часом Росія розпочала торговельну війну з Україною, повідомляє "Україна молода". Так оцінила Україна подвійне підвищення Росією вивізного мита на сиру нафту та нафтопродукти в Київ. Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко, обурений таким поворотом справ, негайно підписав урядову постанову про підвищення ставок ввізного митного збору на російські автомобілі. Росія, за його словами, підвищенням експортного мита "відчайдушно намагається збільшити поповнення до свого убогого бюджету".

* * *

До речі, про валюту. Мабуть, неодноразово за останні кілька днів українці "вжахнулися" від того, як стрімко падає вниз рідна гривня. Про це пишуть усі вітчизняні видання. Зокрема, у "Фактах" зазначено, що на дестабілізацію гривні так чи інакше впливають бюджетні проблеми, а ринок тим часом чекає, як буде вирішена фіскальна проблема 2000 року.

ЗВІДУСІЛЬ

Замковий міст – серед найцінніших пам'яток світу

До числа найцінніших історичних пам'яток світу занесено Замковий міст у Кам'янець-Подільському, найдревнішому місті подільського краю. У списку міжнародної організації (ЮНЕСКО), звідки надійшло це повідомлення, оригінальна старовинна споруда значиться під номер 86.Таке визнання Замкового мосту сталося внаслідок тривалих і копітких досліджень науковців, котрі, вивчивши окремі фрагменти споруди, зробили висновок, що вона зведена ще задовго до того, як Колюмб відкрив Америку. З включенням мосту до важливого списку, кам'янчани пов'язують надії, що нарешті зрушить із місця нагальна проблема з виділенням коштів на реставрацію, оскільки Замковий міст потребує невідкладних реставраційних робіт. Не менші сподівання також й на те, що відтепер проляжуть до древнього Кам'янця звідусюд і туристичні маршрути.

Китай використовує викрадені у США таємниці

Китай розпочинає будівництво нового стратегічного підводного човна з використанням технологічних секретів, які були викрадені у США. Про це повідомила в понеділок, 6 грудня, газета "Вашінґтон Таймс" з посиланнями на розвідувальні джерела. За її даними, військово-морські сили Китайської Народної Республіки мають намір розпочати будівництво нового човна кляси "094" через кілька тижнів.

Зникнення вартісної картини

Завдяки цілковитій випадковості в Національному музеї образотворчих мистецтв і музики арґентинської столиці Буенос-Айрес було встановлено факт крадіжки однієї з рідкісних картин. Хтось колись привласнив картину місцевого художника Бернардо Касарео де Кіроса "Ель карнеадор", що оцінюється у 65 тисяч долярів. Таке трапляється в багатьох музеях світу. Але не помічати тривалий час зникнення картини розміром 1.72 м на 1.85 метрів, – погодьтеся, треба вміти. Директор музею тепер каже, що зникнення могли не помітити ще бозна скільки. Але настав час готувати тематичну експозицію і шукати для цього відповідні картини. Ось тоді й помітили зникнення полотна, написаного в 1925 році. До речі, "Ель карнеадор" – не перша картина, що зникла з цього музею. З 1980 по 1995 там пропали дві картини Тулуз-Лотрека, три – Ренуара, дві – Родена, дві – Сезанна. Виглядає, що хтось задарма зробив собі непогану колекцію.

Небезпечно виїжджати з Іраку

Тепер кожний громадянин Іраку, який спробує нелеґально виїхати з країни, ризикує потрапити за ґрати і до того ж позбутися всього свого майна. Згідно з новим законом про виїзд за кордон, що набрав чинности в цьому місяці, особу, яка здійснила подібну провину, може бути ув'язнено терміном до 10 років і з "конфіскацією рухомого і нерухомого майна".

Разом ми можемо зробити багато

Я повернулась зі Жалібного походу та Панахиди в церкві св. Патрика в Нью-Йорку дуже підбадьорена на дусі. Ми знову показали, що спільними силами можна багато зробити.

Велике призння належиться комітетові, який доклав багато труду, щоб ми гідно і численно віддали пошану жертвам голоду. Наші українські школи, молодечі організації прийшли організовано. Аж серце радувалось – бачити, стільки молоді у чорних і вишиваних сорочках машерувало від 7-ої вул. аж до 51-ої, а також роздавали перехожим летючки про ціль походу.

Похід і вхід до церкви та ціла програма були добре організовані, а церква була вщерть виповнена людьми з різних громад, які приїхали спеціяльними автобусами. Хор „Думка" під дириґентурою Василя Гречинського чудово вив'язався і вніс в урочисті відправи відповідний настрій.

Честь і слава нашим організаторам за успішне відзначення 66-ої річниці найбільшої української трагедії.

Оксана Кузишин

Що я сказала б сьогодні Президентові Кучмі...

Сказала б я йому таке: добре, що вже, нарешті, закінчилась боротьба за президентське крісло – запекла, брудна і несправедлива, але, слава Богу, не збройна. Важко і неприємно було і тим, хто обирався, і хто вибирав. Перші п'ять років ви не були нашим Президентом. Більше дивились на Схід, ніж на страждання свого народу, дуже часто нас принижували, виступаючи російською мовою. Допомагала вам у цьому ваша дружина, створюючи довкола вас антипатичну для нас проросійську атмосферу. Дивно, що вона за все своє життя не спромоглася вивчити мову народу, серед якого живе. Мабуть, не читала нашого Пророка?! Добринін, посол Росії в Україні, почав вивчати українську мову з „Кобзаря" Т. Г. Шевченка.

Хіба б дозволили собі таке президенти Польщі, Чехії чи Литви? Ні, і ще раз ні ! Вони поважають в першу чергу себе і люблять свою Вітчизну, свій народ, свою культуру, свою мову. Де таке бачено, щоб у країні, яка називає себе цивілізованою, ображали і били Патріярха? Як же після цього можна вважати, що це демократична, конституційна, з гарантованими правами держава?

Ви обіцяєте вести Україну вперед. Проте спочатку витягніть її з глибокої економічно-господарської ями, в якій вона опинилася протягом перших п'яти років вашого президентства. Щоб іти вперед, спочатку треба вернутися до норми, до якої нам ще дуже далеко: панує олігархія, бідує народна маса, стоять підприємства, занепало село, гине українська мова, культура. Українці мандрують по світах у пошуках заробітку.

Поверніться ж лицем до свого народу – і тоді говоріть про краще майбутнє України.

Ольга Румяк,
Запоріжжя

Засвітили свічечки в коляді до Всевишнього

Маленька Пластова станиця у Гартфорді завжди була активна та ідейно виразна. А тепер у станиці ще жвавіше нуртує пластовий дух: недавно прийшло 10 нових членів, від юнацтва до пташат, і станиця ще з більшим ентузіязмом спрямовує усі свої сили, щоб закорінити у дітях почуття відповідальности та доброго серця. Здійснюло усіх, коли деякі пташата попривозили пляшки, повні центів, а два хлопці з однієї родини – повну пушку з-під кави. Ледве притягнули її до залі! Завдяки тій акції та з допомогою присутніх зібрано досить фондів, щоб відчутно допомогти одній сироті в Україні.

Пластова станиця продовжує працю та має різні пляни допомагати іншим.

Новацтво на прогульці – літо 1999 р.

ється активна програма, діти користають з прогулянок, громадських імпрез, таборування, ватер і т. д..

Коли діти в минулому році засвітили свічки на Пластовій Свічечці та підняли голоси в коляді до Всевишнього, зробили вони також і добре діло. Завданням кожної дитини перед Свічечкою було збирати центами-дрібняками гроші для дитини-сироти в Україні та віддати усе зібране під ялинку для когось, кого вони не знають, але йому співчувають. Здивува-

Діти збирають сухі харчі на День Подяки, щоб передати потребуючим в околиці, плянують збірку забавок для дітей в Україні і знову збірку для сиріт під час Свічечки в 2000 році. Оцим способом ми вчимося бути правдивими пластунами. Коли дитина виростає з почуванням обов'язку перед ближнім, вона спроможна багато доброго вчинити в майбутньому.

Уляна Слабіцька,
мама двох пташат при Пластовій станиці в Гартфорді.

А все ж – до кого належати?

В релігійному аспекті для значної кількості українців таке питання зовсім не анахронічне, зокрема . За час своєї історії українці релігійно і політично мусіли до когось належати. Це вплинуло на їхню ментальність. Коли я одного разу запитав жінку у вишиваній сорочці про її відданість Римові, то вона здивовано відповіла: „А до кого маємо належати?!"

Все те згадав я, коли прочитав статтю Миколи Галіва „Не шукайте ворога у Ватикані" („Свобода", 6 серпня ц. р.). Погоджуюся з автором у тому, що нам треба сильно бити у власні груди, а не лише в чужі, але знати треба й тих, хто мріяв (і далі мріє) зробити собі колонію з українських земель. Щодо Ватикану, то він є релігійним уламком римської імперії, яка була дуже аґресивною, цілеспрямованою, але більш конструктивною, ніж, наприклад, монгольська чи російська. Римський кулак разом з грецькими філософами створили систему, яку ми сьогодні називаємо католицьким християнством.

Впродовж всієї історії Польщі католицький клер був тут національним аванґардом. Завойовані Польщею землі мусіли пройти через млини ордену єзуїтів і їм подібних сил. Тому й проголошення унії 1596 року було досягненням внутрішньої політики Польщі і трагедією для українських земель. Договір був потайки від народу підписаний за рік до його проголошення. Коли католицький клер хапнув за горло православних, то дійшло до козацьких воєн. Коли б унія була підписана в умовах самостійности українського народу, то це була б швидше релігійна афера. Але це сталося при повній колоніяльній залежності православних українців, тому унія ще більш поглибила трагедію. Польща завойовані землі довела до руїни. Рим не все робив своїми руками. Римськими „дивізіями" була Польща, Мадярщина та інші країни.

В часі „Солідарности" утворилися клюби католицької інтеліґенції. Щодо політичного кредо, то католицькі інтеліґенти мали протиукраїнські думки. І не можна іґнорувати ірраціонального націо-католицизму. Виховані поза релігійним фанатизмом є мудрішими людьми. Наприклад, теперішній президент А. Кваснєвський.

М. Галів писав, що українці „не вміють за добре діло подякувати". Яке? Чи може те, що забрали сотні церков й іншого майна, а віддали лише кільпка? А за події в Перемишлі? А якщо допомагають вчити українських священиків, то з якою метою? Взагалі, коли націо-католики в чомусь допомагають, то треба мати на думці слова римського імператора: „Не вірю данайцям, коли вони дари приносять". Чи дякувати за греко-католицький Патріярхат, якого не буде? Він не є в інтересах Риму, Варшави, Братислави, Будапешту і навіть Москви. Коли я переглядав еміґраційні католицькі газети, то здивовано подумав, чому вони ще називаються українськими? Там усе – про Ватикан. Такі тенденції не дадуть вірним душевного балянсу.

Коли українці-католики здають свої позиції Ватиканові і віддаляються від самих себе, то православні, потай від народу підписали угоду, в якій свою душу і майно передають до

(Закінчення на стор. 17)

Як позбутися „комуни"

Президентські вибори в Україні зайвий раз довели, що на місцях при владі залишаються кадри старої компартійної номенклатури, які займаються деструктивною, антидержавною діяльністю, намагаючись повернути нас до „комуністичного хліва" під назвою СССР.

Показовим є той факт, що в Києві і області більше третини населення проголосувало за комуністів. Це є реальним наслідком провокаційної концепції „порозуміння".

Провідну ролю в пропагандистській роботі відіграють телебачення, кіно, твори монументального мистецтва, назви і гасла. По телебаченню глядачі України постійно бачать антиукраїнські фільми – „Невловимі месники", „Весілля в Малинівці", „Ад'ютант його превосходительства" та ін., на вулицях і майданах зберігаються назви комуністичної спрямованости, стоять пам'ятники фундаторам більшовизму.

З метою знищення перешкод на шляху проведення реформ і зміцнення справжнього громадянського миру і злагоди ми вимагаємо зняти всі пам'ятники Ленінові з вулиць міст і сіл; зняти барельєфи, і пам'ятні дошки, присвячені Ленінові і його родині, з фасадів споруд; зняти пам'ятники комуністичним злочинцям, які відіграли трагічну ролю в долі народу України; перейменувати вулиці і майдани міст і сіл з комуністичних на людські назви; знищити комуністичну символіку на фасадах державних установ.

З метою знешкодження комуністичного впливу необхідно доповнити чинне законодавство заходами відповідальности за пропаганду ідей комунізму і використання комуністичної символіки; розробити механізм усунення від посад державних службовців і народних депутатів, які використовують на роботі комуністичну символіку і займаються антидержавною агітацією; провести розслідування і порушити кримінальні справи щодо діячів КПРС–КПУ, які вчинили злочини проти українського народу.

А. Чорнуха,
голова Київського Товариства політичних в'язнів і репресованих

До кого належати?

(Закінчення зі стор. 16)

Істамбулу. Одні і другі є безвідповідальні, проявляють комплекси меншевартости і етнічну неповноцінність. І все тоді, коли Україна стала самостійною.

Ісус Христос проповідував, що дорога до Бога Отця веде тільки через Нього. Але щоб дістатися до Христа, треба пройти через Рим й Істамбул. А щоб до тих столиць пропхатися, треба пройти через Москву, Варшаву, Братіславу, Будапешт. Всюди плати гроші! Яка далека дорога українським вірним до Бога Отця! Чи будуть колись Його бачити?

Через Київ українцям ближча дорога до Бога Отця, ніж через будь-яку чужу столицю.

Микола Галів боронить Рим. А хто має боронити Київ?

В статтях Євгена Іванківа, А. Желіска поміщених раніше у „Свободі", виявлено багато здорового інстинкту. Вони дали відповідь, до кого належати. А може, належність до Київського Патріярхату – це націоналізм, а належність до Риму, Істамбулу чи до Москви – це „чиста віра"? Віра в що?

Михайло Дзвінка

Я повернув своє горде ім'я

Ми, члени Товариства Допомоги Сиротам в Україні, ясно здаємо собі справу з того, що наша допомога не повинна обмежуватися лише матеріяльними засобами, бо ж українські діти чекають від нас моральної та духовної підтримки. Про це свідчать численні листи, що їх одержує наше Товариство з України. Один з них пропоную увазі читачів „Свободи".

Марія Йовик,
голова Товариства Допомоги Сиротам в Україні

Я – сирота, опікуються мною та старшою сестричкою Антоніною бабуся. Батько (щоб не називати його цим святим іменем, кажемо – "біологічний") покинув нас, як це люблять москалі, на руки бабусі, маму мою рідну довів до могили... Пережили ми з сестричкою тяжке горе, невигойне...

І ось мені 20 вересня 1999 року сповнилося 17. Я вчуся в гімназії поглибленого вивчення східних мов, у мене – китайська. Володію (крім рідної, звичайно) англійською, італійською, еспанською. Що – в гімназії, що вивчив через систему „Єшко", а ще плюс словники. І все це завдяки допомозі дорогих людей – Марії Йовик і професора Якіна.

А зараз річ ось про що: у мене велика радість! Я маю, нарешті, своє, українське прізвище – Ярошенко. Про це хочеться гукнути так, щоб почули аж з протилежного боку океану. Бо я можу пишатися своїми предками по бабусиній лінії – це козацька старшина й дворяни. Прадідуся розкуркулили й вивезли підводами 16 (!) дітей в степ, а його пустили з торбою. Хто виріс, хтось загинув. Од голоду, холоду, наруги. Отак майже нанівець звівся козацький рід.

Ми, його нащадки, хочемо бути вірними пам'яті славних своїх предків. Я вболіваю за рідну Україну, вчуся сумлінно, щоб, як і колись (згадаймо, як навчали московитів наші пращури – Прокопович, Максимович, Ведель) бути гордістю Вітчизни, прославляти її на всьому континенті.

Що тільки не коїли москалі з нашими душами! Взяти прізвища. Розповідала бабуся: „У родовому хуторі Калинів Міст (яка назва!) – це на Полтавщині, був дворянин на прізвище – Кіт. Колоритне прізвище! Та переінакшили русаки на – Котов". Дідусь дворянин був у мене – Скалига (суто козацьке прізвище – характерника), в Радянській армії став Скалигін. Винищували нас, українців, фізично, знищували навіть пам'ять про нас.

Нині я подумки лину на святу Канівщину – ще в 30-их роках мої прадід і прабабуся виїхали туди сіяти добре, вічне (вчителі вони були). Там покоїться і прах моєї матусі. Часто буваю на могилі нашого Тараса Шевченка в Каневі – то все святі місця.

І ось я позбувся російського прізвища – Миронов, маю нині бабусине – Ярошенко. Був відомий художник Микола Олександрович Ярошенко (1847–1898), кажуть – наш далекий родич (згадаймо його відомі картини: „Всюди життя", „Кочегар", „В'язень" та інші).

Але не в цьому суть. Я – українець, мої діти будуть українцями, ми, Ярошенки, гордо пронесемо своє прізвище, не заплямувавши його, не зрадивши ідеалів українства.

Євген Ярошенко
Київ

Україна по виборах

(Закінчення зі стор. 5)

для держави – величезні борги, які повертати доведеться наступним поколінням. Уже у першому кварталі 2000-го року треба віддати мільярд долярів – у резервах Національного банку таких грошей немає. Щоб повернути борг, треба знову брати в борг. І так – безперервно, аж доки не доведеться віддати за борги ті національні багатства, які ще не розтринькані і розкрадені остаточно: магістральні газопроводи, стратегічні промислові підприємства, на які вже розкриває рота Росія. Не виключено, що може піти з молотка і найбільше наше багатство – земля...

Тепер за Конституцією Президент Кучма має стільки повноважень, скільки не має, певно, Президент Клінтон. В його руках усе. Кандидатуру прем'єра пропонує він, Генерального прокурора – він, голів Антимонопольного комітету, Фонду державного майна, Держтелерадіо – він, половину складу Ради Національного банку – він, половину Національної ради з питань телебачення та радіомовлення – він, усіх міністрів, навіть їхніх заступників призначає і звільняє особисто. Він же – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил, очолює Раду національної безпеки і оборони, скасовує акти Кабміну України та Ради міністрів Автономної Республіки Крим і т.д., і т.п. Не кожен монарх, тим більше у нинішньому світі, має таку владу і такі повноваження. Отож, як бачимо, в руках всі важелі управління, все залежить від Президента. Тут і сам Бог велів брати на себе відповідальність за стан справ у державі і суспільстві. Та якраз цього – відповідальности – Леонід Данилович уникає. Якщо не буде більшости у Верховній Раді, яка б могла сформувати уряд і взяти на себе відповідальність за його роботу, – запевняє тепер Президент, – не буде діла.

Однак, цю більшість можна було створити ще відразу після парляментських виборів, під час так званої "спікеріади". Якби тоді Президент дав згоду на обрання "не лівого" спікера, на цій би основі сформувалась більшість. Однак, як ми знаємо, Леонід Данилович, "дав добро" на іншу кандидатуру. Нинішні ж розмови про створення парляментської більшости і "міграція" у зв'язку з цим депутатів між фракціями є марудною і невдячною справою. Якщо таку більшість і вдасться згуртувати завдяки спокусі обіцяних теплих місць в урядових структурах, то це буде, по-перше, механічна, не злютована загальною ідеєю та українськими інтересами дуже різних за світоглядом депутатів, і тому – недовговічна, нетривка і безплідна. По-друге, така більшість не зарадить справі, оскільки не вона, а Президент за Конституцією призначатиме і звільнятиме членів Кабінету міністрів та їхніх заступників. Тобто, знову за правильними словами – пустота...

Хочеться бути оптимістом і вірити – зрушення будуть. Та, мабуть, не за нинішньої влади, яка за п'ять років довела свою повну неукраїнськість і свою неспроможність.

А що для цього треба – то вже інша тема.

Віталій Карпенко

ЗВІДУСІЛЬ

Безвізовий режим для власників паспортів ООН

З 1 січня 2000 року власники паспортів ООН (Laissez-Passer) матимуть безвізовий режим поїздок в Україну, якщо прибувають в службових справах. Пов'язано це з тим, що впродовж останніх років обсяг діяльности та співробітництва між Україною та Організацією Об'єднаних Націй значно збільшився, отже збільшилась і кількість офіційних відвідувачів, експертів та консультантів, які прибувають до України по лінії ООН.

Перша українська бібліотека в Саратові

МОСКВА, 13 грудня. – В Саратові відкрилася перша бібліотека української літератури. Її ініціювали українські організації Саратовської області: Українське земляцтво і Українська ліга Поволжя. В українському книгосховищі, створеному при Центральній міській бібліотеці, раніше було всього лише 200 книжок українською мовою. А нині сюди увійшли десятки видань, переданої в дар з Києва і Москви літератури українською мовою – словники, книги з історії України, підручники, художні твори. Українська бібліотека стане новим культурним центром для 20 тисяч українців, що проживають у Саратовській області.

Жертви повені у В'єтнамі

Тропічні зливи і повені, в центральному В'єтнамі у перший тиждень грудня, згідно з розповсюдженими тут останніми даними, спричинили смерть понад ста осіб. Як вважає місцева преса, кількість жертв стихії зростатиме в міру проведення у потерпілих районах рятувальних акцій. Досі багато міст і населених пунктів центральної частини Соціялістичної Республіки В'єтнам відрізано від зовнішнього світу, а їх мешканці залишилися без продовольства, питної води і необхідної допомоги.

"Інгаляційний інсулін"

Люди, хворі на цукровий діябет, невдовзі зможуть відмовитися від неприємних інсулінових ін'єкцій, замінивши шприц на невелику інґаляційну установку. Група вчених Мюнхенського університету розробляє спеціяльний пристрій, який дозволить хворим вдихати рідкий інсулін з парами води.

Генеральний секретар ООН про Афґаністан

"Афґаністан стає розсадником релігійного екстремізму і сектантського насилля, а також різних видів міжнародного тероризму", масштаби якого виходять далеко за межі цієї країни. Таку думку висловив у поширеній в Організації Об'єднаних Націй щорічній доповіді Раді Безпеки і Генеральній Асамблеї про становище в Афґаністані Генеральний секретар ООН Кофі Аннан.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Збудуймо храм любови"...

Лавреат Міжнародної премії імені Г. Сковороди вокальний ансамбль „Гетьман".

Три зупинки київської підземки – й ось вона, цікава зустріч. Поряд зі мною – Андрій Кондратюк (баритон), Петро Заєць (тенор), Генадій Касьяненко (тенор), Сергій Тищенко (бас). Один народний артист України (а це найвище звання присвоюється митцям за виняткові досягнення) і три заслужених артисти. Квартет „Гетьман". І як завжди, з ними концертмайстер Станіслав Ільницький. Вони чарували своїм співом американців і французів, канадців і німців, шведів, австрійців і болгар... Без них не обходяться Декади культури України СНД.

Справді, колектив самобутній, його ні з ким не можна порівняти. П'ятеро талановитих виконавців, для яких пісня стала і щоденною працею, і покликанням, і долею, вже вписали свою, надзвичайно цікаву сторінку в історію мистецтва незалежної України. Від знаменного 1991 року, коли над Україною замайоріли синьо-жовті стяги, від того часу, як четверо талановитих співаків утворили вокальний квартет, вони скрізь і завжди разом: на сцені і поза сценою, на гастролях і на відпочинку, у свята і будні, у радісні і не дуже радісні дні.

Спочатку квартет називався „Материнська пісня", нині – це славнозвісний „Гетьман" (так колись назвала цей колектив одна з канадських журналісток). Не сказати, що тріюмф прийшов блискавично, але й не забарився. Шанувальники справжнього мистецтва помітили вже перші виступи квартету. Та й як було не помітити, коли до нього ввійшли виконавці найвищого клясу, якими здавна славиться Україна. Щось дісталося співакам від Бога, щось – від батьків (а родини в усіх були співучі і музикальні), а ще більша дала власна наполеглива багаторічна праця.

Одного знаменного дня доля звела їх в Ансамблі пісні і танцю Збройних сил України. Трохи згодом, якось непомітно, народилась ідея створити квартет. Об'єднуючим центром став Сергій Тищенко, який свого часу працював трактористом у колгоспі, вчителем музики в школі, співав в оперних театрах Горького і Москви, 10 років служив в Німеччині (виступав у складі армійського ансамблю і водночас із симфонічною оркестрою, викладав у консерваторії), не раз був з концертами вАфганістані під час усім нам відомих сумних подій. Старший за віком і досвідченіший, він став офіційним і неофіційним керівником квартету.

Минуло небагато часу – і зазвучав злагоджений квартет, якому немає, мабуть, рівних в Україні. У його репертуарі близько 250 творів: українські народні пісні – жартівливі і побутові, козацькі й стрілецькі, пісні часів Другої світової війни, ліричні пісні на слова клясиків та сучасних поетів... Є пісні багатьох народів, та починається кожен концерт українською народною. „Пісню нам дарували материнські вуста..." – це зізнання чули чи не всі шанувальники цього талановитого гурту, і це – чиста правда.

Як стверджують фахівці, особлива сторінка творчости квартету – маршова, козацька пісня, якої так потребує нині Українська армія, що переживає нелегкий період становлення. Народний артист України, лавреат Державної премії України ім. Шевченка М. Вантух і Заслужений діяч мистецтв України, поет-академік М. Луків вважають, що творчий доробок чоловічого вокального квартету "Гетьман" слід випустити на компакт-дискові: такі пісні потрібні не лише українцям, а й тим, хто хоче пізнати сучасну Україну, її культуру й мистецтво.

„Згадайте, будь ласка, найприємнішу подію у вашому житті, що відбулася нещодавно", – прошу я співрозмовників. І всі відповідають однаково: „Станіслав одержав квартиру". І в цих словах, на мою думку, секрет побратимства – співаки вміють радіти один за одного.

– Якби вас запросили, скажімо, до США чи Канади на постійну роботу, чи погодилися б ви на це?

– Ми побачили багато світу. Кращої землі, ніж Україна, немає.

А ще дуже кортіло спитати артистів, чому так рідко чути їх по радіо, чому немає записів їхніх пісень на касетах, чому і досі не створено про квартет жодного фільму, та вчасно зрозуміла, що на всі ці запитання є лише одна відповідь, яку безперечно знають і читачі „Свободи". Доки державні мужі, які займаються культурою, не збагнуть, що доля України значною мірою залежить від духовного здоров'я нації (а його складовими є рідне слово, музика), доти наше радіо і телевізія „годуватимуть" нас чужою продукцією не найкращого гатунку та місцевими шлягерами-одноденками.

Пісні квартету „Гетьман" – це справжнє мистецтво. І багато людей в Україні це розуміють. І як можуть, так підтримують непересічний колектив. Найчастіше це підтримка моральна, але деякі шанувальники та установи іноді надають і фінансову допомогу. Саме завдяки їм у артистів з'явилися нові строї, гарна афіша... Але цього, звичайно, замало, аби їхня невмируща пісня увійшла в кожний дім.

Співаки мають рідкісний талант. Якщо до нього додати нові ідеї, проєкти, можливості, то результат може бути напрочуд несподіваним і цікавим. З будь-якою діловою пропозицією ви можете звернутися до керівника квартету Сергія Тищенка за телефоном у Києві 412-44-93.

Закінчити цю розповідь хочу словами пісні, що звучить наприкінці їхніх концертів і в різних регіонах України, і в різних державах:

Хай сонце сяє в нашій пісні
І світом котиться луна.
Ми, може, в чомусь трохи різні,
Та Україна в нас одна.

Тетяна Оноприєнко-Неліна,
Київ

ІМЕНА В МИСТЕЦТВІ

Художник-монументаліст і поет-громадянин

До 160-річчя від дня народження українського художника і письменника Корнила Устияновича

Жертовним і сподвижним був життєвий шлях одного із світочів української культури – Корнила Устияновича.

Народився він 1839 року в селі Вовків Пустомитівського району Львівської области в сім'ї українського письменника і громадського діяча Миколи Устияновича – палкого пропагандиста ідей „Руської трійці".

Освіту Корнило Устиянович здобував у Віденській академії образотворчого мистецтва, яку закінчив 1863 року. На цей час він створив величну картину „Мойсей". Вона принесла йому визнання. Картину було перевезено до Львова і виставлено у великій залі Народного дому. Виставка, на якій експонувалося це унікальне полотно, мала величезний успіх. Газети того часу писали: „Корнило Устиянович своїм 'Мойсеєм' створив образ, якого Русь галицька з руської крову і косту досі не виділа".

1890 року художник малює нову картину на тему „Козацька битва". На ній він зображив переломний момент бою, коли ситуація змінилася на користь козацьких полків і татарські вершники хаотично відступають. Ця тема тоді ще не була популярною у галицькому малярстві, однак цим своїм твором Корнило Устиянович сприяв формуванню історичної проблематики.

Багато разів художник малював олівцем замисленого Тараса Шевченка – у накинутій на плечі солдатській шинелі і з захалявною книжечкою на колінах, доки не закінчив яскравий образ самотнього, зажуреного поета в період його заслання на далекому Аралі.

Корнило Устиянович був звичайним малярем, як тоді називали себе художники. Так він підписував і всі свої картини.

Як натура діяльна й одухотворена, Корнило Устиянович прагнув служити рідному обкраденому народові, за долю якого дуже вболівав. Отож, 1882 року він переїжджає до Львова і починає видавати ілюстрований журнал „Зеркало", де виступає зі статтями під псевдонімом Вичоса. А в газеті „Шкільний часопис" друкує власні вірші, які мали гостре політичне спрямування. Окрім цього, написав трагедію „Ярополк Перший Святославович", яка, однак, була оцінена Іваном Франком дуже стримано. Корнило Устиянович тяжко переживав свої літературні невдачі, але був людиною гордою і ніколи не ображався за критику своїх творів.

Як поет і громадянин, Корнило Устиянович завжди обстоював право українського народу в умовах панування на західньоукраїнських землях Австро-Угорщини розмовляти й навчатися рідною мовою, боровся за справді народне мистецтво, сповідував ідеали добра й справедливости. Власті забороняють йому видавати журнал „Зеркало". Затим газети відмовляються друкувати його вірші.

Вкрай хворий через усі ці удари долі і безробітній, Корнило Устиянович вимушений був якось заробляти на життя. Художник мандрує по селах і малює в церквах картини: Ісуса Христа, Матір Божу, апостолів, ангелів.

Чимало картин із слідами пензля талановитого митця і донині можна побачити у церквах Івано–Франківської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей.

Доля наділила Корнила Устияновича хистом і художника, і поета, але не була дуже прихильною до нього. Він не зазнав ні родинного щастя, ні слави за сорок років своєї творчої діяльности на благо рідного народу. Так само і його літературна праця так і не дочекалася заслуженого визнання.

Помер цей ревний діяч на ниві української культури 22 липня 1903 року в селі Довге Львівської области. Могила Корнила Устияновича заросла барвінком. І тільки 1973 року львівський скульптор Іван Дзиндра поставив на могилі К. Устияновича, художника і письменника, кам'яний надгробок в образі скорботно схиленої голови в пов'язці, яку носили за часів Київської Русі. Цей надгробок символізує собою вічну журбу за майстром...

Валентин Богаєвський,
редактор видавництва „Веселка",
(Спеціяльно для „Свободи"),м. Київ

„Повертаємося до джерел в театрі"

М. Садовська(праворуч) у розмові зі слухачами після концерту „Урожай".

Коли нам пощастило послухати вечір української народної музики під промовистою назвою „Урожай", організований, як завжди, повною нових задумів та ідей Вірляною Ткач, ми могли з певністю ствердити, що є вже ціла група молодих українських мистців та ентузіястів такого повороту до давнини в театрі та музиці.

„Урожай" – це остання імпреза Вірляни Ткач із участю Мар'яни Садовської, Алекси Кохан, Юліяна Китастого, експериментального тріо бандуристів та Романа Гринькова. Відбулася вона із великим успіхом в Українському Інституті Америки, в листопаді. Успіх був подвійний, бо поруч двох днів із виступами усіх вищезгаданих артистів був ще і семінар для зацікавлених давньою народною піснею, який зібрав біля тридцяти осіб, в тому багато неукраїнців, та усі були незвичайно тим семінаром вдоволені.

Не менше захоплення викликав вечір пісні, в якому у першій частині ми мали нагоду слухати М. Садовську, а в другій – А. Кохан і Ю. Китастого. Тут треба підкреслити, що принаймні половину зібраної публіки становили неукраїнці, та саме у них наші народні пісні знаходять щире признання. Використавши коротке перебування в Нью-Йорку М. Садовської, ми мали із нею та В. Ткач розмову, в якій обидві ці аванґардистки українського оригінального театрального мистецтва розповідали, що поворот до джерел відчувається не лише у нашому мистецтві, але у загально світовому.

Із М. Садовською провели ми в часі її попереднього перебування в США інтерв'ю, на тему її участи як акторки та режисера у польському театрі, відомому з назви місця осідку як Ґардзєніце. Вона вже від 1991 року літом мандрує по різних закутинах української землі, щоб збирати давні народні пісні, записувати їх на тасьми, у виконанні мешканців поодиноких сіл, записувати точно слова, а відтак відтворювати самій записане при акомпаньяменті дивного інструменту, що звуком нагадує нашу ліру, а насправді це індійська гармонія.

Тепер вона розповідає нам про досвід цих років, про збірку цікавих пісень і про те, як кожне село – це окремий світ для себе, який треба доконче пізнати.

Минулого року вона їздила з концертами по США до міст з більшістю українських поселенців, а тим разом зв'язалася із В. Ткач, з якою знайшла спільну мову та спільний дух, що каже їм шукати також зв'язків із чужинецьким світом і дати їм можливість відкрити та пізнати українську культуру „з джерел". Але поруч із успішним концертом в УІА, із низкою давніх пісень, записаних останнього літа на Полтавщині, Поліссі та Гуцульщині, М. Садовська зараз роз'їжджає знову по США та ширить любов до давньої української народної пісні. У неї, як і у Вірляни, багато задумів та ідей. Вона хотіла б влаштувати, поруч із давніми піснями, вечори розповідей, поєднавши їх прозірками, про ті закутини України, що вона їх кожного літа відкриває, мріє також про організування фестивалю музики і фільму із давньої народної української творчости в Польщі, ось хоча б саме через театр Ґардзєніце, до якого повертається при кінці січня, після гостинних виступів в США.

Цей „Урожай", що зібрали наші молоді мисткині тепер в Нью-Йорку, при допомозі цілої групи таких ентузіястів, як вони, треба доконче далі використовувати. Вони себе „віднайшли", а з тим не лише можуть добре співпрацювати, але також далі ширити клич „До джерел!", що набуває щораз більше прихильників, немов у відповідь на змеханізування сьогоднішнього життя і заміну людей на машини. Здається, проти цього протиставиться людська свідомість, бажання людини не зривати за ніяку ціну із своїм минулим.

О. Кузьмович

„Трени" Вірка Балея

Світова прем'єра повного твору „Трени" (Голосіння) Вірка Балея відбулася 20 листопада в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

„Трени" – це цикл віршів поета Яна Кохановського (1530-1584), творця польської літературної мови, в якому автор оспівує жаль за втратою доньки Уршулі, яка прожила заледве 33 місяці.

Цикл має 19 віршованих голосінь. Балей в чотиричастинному творі ужив також 19 голосінь. Весь твір виконується без перерви. Шкода, що в програмі не було оригінального тексту польською мовою з паралельним англійським перекладом, що є загальною практикою в концертовому житті, бо це дуже допоміжне для публіки.

Брак текстів, можна пояснити притемненою залею глядачів, що унеможливило б читання тексту. Виконавці мали лямпи на пультах, а на обличчя виконавця був звернений маленький сніп світла, що творило відповідну атмосферу.

Нова композиція Балея, як зрештою, його інші твори, визначається винахідливістю мелодії, делікатними змінами гармоній з елеґантним драматично-елегійним змістом. Музика добре відповідає змістові літературного циклу „Тренів". У виконанні брали участь Наталія Хома – 1-ше чельо, Шурен Баґратуні – друге чельо та Оксана Кровицька – сопрано.

Сопрано Оксана Кровицька почала свою частину коротким вокалізом, а дальше мусіла боротися з середньовічним польським текстом Кохановського, і своєрідною музикою усього тексту. Кровицька успішно подолала всі віртуозні труднощі, а в драматичних моментах при словах: „Чоловік не камінь" її ствердження були переконуючі. Знову ж в елегійних епізодах голосінь її голос звучав трепетно-зрезигнованим почуттям, що вдало відповідало словам: „Чи жити в жалі і терпіннях, – чи боротися з природою". Вдячна публіка щиро оплескувала артистів за прекрасне виконання, та автора музики за те, що дав нам великий твір скорботного жанру.

Богдан Марків

Прекрасний подарунок на різдвяні свята

„На Різдво Христове" цей запис є прекрасним подарунком, який треба поставити кожному на свій різдвяний список. Він є у двох варіянтах – як магнітофонна касета, або компакт-диск з відомими, а також і менш відомими українськими колядками в аранжуванні для двох бандур і „шовкових" голосів сестер Олі та Оксани Герасименко.

Записи пропонують колядки, більше знаних як „Возвеселімся всі купно нині", чи „На небі зірка", так і майже невідомі як „Тріє царі, де ідете?", „Свіжеє сіно, ясла кленові".

Ціна CD – 15 долярів, та 2 доляри за доставу. До компакт-диску додається текст українською мовою. Касетка коштує 11.50 дол. з доставою. Замовлення слати на адресу: Ola Oliynyk, 5253 Glancy Drive, Carmichael, CA 95608-5458.

Нові записи історичної вартости

Цей компакт-диск зробить прекрасне доповнення до вашого різдвяного списку подарунків. Крім того, він має історичну вартість, оскільки це перший запис оригінальної музики для концертової бандури і симфонічної оркестри.

Запис включає три концерти для бандури і оркестри професійного американського композитора Юрія Олійника. Оля Герасименко- Олійник, бандуристка-віртуоз, зайнята як солістка в цьому виконанні з відомими Львівськими музикантами. Можливо, той факт, що Оля – виконавець і Юрій – композитор складають подружжя, ідеально дозволяє створювати новий нового репертуар для цього унікального українського інструменту. Оля грає на бандурі, власноручно виготовлений її батьком, професором Вищого музичного інституту імени Лисенка у Львові, Василем Герасименком,.

Звукозапис концертів був зроблений разом з оркестрою Львівської філярмонії та „Віртуозами Львова" під диригентурою Народного артиста України, заслуженого діяча мистецтв України, професора Юрія Луціва (концерти №1 і №2), а також Заслуженого діяча мистецтв України, керівника оркестри та художнього керівника Львівської філярмонії Сергія Бурка (Концерт №4).

Недавно український уряд нагородив музикантів за вагомий внесок в українську культуру в діяспорі. (Оля отримала звання і медаль „Заслуженої артистки України", а Юрій нагороджений Почесною грамотою і медаллю Кабінету міністрів України).

Рецензент рекомендує цей запис для вашого задоволення, пізнання розвитку української музики та нашого українського інструменту – бандури, як подарунок для себе, а також для ваших рідних і друзів.

Ціна CD – 18 долярів, додати 2 дол. за доставу. Ціна касетки – 10 долярів, додати 1.50 дол.за доставу. Замовлення посилати чеком або поштовим переказом на адресу: YVO Productions, Ola Oliynyk, 5253 Glancy Drive, Carmichael, CA 95608-5458.

Адріяна Шмагало

Нове число „Самостійної України"

Четверте число часопису за жовтень-грудень останнього року XX століття позначене календарною інформативністю матеріялів, що ставлять видання на межу бюлетенного характеру з переходом його в аналітичний, часописний.

Автори публікацій М. Антонович з Монтреалю, Й. Сележан з Чернівців, В. Худанич та Г. Божук з Ужгорода, В. Смерека з Великої Британії, Д. Тетерина з Німеччини, В. Окаринський з Національного університету імени Тараса Шевченка, О. Кровицька зі Львова, о. Микола (Сарма-Соколовський) та інші автори опрацювали ряд важливих тем.

Листування з читачами представлене матеріялами колишнього політв'язня М. Мамуса, а також авторами з України, Росії, Канади, Литви, Англії. Є в журналі рецензія професора В. Жили із США на книгу Л. Винара „Грушевськознавство: генеза й історичний розвиток".

Анатолій Криворотько

МОК прийняв поправки до Олімпійської хартії

Позачергова, 110-а сесія Міжнародного Олімпійського комітету завершила в неділю свою роботу, прийнявши всі рекомендації комітету "МОК-2000". Він був створений після скандалу, пов'язаного з корупцією навколо зимових Ігор у Салт-Лейк-Сіті. Ось основні рішення минулого форуму:

1. Кількість членів МОК не повинна перевищувати 115, з яких по 15 обираються з числа діючих атлетів, президентів НОК, а також керівників міжнародних спортивних федерацій. Десятьох членів МОК від спортсменів було обрано вже на цій сесії. Однак термін повноважень новообраних досить короткий – до Ігор у Сіднеї у представників літніх видів, і до 2002 року – у трьох "зимників". Таким чином, враховуючи, що в 2000 році збираються дообрати ще п'ятьох спортсменів, усього на останній Олімпіаді тисячоліття можуть обрати 12 нових членів МОК. До речі, кількість індивідуальних членів не може перевищувати одного від країни.
2. Визнано за необхідне процедуру висування і попереднього відбору потенційних членів МОК.
3. Віковий ценз для членів МОК знижено з 80 до 70 років.
4. Кількість виконкому збільшено до 15 осіб.
5. Термін президентства в МОК обмежено 12 роками.
6. Обрання в члени МОК на 8 років з можливістю подальшого переобрання.
7. Процедуру висування міст, що бажають прийняти Ігри, доповнено умовою отримання офіційного статусу кандидата.
8. Скасовано візити членів МОК у міста-кандидати.
9. Обов'язкова публікація фінансової звітности, що розкриває джерела надходження коштів МОК – з метою досягнення прозорости фінансової діяльности МОК.
10. Кожна організація, що отримує гроші від МОК, повинна подавати у МОК звіт про використання цих коштів.
11. Кількість видів програми літніх Ігор буде обмежено до 280, починаючи з Олімпіади-2004, в Сіднеї-2000 таких – 300.
12. Введення паспортів для спортсменів, в яких має міститися необхідна інформація для ефективного допінґ-контролю і про стан здоров'я атлетів.

Всі рішення, що вимагали зміни Олімпійської Хартії, приймалися двома третинами голосів, інші – простою більшістю.

Хроніка світових змагань

• На черговому етапі Кубка світу з біатлону у словенському містечку Поклюка наші земляки "окупували" майже весь п'єдестал пошани.
• На чемпіонаті Європи з плавання у Лісабоні українці "озолотились": переможцями стали Яна Клочкова та Олег Лісогор.
• Національна гордість українців Віталій Кличко проведе бій, відстоюючи свій титул чемпіона, зі старшим капралом американського морського корпусу Обедом Саліваном. Як зазначив сам Віталій, він постарається зробити сьогодні все можливе для красивої перемоги, тим більше, що за боєм спостерігатиме його майбутній суперник Майкл Тайсон.
• Олімпійський комітет Греції поспішає повідомити, що вогонь Олімпіяди-2000 в Сіднеї запалає опівдні 10 травня у Стародавній Олімпії на Пелопоннесі.

(ДІНАУ, УНІАН)

В ДІЯСПОРА

Українсько-американському спортивному товариству сповнилося 50 років

Можна без перебільшення сказати, що Чикаґський культурний осередок не бачив за всі роки свого існування такої урочистої імпрези, яка відбулася 20 листопада з нагоди 50-річчя Українсько-американського спортивного Товариства "Леви". Честь відкрити ювілейний вечір-бенкет дістався голові Комітету споріднених міст Чикаго-Київ Марті Фаріон, адже вона, як активна громадська діячка, ще в молоді роки тісно співпрацювала із спортивним товариством, сама брала участь в окремих змаганнях.

Присутні вшанували пам'ять покійних засновників Товариства хвилиною мовчання.

До слова запросили голову Українсько-американського товариства "Леви" Івана Лоска, якого авдиторія зустріла тривалими оплесками.

–Наші спортсмени не тільки здобували на змаганнях успіх за успіхом, а ще ширили добре українське ім'я серед американців, – сказав І. Лоско.– Вони були першунами, вони були чемпіонами. Звертаюсь до новоприбулих з України із закликом: приєднуйтесь до нашого Товариства! Тепер більша половина футбольної дружини складається з молодих гравців, прибулих з Батьківщини. Вони беруть участь у цьому вечорі і я радий їх привітати. Слова подяки, – продовжував промовець, – я адресую також Ольку Терлецькому, Роману Припхану, Мирону Ярошевичу та Зенку Форовичу за опис спортових захоплень, в яких вони брали участь. Особлива подяка належиться Вірі Еліяшевській за виготовлення грамот, якими відзначені кращі члени Товариства, Оксані Казанівській за безкоштовний друк брошурок-летючок, Олегові Караваиу та Антонові Коту – за допомогу у проведенні святкового вечора, а Жоржеві Коломійцю – за написання історії спортивного Товариства "Леви". І на кінець хочу висловити велике спасибі моїй дружині Ромі за її поради, терпіння і допомогу в громадській роботі та в підготовці до ювілейного вечора.

На трибуні – активіст Товариства Роман Припхан, який присвятив свою промову діячам українського спорту, першунам, що внесли свою частку в розвиток загальної справи. На протязі кількох років він теж очолював Товариство.

Ведуча вечора з любов'ю говорить про отця Мирона, який користується великим авторитетом в громаді. Батько Мирона багато зробив для розвитку Товариства, особливою його турботою був футбол.

У своєму виступі о. Миром відзначив корисну роботу, яку здійснює Товариство. Консул Людмила Протасова зосередила свою увагу на ролі спорту в житті української громади. Президент дирекції каси "Самопоміч" Михайло Кос від імени 16 тисяч членів кредитової спілки передав "Левам" чек на 1000 долярів.

– Хотів би окремо зазначити, – сказав президент банку "Певність" Юліян Куляс, – що спортивне Товариство відіграло значну ролю в житті української громади. У світових змаганнях і зокрема в олімпійських іграх у складі американської команди виступали українські спортсмени і добивались непоганих результатів. З нагоди 50-річчя Товариства і для потреб розвитку українського спорту передаю чек на 1000 долярів.

Слова попросив син Юліяна Куляса Павло. Він сказав, що молоді українці продовжать славні традиції своїх батьків і старших братів, будуть домогатися перемог у змаганнях на першість Америки і світу.

Марта Фаріон оголосила привітання, які надійшли на адресу ювілярів. Зокрема вона прочитала поздоровчі листи від губернатора стейту Іллиной Раєна та мера Чикаго Дейлі. Вона розповіла, що нещодавно була у Києві, де мала нагоду зустрітися з президентом футбольного клюбу "Динамо" Григорієм Суркісом, який подарував футболістам діяспори м"яч, на якому розписалися всі гравці славетної команди.

На закінчення святкового вечора був показаний фільм, присвячений ювілярам. Стрічку майстерно підготувала Віра Еліяшевська.

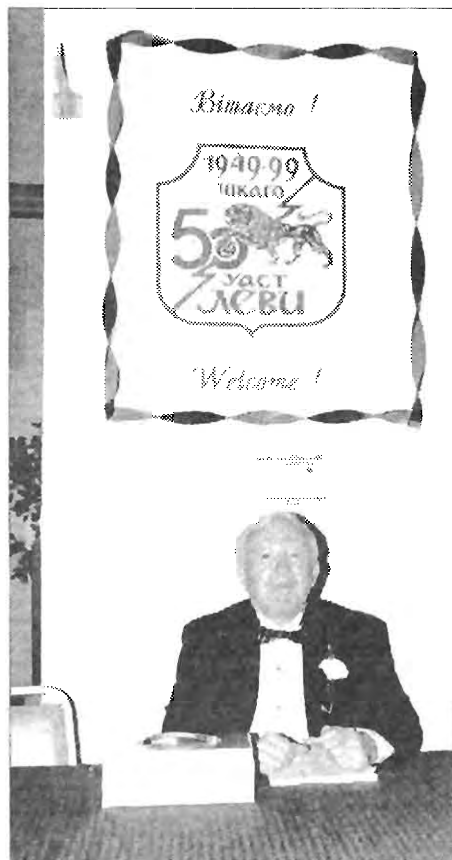
Варто ще окремо сказати про працівників культурного осередку, які під керівництвом пані О. Яримович приготували смачну вечерю.

Ювілейний банкет надовго залишиться в пам'яті його учасників.

Анатолій Гороховський
(текст і фото)

Борис Цурковський – один із засновників Товариства "Леви"

Голова Товариства " Леви " Іван Лоско.

Учасники сходин Українсько-американського Товариства "Леви"

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

З нових віршів про кохання

Іван Савич

Так ніхто не кохав

Була Оля Пінчук найгарніша у місті,
Так, принаймні, здавалось мені, юнаку.
Мала косу до пояса, очі іскристі
І високу поставу принадно струнку,
І виразні вуста, і привітливий усміх...
Я, вчорашній сількор,
що вже й вірші писав,
Часто мріяв про Олю,
не віривши в успіх,
Не для мене ж, мовляв,
незрівнянна краса.
Тільки ж сталося:
разом з роботи ішли ми.
Фіолетні бузки пахли п'яно вином.
Заїкаючись трохи, вустами сухими
Запросив я красуню піти у кіно.
Я тихенько дививсь
на мигтіння екрана,
Доторкнутись до пальчиків білих
не смів.
Як додому ішли, то вона, незрівнянна,
Щебетала, мов пташка, а парубок слів
Не знаходив,
щоб мову підтримать дівочу.
– Чи завжди ти, Іванку,
такий мовчазний?
Ти ж говорять, поет,
я послухати хочу,
Та не те, що в районці,
новеньке утни. –
У юначій душі стрепенулися крила,
І почав я про трактор, доярку, жнива.
О як рима моя... дієслівна дзвеніла
І тремтіла римована мова жива!..
Так здавалось мені.
Та байдуже це Олі.
І мій запал сількорівський
миттю схолов.
– Я вже віршів таких
начиталась доволі,
Може, ти хоч один написав про любов?
– Написав! –
Я кажу по хвилині мовчання.
„Так ніхто не кохав, через тисячу літ
Лиш приходить, – читаю, – *подібне*
кохання”...
І полинула Оля в сосюрівський світ.
– Ой, чудово, чудово, поете чубатий.
Скільки вклав ти в рядки почуття,
красоти! –
Пригорнулась
та й стала мене цілувати.
– Дуже прошу
мені ти цей вірш присвяти. –
Цілувались ми довго.
Умовились потім
У суботу зустрітись,
я з віршем прийду...
І ходив я три дні у журбі, у турботі,
З головою немов у якомусь чаду.
Ні, всю правду повинен я Олі сказати,
Вона ж може дізнатися: автор не я.
Я на зустріч ішов,
як той Марко Проклятий,
І чекала на мене вже Оля моя.
Та вона не всміхалась
й сказала похмуро
(Червонію й тепер, хоч було це давно):
– Коли вірші навчишся писать,
як Сосюра,
Лиш тоді і запрошуй мене у кіно... –
Юнь моя в далину одпливала
стрімголов,
І не зміг я здобуть
справжніх прав на любов.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Яйця як джерело ліків

Представники двох біотехнологічних компаній США "Джінворкс" і "Авідженікс" стверджують, що зуміли клонувати курчат, які стануть виробниками необхідних для людини медикаментів. Спеціалісти генної інженерії розраховують на те, що їхні підопічні в майбутньому забезпечать медицину яйцями, до складу яких увійдуть протеїн, антитіла, інтерферон та інші речовини, здатні позбавити людей багатьох хвороб, зокрема, раку. Один з учасників наукового експерименту повідомив, що вже шість найбільших фармацевтичних компаній світу підтвердили свою готовність використовувати у виробництві натуральні антибіотики. Біотехнологічні компанії, що беруть участь в експерименті, вважають новий спосіб виробництва ліків вигідним, оскільки в середньому за рік курка несе близько 200 яєць, кожне з яких містить понад 100 міліграмів необхідних лікарських компонентів.

"Осінньої депресії" можна позбутися

Так званій "осінній депресії" – стану організму, коли погіршується настрій і знижується працездатність, зростає дратівливість – можна успішно протистояти, застосовуючи відомі народні засоби, а не дорогі ліки. Таку пораду дають німецькі медики, які опублікували результати наукового дослідження, проведеного в університеті міста Тюбінґен /федеральна земля Баден-Вюртемберґ/. Для цього, зазначають експерти, навіть незважаючи на погану, вологу погоду, треба проводити якомога більше часу на свіжому повітрі.
Виявляється, природне світло допомагає позбутися синдрому "відсутности мотивації до активної діяльности". Заняття спортом, наприклад, біг або плавання, корисні не тільки для тіла, а й для душі. Завдяки фізичним навантаженням в людському організмі посилено виробляються "гормони щастя" – ендорфіни. У харчуванні треба віддавати перевагу овочам і городині, а не жирним м'ясним стравам: рослинні речовини благотворно впливають на обмін речовин. Крім того, треба по можливості зробити так, щоб ваші робоче місце і квартира були світлими і радісними. Так, життєстверджуючі картини, барвисті квіти допомагають відганяти погані думки.

Дивне меню давньої Мексики

Коли еспанські завойовники вторглися до Мексики, то пережили шок, зіткнувшись з ритуальним людожерством ацтеків. Конкістадори не були святенниками і самі вбивали багато людей, але ніколи не чули про те, що хтось на обід подає полоненого вояка з вареною кукурудзою.

Ацтеки з'їдали свої жертви, щоб дістати від них їхній дух і життєздатність. Подекуди жертви попередньо відгодовували. Найціннішим вважалося серце вояка, тому його подавали вождеві племені. Він діставав серце наймужнішого полоняника, а жреці мали право на решту сердець і голів. Тіло ділили за числом переможців. Найхоробріший з них діставав праву ногу. Взагалі нога вважалася найціннішою потравою.

Цікаво, що переможець не міг з'їсти свого полоняника, бо між ними після бою виникало побратимство, яке не можна було порушувати. Але він міг почастувати м'ясом свого супротивника своїх друзів, а ті вбивали для нього своїх бранців, так що вистачало для всіх. Страву подавали в глибокій таці, з кукурудзою і сіллю. Інші приправи не дозволялися.

На святковий стіл тацю прикрашали квітами дині. Цей давній звичай описала в книзі «Мексика від кухні. Некуховарська книжка» історик Сусана Осоріо-Мрожек. А дослідник давньої Мексики Жак Состель пояснив психологічне ставлення ацтеків до такої важкої смерти: «З дитинства молодий ацтек чув, що він народився для того, щоб віддати серце і кров Матері і Отцю - Землі і Сонцю. Коли б він помер вдома у спокої, то був би поглинений похмурою безоднею, а принесений в жертву, він переходив у світлу вічність і жив у тілі птаха колібрі серед квітів. Сонце є богом, який вирішив померти, щоб жити вічно. Люди, принесені в жертву, дають сонцю свою кров і своє серце, стаючи його частиною і служником. Ацтек вмирав з бажанням перемогти фізичну смерть і осягнути безсмертя». Але еспанські завойовники цього не знали, тому знищили ацтекські храми і звичаї.

Л. Х.

Буде антидопінгове аґентство

Європейський союз /ЕС/ підтримав пропозицію про створення Всесвіт-нього антидопінгового агентства (ВАДА). Як заявила співробітниця комісії зі спорту ЕС Вівіан Рединг, союз надасть всебічну підтримку цій новій організації, мета якої - зробити спорт по-справжньому "чистим", тобто звільнити його від тих, хто застосовує стимулюючі речовини в ім'я досягнення високих результатів. Вона висловила надію, що сіднейська Олімпіада не буде затьмарена засто-суванням заборонених препаратів.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

XX століття: ПОДІЇ І ДАТИ

1961-ий рік:

У Львові відбувся суд над членами Української робітничо-селянської спілки (Л. Лук'яненко, І. Кандиба, С. Вірун та ін.), які обстоювали право України на вихід з СССР.

В СССР проголошено політику "злиття націй".

12 квітня – політ першого космонавта Юрія Ґагаріна.

20 травня – в Україні встановлено щорічну Шевченківську премію.

2 липня – покінчив життя самогубством Ернст Гемінґвей.

9 липня – відкрито пам'ятник Т. Шевченкові у Вінніпегу.

13 серпня – споруджено "Берлінську стіну".

1962-ий рік:

20 лютого – перший американський астронавт Джон Ґленн здійснив орбітальний політ.

5 серпня – скоїла самогубство 36-літня Мерилин Монро.

14 серпня – споруджено тунель між Францією і Італією під горою Монблан.

11 серпня – почав орбітальний політ українець Павло Попович.

30 вересня – до університету Місісіпі прийнято першого темношкірого студента Джеймса Мередіта.

7 жовтня – в Німеччині почався суд над агентом КҐБ Б. Сташинським.

1963-ий рік:

Учасники конференції в Київському університеті зажадали визнання української мови урядовою в Україні.

В Кривому Розі стався робітничий страйк.

Орбітальний політ здійснила перша жінка Валентина Терешкова.

25 січня – у Римі іменований кардиналом Йосип Сліпий.

22 листопада – від замаху загинув Президент США Джон Кенеді

23 листопада – в Римі засновано Український Католицький університет ім. св. Климента.

13 грудня – помер поет Василь Симоненко.

Чотириногий злодій.

Вусатий мешканець Лондона, кіт на прізвисько Томі став великою проблемою для його господині. Справа в тому, що у нього несподівано з'явився потяг до крадіжок. Після нічних прогулянок Томі повертається з вкраденими речами: взуттям, одягом, мішечком з монетами тощо. "Спочатку ця ситуація мене веселила, але потяг мого вихованця ставав дедалі ризикованішим, - розповіла господиня – неможливо дізнатися, хто є господарем 50 речей, які Томі приніс додому. Це вже проблема, оскільки може склалстися враження, що я його спеціяльно дресирую".

Він прийшов...

(Закінчення зі стор. 1)

Сина свого, що народився від жінки" (Гал.4:4), щоб кожен, хто „увірує в нього, не загинув, але жив життям вічним" (Ів.3:16). Тож тієї благословенної ночі, коли Пречиста Діва Марія привела на світ від віків обіцяного нам Месію, Сина Божого (Лк.1:35), то Ангел Божий, осяяний небесною славою, з'явився бідним пастушкам на Вифлеємських полях і мовив: „Звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу. Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь. І ось вам знак: ви знайдете дитя сповите, що лежить у яслах" (Лк.2:9–12). Цими словами Ангел Божий об'явив не тільки пастушкам, але й усім нам, що від Діви народжене у Вифлеємській яскині Дитя, яке спочиває в яслах – це насправді наш Месія, Наш Спаситель, Христос Господь.

Так, дорогі в Христі, це невинне, пелюшками сповите Дитя, що спочиває у Вифлеємських яслах, – це Предвічний Бог, Син Божий, що прийшов на світ для спасіння людського роду. Він наш Спаситель, тому Небесний Отець і надав йому ім'я Ісус (Лк. 1:31), з єврейського – Єшуаг, що буквально означає – Бог спасає. У Вифлеємській печері народжене Дитя Ангел назвав ім'ям – Христос, що в грецькій мові правильно передає єврейське – Месіаг (Месія), Богом „помазаний" чи Богом поставлений, бо в Старому Завіті Господь Бог через помазання поставляв царів в Ізраїлі (1 Сам. 16:1). Так у книзі пророка Самуїла читаємо, що коли пророк на повеління Боже олією помазав Єсеєвого сина Давида, то „Дух Господній зійшов на нього" (1 Сам. 16:13), і він „став царювати в Ізраїлі" (2 Сам. 5:3). Як на Давида, так само й на Ісуса, під час його хрещення в Йордані, зійшов Дух Святий і спочив на ньому (Мт.3:16). Тому Божественний наш Спаситель повним правом міг був засвідчити про себе: „Господній Дух на мені, бо він мене помазав, - тобто послав мене.., – оповістити рік Господній сприятливий", рік спасіння людського року (Лк. 4:16-21).

В цю святу ніч народження Сина Божого також і ми, заохочені благою новиною, з радісним серцем спішімо до Вифлеєму, щоб разом з пастушками поклонитися народженому Дитяті, що сповите лежить у яслах (Лк.2:16) Це був перед довгими віками обіцяний нам спаситель, Христос Господь, що „нашого ради спасіння зійшов із небес і воплотився з Духа Святого і Марії Діви, і став чоловіком" (Символ віри). Пророк Ісая, доглянувши своїм віщим духом цей день, радісно закликав: „Ось він, наш Бог! На нього ми надіялися, і він прийшов до нас, щоб спасти нас. Тож радіймо й веселімся його спасінням!" (Іс. 25:9) Так і ми радіймо й веселімся, бо в ньому Господь Бог „благословив нас із неба всяким духовним благословенням" (Еф.1:3).

Народження Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, як обіцяного Месії – це епохальна подія в історії людства. В ньому бо сповнилися усі пророцтва Старого Завіту. Тож, вмираючи на хресті, він мав повне право закликати: „Звершилось!" (Ів. 19:30). Він же ж започаткував Новий Завіт, завіт „благодаті й істини" (Ів. 1:17). Прийшовши на світ, він визволив нас з важкої неволі гріха (Ів.8:34) й „погибелі нічної" (2 Сол. 1:9) Він „відродив нас до живої надії" (1 Пт. 1:3) та повернув нам гідність „дітей Божих" (ів. 1:12). Через прихід Сина свого на світ Господь Бог об'явив нам „спасенний задум тієї тайни, що від віків захована була в Бозі, який створив усе" (Еф. 3:9).

Тому й не дивно, що християни розпочали своє літочислення від народження Ісуса Христа, коли друга особа Пресвятої Трійці, Слово Боже, „стало тілом і оселилося між нами" (Ів. 1:14).

Цього року з празником Різдва Христового ми переступимо поріг небувалого ювілею, двотисячних роковин від народження Господа нашого Ісуса Христа, що його Вселенський Архиєрей, Папа Іван Павло II, уже заздалегідь проголосив Святим роком, роком Божого помилування. Цей на весь світ славний ювілей Святіший Отець започаткує саме в навечір'я Христового Різдва відкриттям Святих дверей базиліки св. Петра в Римі на знак того, що продовж цього Святого року вселаскавий Господь Бог усім нам широко відкриє двері безконечного свого милосердя, як це він зробив дві тисячі років тому, посилаючи у світ свого Єдинородного Сина (Ів. 3:17), щоб „благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа" щедро зливалась на нас, щоб „ми збагатилися у надії, силою Духа Святого" (Рим. 15:13) і щоб усі ми радісно й відважно крокували до нашої „вічної слави у Христі Ісусі" (1 Пет.5:10).

Тож протягом цього небувалого Святого року щиро приходьмо до вічного джерела Божого милосердя і своїм праведним життям даймо свідоцтво Христові і його св. Євангелії. Пам'ятаймо, що Господь наш Ісус Христос „учора й сьогодні той самий" (Євр. 13:8), він же ж є нам обіцяний „Емануїл – з нами Бог!" (Мт. 1:23).

Нехай же мир, радість і любов, що їх небесні ангели принесли тієї Святої ночі бідним пастушкам, перебуває з вами й вашими дорогими родинами по всі дні цього неповторного Великого Ювілею Христового народження. Нехай благословення Господа, Всемогутнього Бога, Предвічного Отця і Царя миру буде з вами завжди!

†Стефан – Митрополит
†Володимир – Єпископ-помічник

Дано у Філядельфії при соборі Пренепорочної Богородиці, 6 грудня 1999 р.

Наша надія...

(Закінчення зі стор. 1)

щоб своїми стражданнями, смертю та воскресінням дарувати людям надію на спасіння.

Щороку християнські народи зустрічають це свято із спогадами про власні досягнення та невдачі минулого року, із плянами щодо не завжди чітко окресленого майбутнього та із сподіваннями, що колись ці пляни все ж таки буде втілено в життя – завдяки Божій волі.

Український народ вже більш як тисячоліття живе, бореться і перемагає з іменем Христовим. Ще від часів Володимира Великого і до сьогодні українці, переслідувані й гнані завойовниками й окупантами, ніколи не зрікалися віри Христової.

Дякуючи Господеві, український народ вже від 1991 року святкує Різдво Христове у своїй незалежній державі. Після довгого поневолення тяжко Україні збудувати відповідне життя для народу, але Боже Дитятко дає надію, що в скорому часі все зміниться і український народ заживе щасливим життям.

Український Конґресовий Комітет Америки, громадська надбудова, з нагоди Різдва Христового посилає якнайщиріші побажання українському народові і бажає веселих свят!

Екзекутива УККА

Його Матір...

(Закінчення зі стор. 1)

Ювілей – це цілий рік, присвячений Різдву. Звичайно, що будемо відзначати всі визначені Церквою празники й пости впродовж цілого ювілейного року, але одночасно будемо роздумувати про Різдво та інші празники церковного календаря. Неодмінно приходить нам на гадку Благовіщення, коли Архангел Гавриїл з'явився Пречистій Діві Марії, сповіщаючи Її, що Вона стане Матір'ю Месії – це момент у який Пречиста дала була свою згоду на це найособливіше покликання. Адже Всемогутній Бог не дає нам свою ласку силою. Навпаки, ми мусимо прийняти Його ласку своєю свобідною волею, якщо ми взагалі бажаємо одержати Його ласку.

Однак, коли Діва Марія відповіла Архангелові: „Нехай зі мною станеться по твоєму слову!", Вона відповіла це і за всіх нас. Прийнявши людське тіло в лоні Діви, Бог Син прийняв людську природу, яка одна в нас усіх і в Діви Марії, і таким чином Бог Син став чоловіком та, як і ми, „зазнав усього подібно як ми, крім гріха" (ЄВ 4:15).

Тому, що Діва Марія говорила за всіх нас, відповідаючи на Благовіщення, ми в свою чергу можемо заспівати: „Чим Тобі, Христе віддячимось за те, що Ти задля нас з'явився на землі як людина? Кожне бо створіння, що Тобою постало, воздає Тобі подяку: ангели – спасіння, небо – зорю, мудреці – дари, пастухи – сповіщення чуда, земля – вертеп, пустеля – ясла, а ми Матір-Діву". Пресвята Мати Богородиця – це найбільший Дар, що жертвуємо Ісусові Христові на Його Різдво. Христос Господь прийняв цей наш Дар та поділився ним з нами, заявивши на Хресті, що Його Матір є і нашою Матір'ю (ІВ 19:27).

Різдво, передусім, провадить нас до Пасхи. У нашому християнському житті, а зокрема під час Великого Ювілею, ми святкуємо Божу любов до нас, ставши свідомими, що Бог полюбив нас, перш ніж ми полюбили Бога. Новий Завіт починається з Втілення, Благовіщення і Різдва. З Вифлеєму Євангеліє провадить нас до Єгипту, до Назарету, до часу навчання Господа серед народу, до Його Страстей, смерти на Хресті та вкінці до світлого Воскресіння. Таким чином, деякі старші літургійні книги називають Різдво „зимовою Пасхою", адже на Різдво ми думкою пересуваємося до Воскресіння.

Молитвами нашої Благословенної Матері, Пресвятої Богородиці і присно-Діви Марії, бажаю Всім Вам, вашим родинам і всім вашим дорогим та близьким, веселого празника Різдва Христового та Ювілейного року, сповненого Божою любов'ю і ласкою. Нехай празник Різдва впродовж цілого року сповнить вас дитячим подивом, з кожним свіжим об'явленням Божої любови.

Прохаю вас молитись, щоб Господь Бог благословив протягом Великого Ювілею нашу Церкву і наш український народ.

Щиро відданий ваш у Христі Господі,

Василь, Єпископ Стемфордський
(Нью-Йорку і Нової Англії)

В празник Непорочного Зачаття
Пресвятої Богородиці св. Анною,
1999 Р. Б.

Цей ювілей...

(Закінчення зі стор. 1)

сестер на Батьківщині з нагоди великого свята – двотисячного ювілею народження нашого Спасителя Ісуса Христа, який прийшов на землю всіх спасти і дати нам життя вічне! Вітаємо первоієрархів наших Церков в діяспорі і в Україні, вітаємо Президента України Леоніда Кучму, якому український народ довірив провід України ще на п'ять років, вітаємо Верховну Раду, уряд і Збройні Сили України. Ми вітаємо нашу молодь, наших дітей, бо нове тисячоліття – їхнє! Вітаємо всіх українським традиційним християнським привітом – Христос Народився!

Цілий світ відзначає цей епохальний ювілей. І ми, українці світу, а нас більше 20,000 мільйонів, розкиданих по всіх закутках земної кулі – від безмежних просторів Сибіру, до далеких берегів Австралії, від Европейського континенту до теплих країн Південної Америки, від північно-американського континенту до пустель Африки і Азії, ми з великою надією і надхненням відзначаємо це свято. Ми звертаємося до новонародженого Дитяти, пришестя якого вітаємо вже дві тисячі разів, щоб Він послав мир і злагоду на всю нашу землю. Щоб Він охоронив нас і далі вів по дорозі до спасіння в новому тисячолітті. Ми звертаємося до Сина Божого, щоб Він посилив Духа Святого в наших душах і в душах наших дітей, щоб ми могли і далі працювати для кращого майбутнього громад в діяспорі і на користь нашої України.

Ми бажаємо, щоб нове тисячоліття принесло добробут нашим землякам в Україні. Щоб початок третього тисячоліття став початком нової – української ери в Україні. Щоб на чолі з переобраним Президентом Кучмою Україна переборола корупцію і зазнала економічного зросту, щоб християнська віра і традиції зосередилися в Помісній Українській Православній Церкві зі своїм Патріярхом, в Помісній Українській Католицькій Церкві зі своїм Патріярхом, та в інших традиційних християнських домах молитви, щоб в новій ері українська мова знайшла своє відповідне місце в серцях і душах всіх, хто проживає на терені України, і щоб її звук милував цілий світ.

Нехай кожний з нас, запалюючи першу свічку на Святій Вечері, згадає про всіх тих, хто під час цих перших двох епох боровся за правду на цьому світі. Згадаймо наших славних предків, князів, гетьманів, борців за волю України, які поклали життя за неї. Згадаймо наших близьких родичів, які відійшли від нас, не дочекавшись цієї історичної хвилини, але передали нам свій християнський заповіт.

Святкуймо це свято велично, глибоко і тривало. Нехай це не буде хвилиною чи моментом, чи подією, але початком нового життєвого процесу – любови до ближнього, духовного оновлення і піднесення. Найважливіше відзначення цього ювілею якраз має відбутися в наших душах. Закликаємо всіх посилити наші молитви до новонародженого Ісуса з подякою за всі блага, які Він посилає на рід людський і на український народ.

З Христом і тризубом в нове тисячоліття!

Христос Народився – Славімо Його!

Аскольд Лозинський, президент
Віктор Педенко, генеральний секретар

Нострадамус і кінець світу

"Про день же той, чи годину, ніхто не знає, ні Ангели небесні, ні Син, але тільки Отець". (Марк, 13,32) Гряде 2000 рік. Самозрозуміло, що третє тисячоліття настане 1 січня не 2000 року, а лише наступного, 2001-го – кожен, додавши до одиниці (адже нульового року не було) дві тисячі, одержить потрібне число. Але, як видно, наявність кількох нулів у кінці числа має якусь містичну притягальну силу. Тому-то всі вперто називають 1999-ий останнім роком сторіччя і тисячоріччя.

В кожному разі, завершення століття і тисячоліття загострює увагу до межі, до кінця, але одночасно – й до початку. Зростають трепетні очікування, множаться есхатологічні пророцтва, розповсюджуються есхатологічні вчення. Слово есхатологія (від грецького eschatos – "останній, кінцевий") вживається в науках про кінцеві долі людства і світу, а в широкому значенні – про ґльобальну катастрофу взагалі і про зміни у світі після цієї катастрофи.

Практично всі релігії усіх часів і народів мають свою есхатологію. Одна з книг Нового Завіту – Апокаліпсис (Одкровення Івана Богослова) – подає нам християнську науку про світопреставлення: про страшні знамення кінця світу, явлення Антихриста, його битву з Христом, воскресіння праведників після перемоги Христа ("перше Воскресіння" – Одкр., 20,5), настання ідеального стану – тисячолітнього царства; далі – остання битва Бога і Диявола, перемога Господа, вселенське воскресіння, Страшний Суд і повне припинення існування земного світу.

Европейське середновіччя жило під знаком кінця світу. Його очікували буквально з дня на день, оскільки знаком "останнього дня" мали стати різні біди: голод, епідемії, війни – а в Середньовіччі все це було звичним ділом. І хоч в Писанні сказано: "...Не ваша справа знати часи і терміни, які Отець поклав своїй владі" (Дії., 1,7), люди намагались вгадати їх. Увагу привертали круглі дати. Із страхом чекали на 1000-ий рік, 1492-ий (це був 7000 рік від створення світу; оскільки Господь створив світ за шість днів і сьомий відпочивав, а тисяча років для нього все одно, що один день, то якраз сім тисяч років – Господній тиждень – і є час існування світу). Виникали інші способи відгадати "часи і дати", зокрема, астрологія. Популярність астрології, відомої принаймні з II тисячоліття до нашої ери, досягає вершини в XVI–XVII віках.

Розпад традиційних підвалин в перехідний від Середніх віків до Нового часу період, невизначеність майбутнього викликали страх перед ним, і відповідно, потяг до передбачень. На зміну вірі в Божественне провидіння приходить віра в безлику долю. Скількох ця Доля-Фортуна знищила, але скількох піднесла?! Банкіри стають володарями (Медічі у Флоренції), найманці – герцогами (Сфорца в Мілані), сини шевців – папами (Томмазо Парентучеллі, він же Папа Микола V), позашлюбні діти – світилами наук (Еразм Ротердамський) або мистецтв (Леонардо да Вінчі).

Долю так хочеться передбачити, і тут на допомогу кличуть астрологію. Астрологічні віщування в Середні віки, звичайно, існували, навіть обережно визнавались, але також й запечувались. Прихильник безумовного Божественного приречення Августин Блаженний (V вік) наполягає на тому, що долі світу здійснюються по волі Бога, а не зірок. Батько дослідного природознавства Роджер Бекон (III в.) вважав, що світ зірок і плянет визначає характер людини. В XIV–XVI століттях астрологічні передбачення починають набувати есхатологічного відтінку, і у власному значенні – як передвісники кінця світу, і в розширеному – як пророцтва ґльобальних бід.

Зрештою, перше астрологічне есхатологічне передбачення було зроблене в анонімному трактаті 1177 року – кінець світу призначався на 1186 рік, але це пророцтво помітного враження на уми сучасників не справило.Близько 1500 року німецький астроном і астролог Йоган Штефлер, який уклав першу таблицю сонячних затемнень, визначив, що в 1524 році Юпітер, Сатурн і Марс зійдуться у сузір'ї Риб, а це провіщує новий потоп. Дізнавшись про це, президент Тулузького парляменту (так у Франції називалися тоді королівські суди) Оріаль став будувати ковчег, щоб врятуватися від повені. Та всі рекорди популярности, і не тільки у сучасників, перевершив астролог і лікар Мішель де Нотрдам (1503 – 1566), більш відомий під латинізованим ім'ям Нострадамус. Він народився у Провансі, в сім'ї нотаріуса, був внуком астрологів, у молоді роки вчився медицини й уславився як лікар, який багато працював під час епідемій; до речі, одним з перших у світі став застосовувати методи асептики. В 1555 році він видав перший варіант „Центурій" (в перекладі з латині "Сотні") – збірник чотиривіршів (катренів), об'єднаних у книги по 100 катренів. В 1558 році вийшло друге видання "Центурій", доповнене. Суперечки про автентичність книг, які до нас дійшли, тривають донині, як і про те, чи автентичні катрени у численних посмертних виданнях „Центурій" (чимало чотиривіршів мають різні варіянти). Ці "Центурії" – пророкування про майбутні події, написані особливою „пророчою", тобто туманною, метафоричною мовою, але головне – окремими рубаними фразами, так що переклади, нерідко віршовані, дуже часто виявляються вельми вільними переспівами.

До пророчих текстів Нострадамуса належать також три його листи: до сина, до короля Франції Генріха II і до канонiків міста Оранжа. Перші два листи досить знамениті. У листі до сина Нострадамус розвиває думку про те, що провіщення його істинні, бо вони походять від науки астрології та від даровоного Богом пророчого надхнення. Лист до короля, дещо загадковий (його нібито знайшли у паперах Нострадамуса після смерти, тобто абсолютних доказів автентичности нема; незрозуміло, чому цей лист не був відісланий; датований він днем 27 червня 1558 року, однак у тексті вказана інша дата написання – 14 березня 1557 року), – це короткий, та знов таки дуже туманний опис майбутніх подій аж до кінця світу. „Центурії" користувалися значною популярністю вже після першого опублікування, та голосна слава Нострадамуса почалася з 1559 року. Серед його катренів був такий (подаємо підрядник одного з варіянтів): „Лев молодий і лев старий / Б'ються у дивному поєдинку / Одноокий король вмре у золотій клітці / З одного – два" (Центурія 1, катрен XXXV). Першого липня 1559 року у паризькому передмісті Сен-Антуан король Генріх II (йому тоді сповнилося 40 років, на ті часи то вже була старість) влашував турнір на честь подвійного шлюбу – дочки і сестри. На цьому турнірі король зійшовся у поєдинку з командиром шотляндської гвардії Ґабріелем де Лоржем, графом Монтґомері, 29-річним (на ті часи вже немолодим). У герці спис короля поламався, і тоненька тріска, проткнувши решітку забрала позолоченого королівського шолому, встромилася йому в око. Тріску витягнули, король хоч і позбувся ока, став одужувати, проте невдовзі йому погіршало, і 11 липня

(Закінчення на стор. 44)

З Різдвом Христовим і Новим 2000 роком!

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

в і т а є м о

наших Приятелів, Членів Головного Уряду та Урядників Відділів УНСоюзу, і всіх Співробітників та бажаємо

ВСЬОГО ДОБРА у НОВОМУ РОЦІ

УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Працівники "Свободи" вітають передплатників, читачів, дописувачів, подавачів реклями й оголошень, усі наші громадські, церковні і державні організації й установи, Екзекутиву і працівників УНС – усю українську спільноту у світі – з радісним святом Різдва Христового та Новим 2000 роком!

Від імені редакції – Раїса Галешко, головний редактор

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСоюзу, працівникам та всім секретарям Відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Знайомим, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСоюзу, працівникам та всім секретарям Відділів

щиро бажають

МАРТА І ДАРКО ЛИСКО з родиною

Веселих свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

родині, приятелям і знайомим

– б а ж а ю т ь –

Ярема Л., Варка, Ярема А., Інна БАЧИНСЬКІ, та син Іван БЛУДОВ

Нью-Йорк, Н.Й. і Київ, Україна

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2000 РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

найщиріші побажання засилають

СТЕФАН і ЛІДА ГАВРИШІ з родиною

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

— в і т а є м о —

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ по обидвох боках Океану

ЯРОСЛАВА, ЗЕНОН і ХРИСТЯ СНИЛИКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ ТА ЗНАЙОМИМ

— б а ж а ю т ь —

ЄВГЕН і МАРІЙКА ОСЦІСЛАВСЬКІ з РОДИНОЮ

З близькими Святами

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаю усіх моїх вірних приятелів і читачів О-КИ, і бажаю їм всего добра!

ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО 2000 РОКУ

Пластовим Капелянам, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Аргентини, Великобританії, США, Канади, Німеччини, Польщі, України, Словаччини

Всім пластункам і пластунам та приятелям Пласту у всьому світі

— б а ж а є —

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

КОЛЕГАМ, ЗНАЙОМИМ І ПАЦІЄНТАМ

— б а ж а ю т ь —

Дзвенислава і д-р Любомир ЯВНІ з родиною

С. Орендж, Н.Дж.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

— б а ж а є —

Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у Вільній Україні!

МИРНИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

і поздоровляє українським традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • FAX (215) 728-1631

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всіх наших Приятелів
— сердешно вітають —

МАРІЯ і МАРКО ДУШНИКИ

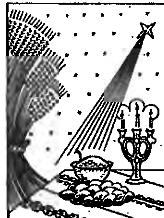
З Різдвом Христовим та Новим Роком

найщиріші побажання

Родині, Друзям, Пацієнтам і Знайомим

— п е р е с и л а ю т ь —

д-р ЮРІЙ і МОТРЯ СОСЕНКИ
зі сином АДРІЯНОМ
і донями АНЕТКОЮ і АЛЯННОЮ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, СВЯТИМ ЙОРДАНОМ і НОВИМ РОКОМ

— б а ж а є —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Вітаємо Вільний Український Народ на Рідних Землях і в діяспорі в ці святкові для України дні та висловлюємо найщиріші побажання щастя і миру у Вашій Господі. Вінщуємо всім добром, всім гараздом на многая літа.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003

Ukrainian National Information Service of America
214 Massachusetts Ave., NE
Washington, DC 20002

Найкращі Побажання та Вітання із святом
РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

„САМОПОМІЧ" (Н. Дж.)
Федеральна Кредитова Кооператива

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Passaic Office
229 Hope Avenue
Passaic, N.J. 07055
(973) 473-5965

Whippany Office
730 Route 10 West
Whippany, N. J. 07981
(973) 560-9585

Elizabeth Office
301 Washington Ave.
Elizabeth, N.J. 07202
(908) 289-5554

Toll Free: 1-888-BANK UKE

www.bankuke.com

ЯКИЙ ЧУДОВИЙ ПОДАРУНОК НА РІЗДВО!

ЄДИНИЙ В ДІЯСПОРІ УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

12 подарунків на рік! Замовте – не пошкодуєте!

HOW MANY MAGAZINES MAKE YOU LAUGH? *VSESMIKH* DOES! *All year round of laughter . Only $34.00*

ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ СЬОГОДНІ НА АДРЕСУ: **VSESMIKH, 32 South Ashby Ave., Livingston, NJ 07039** Tel.: (973) 992-2345 *(Evenings and weekends)*

Додаю: ☐ $34 (на рік, 12 чисел) ☐ $18 (на півроку)

ПОДАРУЙТЕ ВСЕСМІХ ТИМ, ХТО ПОТРЕБУЄ ВЕСЕЛОЇ МЕДИЦИНИ

ВСЕСМІХ - ЛАВРЕАТ КОНКУРСУ УКРАЇНСЬКИХ ГУМОРИСТИЧНИХ ВИДАНЬ 1998 року

З Різдвом Христовим і Новим Роком

РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і
Галина, Любомир КУЗЬМИ

З нагоди Свят Різдва Христового і Нового 2000 року

ВСІМ УПРАВАМ ВІДДІЛІВ ТА ЧЛЕНАМ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

найкращі побажання кріпкого здоров'я і всіх Господніх ласк

б а ж а ю т ь

СТЕФАН ГАВРИШ – голова Округи, **МИКОЛА ПРИШЛЯК** – секретар
ВАСИЛЬ ЄВТУШЕНКО – касир

СЕРДЕШНО ВІТАЮ

Родину, Друзів і Знайомих – цих, що святкують за новим і старим календарем

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО РОЖДЕСТВА

та бажаю всього добра в Новім 2000 році!

МАРІЯ САВИЦЬКА

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

— б а ж а ю т ь —

рідним, приятелям і знайомим

д-р БОГДАН І БОГДАННА ХУДЬО з донями МІРІЯМ та РОМОЮ

Родині, Приятелям і Знайомим

— б а ж а є м о —

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

д-р ЮРІЙ та ОКСАНА ТРИТЯК з дітьми АРЕТОЮ та ЯРЕМІЄМ

Рідні, Друзям та Знайомим, що святкують за обома стилями
шлемо найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, а в НОВОМУ 2000-му році
кріпкого здоров'я та усіх Божих ласк

ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

В день Різдва Христового

Веселих і щасливих свят

рідним, приятелям і знайомим

— б а ж а ю т ь —

д-р ЕВГЕН і ЛІДІЯ ГРАБАРЧУКИ з родиною

Веселих Свят та Щасливого Нового Року

Рідні, Приятелям та Знайомим

— б а ж а ю т ь —

АННА і СТЕФАН МАКУХИ

Христос Родився

членам, прихильникам та всьому громадянству Веселих Свят Різдва Христового й Щасливого Нового Року бажає

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КАСА „САМОПОМІЧ", ФІЛІЯ в ДЖЕРЗІ СИТІ

Selfreliance Ukrainian Federal Credit Union
New Jersey Branch

558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
Tel.: (201) 795-4061 • Fax: (201) 795-4006

Дорогі брати і сестри у Господі нашому Ісусі Христі!

Українська Євангельська Церква Громад Божих в Юніон, Н.Дж. вітає усіх читачів „Свободи", усіх членів Українського Народного Союзу з Різдвом Христовим!

Українці в Америці можуть належати до різних політичних партій, течій і спільнот, але переважну більшість єднає у велику родину тільки віра у нашого Спасителя Ісуса Христа, усіх нас провадить стежками життя Його любов, усі ми черпаємо наснагу і мудрість у Божому Слові. Тому Різдво є провідним християнським святом більшости українців.

У святкові дні зичимо вам доброго здоров'я! Вчіться любові до людей в Ісуса Христа, чиніть добро, а коли самі потребуєте духовної чи матеріяльної підтримки, приходьте до нашої Церкви. Ми чекаємо вас на церковному святі 24 грудня увечорі, а ваших дітей – 20 грудня, теж ввечорі. Адреса Церкви: 2208 Stanley Terrace, Union.

ГОСПОДЬ РАЖДАЄТЬСЯ, СЛАВІМО ЙОГО!

ПАВЛО ХОДНЕВИЧ, пастор

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро всіх наших Членів та Прихильників

— бажаємо їм —

Веселих Свят та Щасливого Нового Року

та дякуємо їм за кожночасну підтримку

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

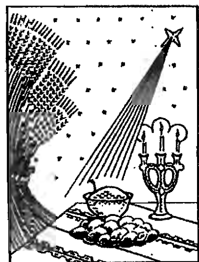
РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

— бажають —

БОГДАН ГІРНЯК з родиною

Українське Спортово-Виховне Товариство „Чорноморська Січ"

Січова Фундація і Комітет Спортової Школи в Нюарку, Н.Дж.

З празником Різдва Христового і Новим Роком

вітає

Українську Спортову Централю Америки і Канади УСЦАК-Схід усі Українські Спортові Осередки у Вільному Світі і в Україні, усіх своїх Членів, активних спортовців ланок „Ч. Січі", Шановних Прихильників, Меценатів та все Українське Громадянство і бажає

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

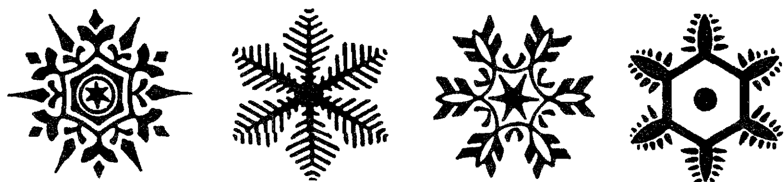
ДОСТОЙНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ і ПРИЯТЕЛЯМ епохального діла Енциклопедії Українознавства

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та кращого НОВОГО 2000 РОКУ

— бажає —

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, Інк.

71 Collinwood Rd., Maplewood, NJ 07040

Пластова Фундація в Нью-Йорку

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

— бажає —

своїм Членам, Українській Громаді, а зокрема Пластовим Проводам, Управі, Пластприяту, всім Фундаторам, Добродіям та Жертводавцям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

ХРИСТОС РОДИВСЯ

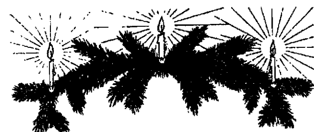
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та щасливого Нового Року

всім Членам, Їх Родинам та Прихильникам

Українського Інституту Америки

— бажає —

ДИРЕКЦІЯ УІА

Христос Родився! Славім Його!

З радісними Святами

ХРИСТОВОГО РІЗДВА та НОВОГО РОКУ

вітає всіх Земляків та колишніх Жителів Дрогобицької Землі на всіх поселеннях

Центральний Комітет Дрогобиччини

та бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

При цій нагоді повідомляємо, що Комітет має ще на складі деяку кількість першого, другого і четвертого томів нашого регіонального збірника: **„Дрогобиччина — Земля Івана Франка"**. Хто з Земляків не має ще цього видання, може ще замовити, звертаючись на адресу нашого скарбника:

ROMAN MYKYTA, 357 SO. Parkway, Clifton, N.J. 07014.

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ й КАНАДИ (УСЦАК)

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

— бажає всім —

спортовим товариствам, клюбам, молодечим організаціям, українській громаді в діяспорі, національному олімпійському комітетові України, а головно всім щирим жертводавцям на

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ СПОРТУ В УКРАЇНІ.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

УПРАВА

1949-99 ЗСА 50 ПЛАСТ

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

Крайова Пластова Старшина в США

З нагоди 2000 Року від народження Ісуса Христа на порозі нового сторіччя й на переломі тисячоліть

— складає —

найкращі Різдвяні й Новорічні побажання ієрархії і духовенству наших церков в Україні й у діяспорі, проводам і членству наших молодіжних, науково-культурних, політичних, фінансових, релігійних організацій, товариств і установ, українському народові на рідних землях та українським громадам, розкинутим по цілому земському ґльобі. Особливі святкові побажання шлемо начальному пластунові Любомирові Романкову, голові й членам Ґоловної Пластової Ради й Ґоловної Пластової Булави, Проводам і членству Пластових Станиць в Україні, Канаді, Арґентині, Австралії, Німеччині, Англії, Словаччині, Польщі й у США, всім подругам і друзям, пластункам і пластунам та їхнім родинам у цілому світі, щоб ми дружно і з любов'ю привітали народ-ження Ісуса Христа та з новими надіями й благородними творчими постановами вступили у новий 2000 рік.

Христос Родився ! Славімо Його!

За КРАЙОВУ ПЛАСТОВУ СТАРШИНУ

Пл. сен. БОРИС ПАВЛЮК
голова

Пл. сен. ОЛЯ СТАСЮК
генеральний писар

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

— бажає —

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних і радісних

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Крайову Управу СУМ:
ЮРІЙ НАКОНЕЧНИЙ, голова
ІРИНА КОГУТ, секретар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2000 РОКУ!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ВСІМ КЛІЄНТАМ
найкращі побажання складають
МИРОН і МАРІЙКА БОКАЛО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2000 РОКУ!

Родині, Приятелям, Знайомим і Клієнтам
найкращі побажання складає власник фірми
INTER-CAR AUTO SALES
60 Rt. 22, Hillside, NJ 07205

Веселих Різдвяних Свят та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
— бажають —
д-р Ольга і д-р Евгеній ОЛЕНКО
з дочкою Маріянною
Ню Йорк, Н.Й. — Форест Гіллс, Н.Й.

МІСТ MEEST

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ПОСИЛКОВА КОМПАНІЯ

ВІТАЄ СВОЇХ КЛИЄНТІВ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ,
СВОЇХ ПРЕДСТАВНИКІВ ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ 2000 РОКОМ.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВАМ!
ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я
І ДОБРА В НОВОМУ РОЦІ!

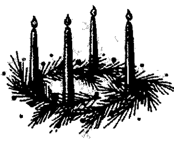
817 Pennsylvania Avenue, Linden, N.J. 07036
Tel.: (908) 925-5525 • Fax (908) 925-7898

1-800-288-9949

ЩИРОСЕРДЕШНІ ПОБАЖАННЯ
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2000 РОКУ

КЛІЄНТАМ, ДРУЗЯМ та
ЗНАЙОМИМ

засилає

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 (908) 925-0717

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ 2000 РОКОМ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найкращі побажання
складає

НАТАЛІЯ МАКАРЕВИЧ
з дітьми і внуками

Із нагоди Різдва
та
Нового Року
найщиріші побажання
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —

Hillsdale, N.J. **ВІРА й РОМАН ЗАПУТОВИЧІ**

СЕРДЕШНО БАЖАЄМО РОДИНІ та ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Христос Раждається!

д-р ІГОР, АЛЕКСАНДРА, АЛЕКСАНДЕР,
МАРКІЯН і ЛАРА САВЧУКИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ 2000 РОКОМ
бажаємо
здоров'я і всього найкращого
РОДИНІ та всім ПРИЯТЕЛЯМ

СТЕФАН, ЛІЛЯ,
ДАНИЛО і ІВАНКА
ПЕЛЕЩУКИ

Христос Родився.

Славіте!

Колишнім Учням та всім Зальцбуржанам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— бажає —
КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —
здоров'я, щастя і радісних днів

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

МАРТА і СТАХ ЯРОШІ

Веселих Свят
Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
— бажають —

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

д-р МАРТА ПОЛІТИЛО
з родиною

Ірвінгтон, Н.Дж.

ГОЛОВНА
УПРАВА
ОБ'ЄДНАНИХ
УКРАЇНЦІВ
в АМЕРИЦІ
"САМОПОМІЧ"

З НАГОДИ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

щиро вітає

Ієрархії Українських Церков, Проводи відділів Товариства „Самопоміч" та їхніх членів, Проводи Українських Кооператив у діяспорі та в Україні.

Христос Рождається!
— Славім Його!

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком
Щоб Ваші очі лиха не видали.
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господині, хай Бог нагородить,
Що гарно ґаздуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить.
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Висьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челяддю як над всіми пава.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока.
Аби Вам зазулиці накували літа,
Кілько очків на облаці, кілько веснов цвіта.
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці.
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках похожали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

— бажають —

ВОЛОДИМИР, ДОРОТА І ЛУКА ГОНЧАРИКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

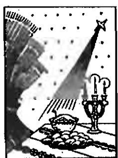
Щастя, здоров'я, сповнення мрій та успіхів у щоденному житті в новому тисячолітті

— бажає —

своїм друзям і колеґам і їхнім родинам та всім українцям в діяспорі і в Україні

ГОЛОВНА УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ ТУІА

Центральна Управа , Відділиі все членствоОрганізації Державного Відродження України (ОДВУ)

— вітають —

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

український народ на рідних землях і всіх наших земляків, розкинутих долею по різних країнах світу, вітаємо ієрархію Українських Церков в Україні і діяспорі, президента України Л. КУЧМУ, УРЯД УКРАЇНИ і державотворчих депутатів українського парляменту, центральні проводи і членство політичних і громадських організацій в Україні і діяспорі, а в тому проводи і членство ІСНО, Фундацію ім. О. Ольжича, Жіноче Товариство ім. О. Теліги, Об'єднання Студіюючої Молоді „ЗАРЕВО" в Україні. Зокрема вітаємо і шлемо сердешно-дружній привіт колишньому Президентові УНР в екзилі і голові Проводу Українських Націоналістів Миколі Плав'юкові і членам Проводу Українських Націоналістів, а разом з тим побажання успіхів у всіх заходах для об'єднання національно-державницьких сил у справі відбудови і закріплення української соборної самостійної України

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

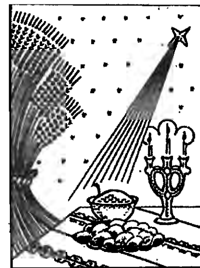
Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового 2000 року!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ

— бажає —

власниця „VILLA LIDIA"

СУЗАННА САПОВИЧ з родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо рідним і знайомим у Сполучених Штатах Америки й нашим братам і сестрам в Україні сущим

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Замість висилки святочних карток, на заклик Координаційного Комітету Допомоги Україні, складаємо наші датки на приїзд дітей зі східніх і південних областей України в Галичину, щоб таким способом піднести свідомість і вщепити їм любов до рідних різдвяних звичаїв.

Андрушків С. (100), Бакум В. і О. (250), Берегулька С. (25), Березовський Я. (200), Бойко В. і А. (60), Борден д-р Н. (20), Брикович Т. (50), Бурачинський д-р Б. і М. (100), Вальчук В. і К. (25), Воловодюк В. і К. (100), Воловодюк Я. (50), Волянський В. (40), Воробець А. і І. (100), Гавришків Г. і Р. (30), Галаган Б. (100), Галібей Т. і А. (30),Голінатий М. і М. (50), Городецька М. (20), Городецький С. (10), Городецький Я. і О. (50), Граб О. і М. (25), Грабець Р. і М. (100), Гуралечко Л. (25), Ґоляш С. і Н. (25), Данко Й. (50), Дейчаківський М. (100), Дейчаківський О. (50), Дубик О. (100), Зайло У. і Е. (75), Заяць В. (20), Зелем Д. (50), Клапіщак В. і Н. (50), Кліш Н. (60), Козак Б. і О. (35), Козак Л. (100), Копійчук Р. і М. (25), Корсунь Б. і В. (50), Кріса І. (20), Крупа д-р Т. (25), Кузик Д. (50), Кузишин Б. і О. (100), Курчак М. (25), Кутний Б. і Л. (25), Лаврин М. і Н. (30), Лагола П. (10), Ланданай С. і Л. (25), Лапичак Л. і Леско М. (50), Лещишин Р. і М. (40), Лівчак Б. і Л. (100), Ломаґа М. і М. (100), Лозинський М. (50), Леуш А. і С. (20), Макух А. (50), Масний І. (25), Миндюк д-р Д. (25), Мичковський М. (20), Мичковська Л. (20), Мичковський Ю. (20), Ненадкевич Н. і Д. (50), Н. і Н. (50), Одежинська Л. (50), Ортинський М. і А. (25), Палій Я. і М. (50), Панчук д-р Я. і Я. (100), Петришин В. (125), Похмурський Б. (25), Пришляк С. (100), Ровз М. (10), Рочняк Р. і С. (50), Руденський д-р Ю. (100ʼ), Савицький З. (25), Савчак О. (10), Самбірський д-р С. і Л. (50), Свистун д-р Б. з родиною (100), Секрета А. і С. (50), Сендзік В. (50), Сидір Я. і Н. (100), Сливоцький В. і С. (1,000), Слиж В. і Б. (50), Слободян А. (25), Смик д-р Р. (100), Сольчаник І. і А. (200), Стахів Д. і М. (100), Стебельська Л. (200), Стефанюк Р. і К. (100), Стецьків д-р Е. (25), Сторожук Б. і Г. (100), Струтинські д-р Н. і Ю. (100), Тарнавська Л. Х. (50), Тарнавська Л. (50), Темницький д-р І. і С. (400), Темницький д-р Ю. і Р. (500), Тимків І. (50), Тимків О. (20), Тиравський В. і С. (10), Фіцалович Л. (200), Фурда М. і Л. (25), Хамиляк І. (20), Хемич С. і М. (100), Цибрух С. (50), Чайківський М. і М. (200), Черней А. і Ю. (50), Чернявський І. (100), Чолган Л. і М. (25), Шебунчак д-р Б. і д-р С. (50), Шедна Л. (20), Штокало Ю. і В. (25), Шульга А. (25)

ОРГАНІЗАЦІЇ:

Кредитівка „Самопоміч", Нью-Йорк, Н.Й. (2,000)
Кредитівка „Самопоміч", Кліфтон, Н.Дж. (300)
Кредитівка „Самопоміч", Рочестер, Н.Й. (200)
Кредитівка СУМА, Йонкерс, Н.Й. (200)
Товариство Допомоги Україні м. Гартфорду і околиці, Конн. (1,600)
Комітет Допомоги Україні, Ст. Пітерсбурґ, Фла. (800)
Комітет Допомоги Україні, Воррен, Миш. (500)
Комітет Допомоги Україні, Центрального Нью-Джерзі (400)

Екзекутива ККДУ цією дорогою складає всім вищезгаданим особам і організаціям щиру подяку за їх пожертви на цю благородну ціль.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ ККДУ

Богдан Гайдучок
скарбник

Володимир Воловодюк
голова

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
РОМАН і МАРУСЯ ПАВЛИШИНИ
з доньками СОФІЙКОЮ і ОЛЕНКОЮ

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового 2000 Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ПАЦІЄНТАМ
— бажають дентисти —
Д-р ВАЛЕНТИНА і д-р ЕМІЛЬ КЕСЛЕР
з „Smiles Unlimited Dental Center"
60 South Main St., Manville, NJ 08835
Tel.: 908 722-5511

Радісних Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ
— щиро бажають —
д-р ЛЮБОМИР і мгр ОКСАНА
КУЗЬМАКИ з родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Ярослав, Оля і Михайло
Ратерфорд, Н. Дж. **СТАВНИЧІ**

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
— бажають —
д-р ОСТАП, ВІРА, ДОРА й АНІСА
ТЕРШАКІВЦІ

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!
Веселих свят Різдва Христового і всього найкращого у Новому Році
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ в ДІЯСПОРІ і УКРАЇНІ
— бажають —
СОФІЯ, МИКОЛА і МАРІЯ ЛЕСЬКІВ
Філядельфія, Па.

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з родиною

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
РІДНІ,ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Ігор, Марта, Александра,
Діяна і Христина Бачинські,
інж. Олег, Марта і Андрій Бачинські,
д-р Оксана і Віктор Геймур
зі синами Колею і Ґеньом
та донею Юліяною

Rutherford, NJ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят і Щасливого Нового 2000 Року
— бажають —
ТАНЯ і БОГДАН СМОЛИНСЬКІ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та
НОВИМ 2000 РОКОМ!

Веселих та щасливих Свят членам, клієнтам, прихильникам та українській громаді
бажає
УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Rochester Ukrainian Federal Credit Union
824 Ridge Road, East
Rochester, NY 14621-1782
Fax: (716) 338-2980 • Tel.: (716) 544-9518

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ

— вітаю —

моїх Рідних, Друзів і Приятелів. Усім пересилаю щирі побажання!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Норт Порт, Фла. **ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ БОГДАН**

З Празником Різдва Христового

щире і сердешне Христос Раждається, а з

Новим Роком

обильних Божих Благодатей,

усім землякам-Золочівцям і усім Приятелям

— *засилає* —

о. ЛЮБОМИР МУДРИЙ з родиною

З різдвом Христовим
і
Новим Роком

бажаємо всім нашим приятелям всього найкращого

ЛЮБА і РОМАН ГАЛІБЕЙ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
щирі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

СТЕФА ІВАНЧУК з родиною Віндгам, Н.Й.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

КЛІЄНТАМ, ЗНАЙОМИМ і РОДИНІ

— *бажають* —

власники м'ясної крамниці „OLYMPIC COMMUNITY MARKET"

НАТАЛІЯ ЛАЗІРКО, син ОЛЕГ з дружиною ГАННУСЕЮ
донечкою ХРИСТИНОЮ і сином АНДРІЙКОМ
донька НАТАЛКА з донею ІВАНКОЮ

„OLYMPIC COMMUNITY MARKET"

122 40th Street, Irvington, NJ
Tel.: (973) 375-3181
Fax: (973) 375-2027

З нагоди Різдва Христового і Нового Року
Веселих Свят, кріпкого здоров'я і всього найкращого

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ

бажає

ВОЛОДИМИР МАЦЮРАК

Радісних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Рідні, Приятелям і Знайомим

– *бажає* –

БОГУСЛАВА ГНАТІВ з родиною

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

— *бажають*

Родині, Приятелям і Знайомим

д-р МАРІЯ і д-р ЮРІЙ ДИЦЬО

Веселих Свят Різдва Христового та щасливого нового року!

Головній Управі і всім членам

бажає

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ПЕНСИЛЬВАНІЇ

Радісного Свят-Вечора, незабутнього Різдва Христового і щастя-здоров'я в Новому році

— бажає —

УСІМ БОСТОНСЬКИМ ДРУЗЯМ І ПРИЯТЕЛЯМ

родина
П. та Л. ЧАСТО

УКРАЇНСЬКА ФІРМА
„РОКСОЛЯНА"

300 Parker Ave.,Maplewood, N.J. 07040
Tel.: 1 (973) 763-8778

— *вітає* —

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

всіх теперішніх і майбутніх клієнтів.
Бажаємо веселих Свят, щасливого Нового Року та міцного здоров'я!

Ласкаво запрошуємо до нас!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, листопад 1999 р.

70 дол.	Болонка Василь	Бутвин, Па.
60 дол.	Войтович Олена,	Плано, Ілл.
50 дол.	Балтарович Марія	Воррен, Миш.
	Біда Михайло	Чикаго, Ілл.
	Ґудзяк Олександер	Сиракюз, Н.Й.
	Ганушевська Іванна	Норт Провіденс, Р.Ай.
	Косогор Василь	Кристал Лейк, Ілл.
	Плешкевич О.	Парк Рідж, Ілл.
	Прокопенко Павло	Рочестер, Н. Й.
	Прокопенко Павло	Рочестер, Н. Й.
	Прийма о. Василь	Люрд, Франція
	КУК	Ст. Катеринс, Онт. Канада
30 дол.	Лагошняк Орися,	Парма, Огайо
	Ступка Софія	Асторія, Н. Й.
27.26	Скрибець Григорій	Чикаго, Ілл.
25.04	Фіцик Василь	Апопка, Фла.
25 дол.	Бартків Петро	Вілмінгтон, Дел.
	Сироватка Василь	Дірборн, Миш.
	Союз Українок	Едмонтон, Алб., Канада
	Воловодюк Волод.	Четам, Н. Дж.
20 дол.	Біч Гелена	Орляндо, Фла.
	Бурачок Юрій	Бруклин, Н. Й.
	Брездун Василь	Норт Роялтон, Огайо
	Бурик Петро	Лонг Айленд Сіті, Н. Й.
	Карнетт Леонід	Едісон, Н. Дж.
	Добрий Іван	Вапарсінг, Н. Й.
	Івасечко Василь	Андовер, Н. Дж.
	Яримович Юрій	Чикаго, Ілл.
	Ясінська Зиновія	Сан Сіті, Аріз.
	Коцур Ігор	Лапір, Миш.
	Куца Софія	Вестон, Онт., Канада
	Полуховіч Ян	Кілдір, Ілл.
	Семків Ярослав	Бойлінг Спрінгс, Па.
	Сендзік Віра	Трентон, Н. Дж.
	Воронка Роман	Мейплвуд, Н. Дж.
	Злупко Олекса	Брукгейвин, Па.
15 дол.	Дудар Микола	Воррен Миш.
10 дол.	Андреюк Андрій	Іст Гановер Н. Дж.
	Боднар Марта	Віндзор, Онт., Канада
	Богонович Роман	Кергонксон, Н. Й.
	Босий Михайло	Чикаго, Ілл.
	Целевич Богдан	Орланд Парк, Ілл.
	Харук Галина	Парк Рідж, Ілл.
	Чабан Ігор	Нютон, Масс.
	Чорна Стефанія	Джамайка, Н. Й.
	Данчук Павліна	Джерзі Сіті, Н. Дж.
	Делкевич Володимир	Рочестер, Н. Й.
	Дубас Павло	Форт Лавдердейл, Фла.
	Дібінін Світлана	Гаскел, Н.Дж.
	Дзюбик Роман	Норвуд Парк, Ілл.
	Федів Анна	Шіллінґтон, Па.
	Федик Мирослав	Фейрпорт, Н. Й.
	Гамрат Михайло	Монтреаль, Кве.,Канада
	Ґерент Володимир	Норт Порт, Фла.,
	Ґлух Тереса	Гартфорд, Конн.
	Ґлют Стефан	Фландерс, Н. Дж.
	Гайовий Федір	Веніс, Фла
	Галатин Осип	Асторія, Н. Й.
	Ганас Юрій	Гамілтон, Онт., Канада
	Ганушевська О.	Рочестер, Н. Й.
	Городиський Орест	Чикаго, Ілл.
	Катамай Стефанія	Філядельфія, Па.
	Кісь Микола	Сан Бруно, Каліф.
	Коханська Анна	Бруклин, Н. Й.
	Кочій Стефанія	Чикаго, Ілл.
	Коропей Ніна	Джонстон, Р. Ай.
	Кос Стефан	Савт Бостон, Мас
	Коваленко Віра	Вайнленд, Н. Дж.
	Кривулич Мирослав	Амстердам, Н. Й.
	Кузьо Теодор	Ґренбі, Конн.
	Квасницька Анна	Апопка, Фла.
	Квятковський А.	Філядельфія, Па.
	Лащенюк Василь	Піскатавай, Н. Дж.
	Ленчицька Євгенія	Чикаго, Ілл.
	Лоза Уляна	Чілтовага, Н. Й.
	Лукаш Пелагія	Сієтл, Ваш.
	Луківський Петро	Овквіл, Онтаріо, Канада
	Лико Іван,	Рочестер, Н. Й.
	Маєвський Ярослав	Лос Анджелес, Кал.
	Мостовий Олег	Бриджвотер, Н. Дж.
	Нечепоренко Микола	Джефферсон, Огайо
	Новак Петро	Чикаго, Ілл.
	Олексин Іван	Франклін Парк, Ілл.
	Оришкевич Йосиф,	Прінстон, Н. Дж.
	Палій Марія	Джексон Гайтс, Н. Й.
	Плавюк Роман	Монтреаль, Кве., Канада
	Плець Олександер	Ст. Антоні, Мінн.
	Романів Микола	Норт Берген, Н. Дж.
	Рибіцька Льонгіна	Кліфтон, Н. Дж.
	Самокішин Михайло	Елленвіл, Н. Й.
	Шеремета Параскевія	Джерзі Сіті, Н. Дж.
	Семенюк Євген	Іст Гановер, Н. Дж.
	Серафин Олександер	Трой, Миш.
	Слук Микола	Баффало, Н. Й.
	Сосяк Бриґітта	Форест Ґіллс, Н. Й.
	Сидорак Ярослав	Ґіллсборо, Каліф.
	Василевич Степан	Янгставн, Огайо
	Волянський Волод.	Еддистон, Па.
	Загайкевич Олег	Ірвінгтон, Н. Нж.
	Зайців Лариса	Воррен, Миш.
	Зелезнок Ольга	Трентон, Н. Дж.
8 дол.	Тарахівський Федір	Кліфтон, Н. Дж.
7 дол.	Лещишин Петро	Рочестер, Н. Й.
5 дол.	Басалик Дмитро	Брексвіл, Огайо
	Біґун Роман	Роллінг Ґілс, Каліф.
	Чайківська Лусі	Бостон, Мас.
	Дацків Зеновій	Воррен, Миш.
	Фрідріх Петро	Дунедін, Фла.
	Филипович Євген	Ст. Тетерсбург, Фла.
	Гош Іван	Філядельфія, Па.
	Ігнат Петро	Кліфтон, Н. Дж.
	Кулинич Петро	Йонкерс, Н. Й.
	Курис Богдан	Бронкс, Н. Й.
	Льорх Степан	Гантер, Н. Й.
	Макар Ольга	Рочестер Гілс, Миш.
	Островська Анна	Доббс Феррі, Н. Й.
	Паховська Дарія	Овк Парк, Ілл.
	Стебельський о. Вас.	Рідінг, Па.
	Стешин Ірина	Ронкомкома, Н. Й.
	Василишин Василь	Вілмінгтон, Дел.
	Захарків Лідія	Рочестер, Н. Й.
4 дол.	Мелех Володимир	Торонто, Онт., Канада
3 дол.	Татунчак Ярослав	Філядельфія, Па.
2 дол.	Чайковська Наталія	Морріс Плейнс, Н. Дж.

Разом: 1,931.30

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ
HY GRADE

Вже готова до Різдва

Вареники від **$2.50**/12 шт
Ковбаса від **$2.60**/lb
Оселедці з бочки від **$1.79**/шт
Все виготовляємо самі.

457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

У В А Г А !
ЗБІРКА ТРИВАЄ!

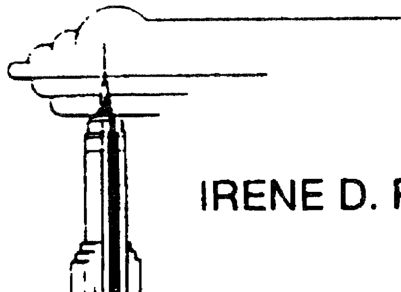
Округа Північного Нью-Джерзі Українського Народного Союзу організує збірку уживаної, чистої і в доброму стані одежі і взуття для висилки в Україну.

Місце збірки: приміщення на другому поверсі Головної Канцелярії Українського Народного Союзу.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 ext.: 3055 – Андрій
або (973) 292-9800 ext. 3040 Марійка

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ, голова Округи

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

НОВЕ БЮРО ФІРМИ „М І С Т"

WORLDWIDE
PARCEL SERVICE

ПОСПІШАЙТЕ СКОРИСТАТИСЯ НАШИМИ ПОСЛУГАМИ

✔ ЯКІСНО
✔ ШВИДКО
✔ НАДІЙНО

$0.49/LB

ПАЧКИ В УКРАЇНУ МОРЕМ

Заходьте до нас: **815 SANDFORD AVE., NEWARK, NJ 07106**

ТЕЛЕФОНУЙТЕ: **(973) 374-0775**

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ
БЕЗКОШТОВНО

УКРАЇНСЬКЕ РАДІО
СТУДІЯ „L"

У ШТАТАХ НЬЮ-ЙОРК, НЬЮ-ДЖЕРЗІ і КОННЕКТИКАТ

- Аналіз подій і процесів в Україні;
- Актуальні проблеми світового українства;
- Talk show;
- Недільна радіодискотека.

УСЕ ЦЕ ДО УВАГИ
УКРАЇНСЬКОГО СЛУХАЧА
НА ХВИЛІ 1380 AM
у НОВІЙ ЩОНЕДІЛЬНІЙ
РАДІОПРОГРАМІ
„СТУДІЯ L"

від 3-ої до 4-ої години по полудні

Дарунки на Різдво та Святого Миколая - Gifts for Christmas & St. Nicholas

Richard Scarry's
Best Word Book Ever
80 pages - 1500 illustrations in full-colour
Used in Ukrainian schools
Great for presents

UKRAINIAN-ENGLISH-FRENCH ILLUSTRATED DICTIONARY
2nd Edition
New: Includes words in use in Ukraine

Річард Скері
Мій Найкращий Словник
80 сторінок - 1500 повнокольорових ілюстрацій
Вживаний у рідних школах
Чудовий подарунок

УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКО-ФРАНЦУЗЬКИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ СЛОВНИК
2-ге видання
Нове: Додано слова у вжитку на Україні

Прошу мені вислати ____ примірників
Please send me ____ copies to:

Ім'я і прізвище / Name: ____
Адреса/Address: ____
Місто/City: ____
Провінція/стейт Prov-State: ____
Поштовий код/ Postal/Zip code: ____
Країна/ Country: ____
Тел./Факс: Tel/FAX: ____

Прошу вислати ____ додаткових примірників
Please send ____ additional gift copies to:

(Ми можемо дописати привіт від Вас/If you wish, we will include a message from you)

____

Ціна з пересилкою: $ 30.00 ам/US
Price including shipping & handling: $ 32.50 кан/Cdn
(Міжнародні замовлення, добавити $6/ International orders, add $6; Авіапошта, добавити $2/Air mail, add $2)

☐ Залучаю чек на словник(и):
Payment enclosed in the amount of: $ ____

ЗНИЖЕНА ЦІНА - 2 або більше словників
SPECIAL PRICE - 2 or more books
(з пересилкою/shipping included):
$27.50 ам/US, $30.00 кан/Cdn (кожний/each)
(Міжнародні, добавити $6/ International, add $6; Авіапошта, добавити $2/Air mail, add $2)

Чеки виставляти на: **Orest Dubas - Ukrainian Publications**
Make cheques payable to: 2275 Georgina Drive, OTTAWA (Ontario) K2P7M2
Тел./Tel.: (613) 829-0900
Факс/FAX: (613) 820-6404

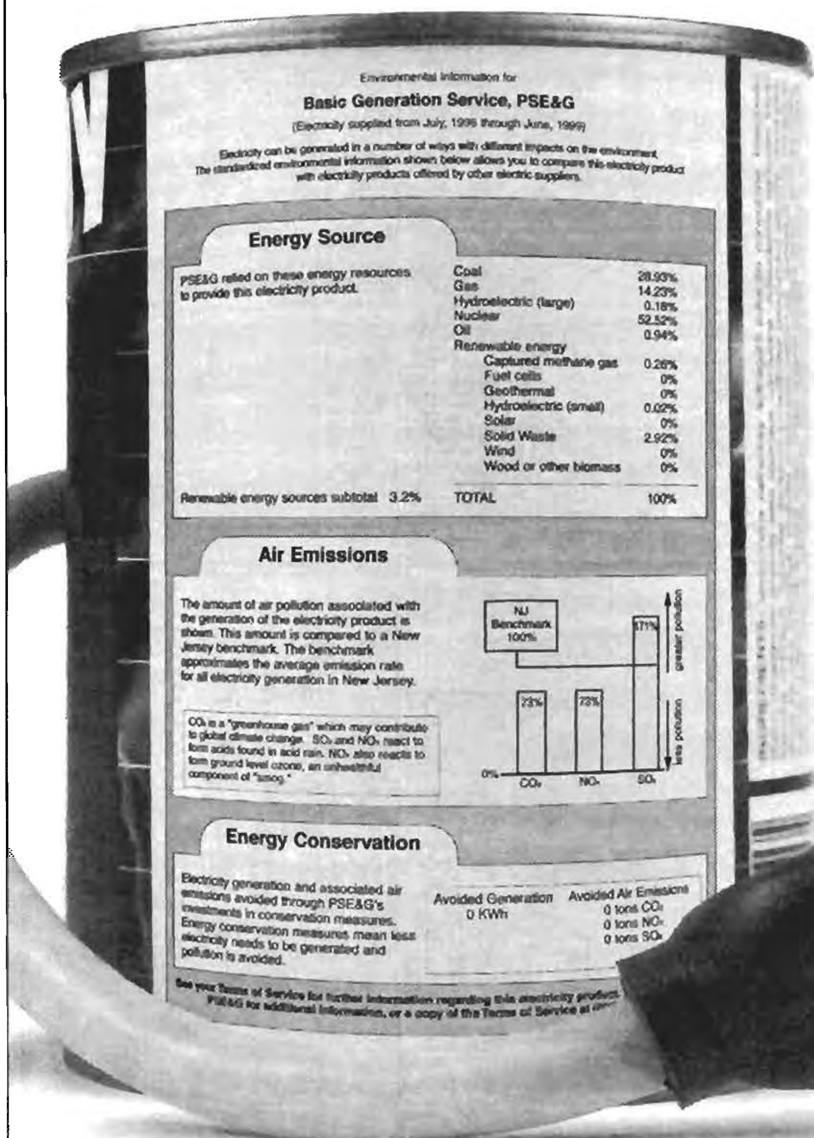
Традиційні Вечерниці „Червоної Калини"

з презентацією дебютанток і Френкетом

в суботу, 4 березня 2000
Sheraton Meadowlands Hotel
East Rutherford, NJ

Зголошення дебютанток: Olha Stawnychy
314 Montross Ave.
Rutherford, NJ 07070
(201) 933-7558

Яка електроенергетична компанія нешкідлива для навколишнього середовища?

Погляньте на етикетку.

Всі ми бачили на консервних банках етикетки, що інформують про поживні якості продуктів харчування. Їх наявність мають забезпечувати виробники. Тепер, за програмою вибору енергії New Jersey Energy Choice, всі ліцензовані постачальники електрики повинні мати східні до харчових етикеток офіційні твердження, що містять екологічні характеристики їх електрики. На цих екологічних етикетках буде інформація про джерела енергії, типи та кількість забруднюючих атмосферу викидів і зусилля компанії щодо більшого збереження енергії. Для чого ці нові етикетки? Щоб допомогти Вам порівняти постачальників електроенергії з екологічного погляду і прийняти більш обгрунтоване рішення. Кінець кінцем, в цьому і полягає суть програми New Jersey Energy Choice.

Щоб одержати детальнішу інформацію відносно вибору постачальника електроенергії, телефонуйте 1-800-706-PSEG або відвідайте нашу сторінку www.pseg.com.

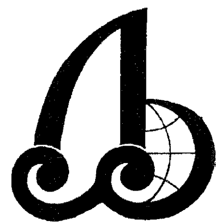

Local Consumer Education Program

Це повідомлення вам доставила компанія PSE&G в співробітництві з New Jersey Citizen Action • American Association of Blacks in Energy – NJ Chapter • Association for Children of NJ Center for Non-Profit Corporations • Community FoodBank of NJ • Community Health Law Project • Hispanic Directors Association of New Jersey • New Jersey Community Action Association NJ NAACP State Conference of Branches • NJ State Council of the Urban Leagues • United Way of Essex & West Hudson • Rutgers, The State University of New Jersey

---

DNIPRO CO.

Warren, MI
26499 Ryan Rd.
Tel. 810-759-6563

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-336-4776

Пакунки в Україну від $.49 за фунт

- *Відбираємо пакунки з хати.*
- *Надійна та гарантована достава за 4 - 8 тижнів.*

Philadelphia, PA
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Hamtrack, MI
11758 Mitchell St.
Tel. 313-892-6563

Clifton, NJ
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

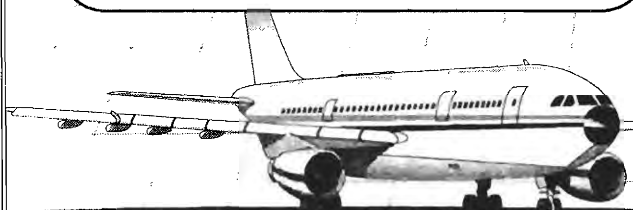
Інші послуги

Долари в Україну
Авіаквитки в Україну та з України
Візи в Україну без запрошення
Завірені переклади та оформлення документів
Запрошення для відвідувачів з України

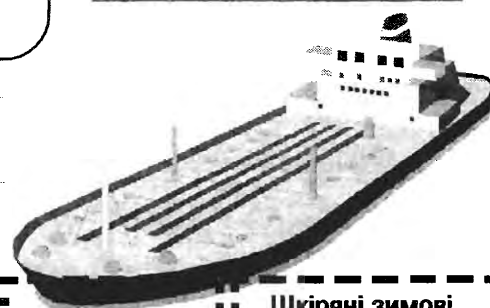
Chicago, IL
2134 W.Chicago Ave.
Tel. 773-903-8562
Tel. 773-486-8563

Продаємо телефонні картки ($10 картка-60 хв. розмови з Україною)
Рентуємо відеокасети
Перепис відеокасет будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт

Arlington, IL
2407 E.Oakton St.
Tel. 847-956-6563

У наших крамницях можна придбати: кераміку, хустини, обруси, книжки, поштівки, писанки, відео та аудіокасети, українські сувеніри, українські вишиванки, електронні перекладачі з англійської на українську мову.

$10 знижки на електронні перекладачі

$10 знижки на вовняні хустки із френзлями

$10 знижки на зустрічі і довезення в аеропорт

$10 знижки на квитки в Україну

$5 Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC

Шкіряні зимові чоботи від **$ 25**

ПОДЯКА

Повернувшись після затяжної недуги з лікарні додому і роздумуючи про ті довгі тижні лікування, я ствердила, що в парі з ними я переживала кожного дня неописану радість. Відчувала я Господню помічну руку та опіку Божої Матері наді мною, велику любов моєї родини, незвичайну дружбу приятелів і знайомих. Відчувала теж пошану і вдячність моїх учнів, які зблизька та здалека поздоровляли мене телефонічно, квітами і пода-рунками та запевненнями молитов за моє здоров'я. Це був найуспішніший лік, бо я була завжди доброї гадки, навіть думаючи про смерть.

Тому, дякуючи Богові за ласку видужання, складаю слова глибокої вдячности усім-усім, хто турбувався мною в часі перебування в лікарні і тепер, у час одужання.

Особливо дякую Преосвященному Владиці Іннокентієві, ЧСВВ, за св. Літургію і молитви; моєму пароховi о. декану Маріянові Процикові за молитви і відвідини в лікарні; дирекції й учням українознавчої школи в Баффало, які жертвували св. Літургію в намірені мого здоров'я, і за всі св. Літургії, про які просили мої друзі, щоб випросити для мене в Бога ласку здоров'я.

Щира подяка організаціям і товариствам за письмові побажання швидкого повернення до здоров'я.

Молю Вселаскавого Господа, щоб відплатив усім щедрістю своїх ласк.

Не маючи покищо змоги подякувати листовно, цією дорогою бажаю усім зустріти нове тисячоліття в здоров'ї і щасті!

Водночас висилаю 500 дол. на допомогу інвалідам і вдовам кол. вояків 1 УД УНА в Україні та 500 дол. на потреби пограбованої нещодавно церкви св. Антонія Великого в селі Голешеві, Жидачівського району, Украї-на.

Вдячна Оля Чмола

Нострадамус...

(Закінчення зі стор. 23)

він помер, мабуть, від зараження крови. Слава Нострадамуса, почавшись тоді, не тьм'яніє й досі. Тлумачення не припиняються вже п'яте сторіччя. Наприклад, один західній нострадамознавець в 1962 році виснував з низки катренів, що незабаром почнеться війна між США, Великою Британією та Італією з одніеї сторони, і Францією – з іншої. Франція буде переможена і поділена, що ускладнить процеси загальноевропейської інтеґрації в XX сторіччі, зате Німеччина у тому ж сторіччі возз'єднається (і це сталося!) і буде монархією (цього не сталося). Взагалі „пророча" мова Нострадамуса разом з уявою тлумачів дозволяє вичитувати з катренів все, що хочете. Ось центурія 1, катрен XIV – буквально: „Раби стануть співати пісень, гимнів і вимагати, / Щоб випустили з тюрем в'язнів, запроторених туди князями і володарями, / В майбутньому безголовими дурнями / Їх називатимуть у божественних проповідях". А ось що читаємо у російському перекладі, нібито підрядковому, опублікованому у книзі „Великі пророцтва Мішеля Нострадамуса" "(М. 1999): „І, співаючи пісні бадьорі й гимни, будуть вимагати раби, щоб звільнили з в'язниць усіх кинутих туди володарями / Анатему на голови немудрих пошлють попи, / Та легше від цього не стане" – і це проголошується пророцтвом про Лютневу революцію в Росії. З таким тлумаченням погоджується і В. Завалишин, який подав уже віршований переклад у своїй книзі „Пророцтва" (Нью-Йорк, 1974): Слов'янський народ – під недобрим знаком, Їх тюрми й пісні не до вподоби царям, на зміну прийде, як священний оракул, Схоласт і догматик й брехливий пророк". Нехай читач відчує різницю в перекладах і спробує знайти в Нострадамуса в цьому катрені хоч яку-небудь згадку про слов'ян. Цікаво, коли тлумачення пророцтва вигадується напередодні якоїсь-небудь події, а публікується після неї. Ось центурія VI, катрен XIII: „Нестійкий правитиме недовго, / Хоч багато хто його підтримує, / Капітолій проти його царювання, / Велика влада не втримається". У згаданій книзі „Великі пророцтва..." інтерпретатор скромно пише: „Знову рискую стати лжепророком, але, мабуть, Нострадамус передбачив резиґнацію Клінтона після скандалу з Монікою Левінською. Й хоч тепер, у грудні 1998 року, коли ця книга йде до друку, переважна більшість населення США „за" продовження його президентства, чимало осіб в Капітолії за те, щоб почати процедуру імпічменту. Поживемо – побачимо". Пожили, побачили. А ось центурія 1, катрен XXXII: „Велика імперія невдовзі буде перенесена / Зовсім мале місце жалюгідного царства, / Серед якого підніметься скипетр". На думку одних, це пророцтво про минулу вже подію – вигнання Наполеона на Ельбу, повернення його і остаточне заслання на острів св. Єлени; інші вважають, що це пророцтво про майбутню долю Росії, яка розпадеться й зменшиться до розмірів Московії.

Поговоримо тепер про ті пророцтва, які збулися. Одним з таких вважають уривок з листа до Генріха II. Описавши розташування зірок і плянет, яке нібито відповідало 1781 рокові, Нострадамус заявляє: „Й буде покладено початок дальшому розвиткові речей, і в цей рік почнеться найбільше переслідування християнської церкви, якого не було навіть в Африці, й триватиме воно до року тисяча сімсот дев'ятдесят другого. Цей рік запам'ятається як межа оновлення сторіччя". Чимало читачів побачили в цьому уривку натяк на Французьку революцію, тим більше, що день скасування монархії – 22 вересня 1792 року – був проголошений першим днем першого року Республіки. Та – вчитаймося в текст. Нагінки на Церкву мали початися в 1781 році і безумовно закінчитися в 1792-му, а цього якраз і не сталося. Дехристиянізація почала у вказаному році набирати обертів і тривала аж до повалення якобінців в 1794 році, та й потім стихала досить повільно. Нарешті, ще про одне здійснене пророцтво. Є два варіянти катрену LXXIV центурії VI. Перший каже: „Вигнанниця повернеться в королівство, / розшукає змовників – ворогів своїх, / одержить велику перемогу, / Сімдесят три досить близькі до смерти". З цього катрену ще близько 1970 року еміґрантські кола зробили висновок, що совєтська влада проіснує 73 роки. Інший варіянт, і у пізніших, посмертних виданнях „Центурій": „Червоний володар царюватиме на Півночі, / Заллє кров'ю півсвіту / І царювання його триватиме 73 роки, 7 місяців і 5 днів". Якщо лічити від 7 листопада 1917 року, то кінцевою датою виявляється 12 червня 1991 року – день виборів першого президента Росії. Щоправда, ті з нострадамознавців, які відмовляються визнати Єльцина переможцем над „червоним володарем", ведуть відлік від 19 січня 1918 року, дня розпуску Установчих Зборів, й тоді термін закінчується 24 серпня 1991 року – майже точна дата придушення московського заколоту. Мимовільно виникає підозра (прошу вибачення у прихильників Нострадамуса): а чи не є це пророцтво таким, що само себе реалізує? Якщо ми знаємо про провіщення якоїсь події, а відтак цю подію й здійснюємо, то пророцтво неминуче здійснюється. У XVI сторіччі про такі пророцтва розповідали не без іронії. Про сина Нострадамуса (та, мабуть, не про того, кому адресований лист), розповідали, що він в 1575 році передбачив пожежу в місті Пузені, а коли її не сталося, пробував сам підпалити місто, за що його й стратили. Якщо з цих моїх зауважень можна зробити висновок, що я вважаю Нострадамуса шарлатаном, то вибачаюсь перед читачами і перед тінню великого оракула. Нострадамус ошуканцем не був. Він жив у тяжкі, страшні часи. Франція вела безконечні Італійські війни (1494–1559), королівство роздирала боротьба між католиками і ґуґенотами. У бідах, що впали на Францію, Нострадамус і чимало його сучасників вбачали ознаки „кінця світу". І теперішнє переносили у майбутнє. Чума, епідемії постійно згадуються в „Центуріях" – а голод навідувався до Франції протягом XVI сторіччя 11 разів, чума – 22 рази. Подивімся на топоніміку Нострадамуса. Від катрена до катрена йдуть пророцтва про орди сарацинів, так тоді називали арабів, зокрема мусульман, про визволителя, який вижене ці полчища з Европи. В часи Нострадамуса в 1526 році, коли загинула угорсько-чеська армія у битві при Мохачі, турки посилили тиск на Західню Европу (й навіть оточили Відень в 1529 році), а алжирські пірати, котрі перебували на турецькій службі, грабували береги Італії, Еспанії і Південної Франції. Інші катрени тлумачаться дуже просто, якщо врахувати те, що в пророцтвах про майбутнє Нострадамус виходить з теперішнього або недавнього минулого. Ось тільки один приклад – катрен XLIV центурії II: „Орел, нашитий на прапорах, / повалений долілиць пташиною зграєю./ Під грім кімвалів, труб, перегук дзвонів / Бог розум поверне божевільній Дамі" Орел – родовий герб австрійської династії Габсбурґів, до якої належав ворог Франції Карл V, імператор Священної Римської імперії і король Еспанії. Еспанський престол він прийняв у 1516 році, коли його мати, королева Хуана Безумна, бувши душевнохворою, добровільно – так було оголошено – передала владу і титул синові. У випадку її одужання Карл повинен був віддати корону і стати тільки наслідним принцом – саме на це сподівався Нострадамус, в кожному разі до 1555 року, коли цей катрен був опублікований, бо в тому ж році Хуана померла. Нострадамус багато розповідає про біди, які мали відбутися в „останні часи". Коли ж вони повинні початися? Нострадамус називає дві дати – втім, тлумачі й їх піддають сумнівам. Один термін названий у LXXII катрені центурії X: „У рік тисяча дев'ятсот дев'ятдесят дев'ятий, у місяць сьомий / з неба спуститься король Жаху, / він воскресить великого короля Анголмуа, / І до й після Марса буде царювати щасливо". Одні інтерпретатори наполягають на тому, що тут ідеться про кінець світу, бо король Анголмуа, хто б він не був, буде царювати і до, і після Марса, тобто останньої битви. Інші доводять, що перед нами – опис приходу Антихриста, й посилаються на два наступні катрени: „Час теперішній і минулий / Буде судити великий Скоморох, Однак світ швидко втомиться від нього / І повернеться до духовенства, / У той рік здійсниться велике число Сім./ Тоді ж відбудуться ігри Гекатомби. / Незадовго до великого тисячного року, / Коли мертві встануть з могил". „Скоморох", як кажуть тлумачі, – це Антихрист, який передражнює Христа, „здійсниться велике число Сім" – значить закінчиться сьоме тисячоліття і, за словами „Листа до сина" „...всемогутній Господь закінчить повний цикл розвитку речей і сущого, й небесні тіла і сузір'я знову почнуть свій рух, і це буде вищий рух, покликаний повернути порядок на Землю". Треті нострадамознавці наполягають, що це стосується різних бід у вказаному році, а кінець світу настане лише у IV тисячолітті, бо в тому ж „Листі до сина" сказано: „...Я уклав Книги Пророцтв, які мають по сто катренів пророцтв, їх я зібрав воєдино і зашифрував. Це безперервне пророцтво до кінця 3797 року". Що ж, сьомий місяць 1999 року – це липень або серпень за теперішнім календарем (в часи Нострадамуса ще діяло юліянське літочислення, у XVI сторіччі воно відрізнялося від григоріянського на 10 днів), так що чекати недовго (на щастя, дата й цього пророцтва вже минула!).

(За матеріялами преси)

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 East 79th Street, NYC 10021

складає щиру подяку членам і приятелям, які зложили пожертви на Інститут в пам'ять нашої покійної членки

бл. п.

ЯРИ СИДОРАК

по	1,000 дол.	Марко і Зеновія Сидораки, Марко Сидорак;
по	250	д-р Ярослав і Оксана Сидораки, Ксеня Кузьмич, Ярослав і Ала Лешки, Юліяна Осінчук, д-р Зеновія Кунцьо;
по	200	Роман і Ірина Бадяки, д-р Михайло і Ірина Цегельські, Роман і Патриція Шкамбари, Юрій і Зоріяна Ставничі;
	150	Роман і Міра Савицькі;
	125	д-р Клементій і Ольга Рогозинські;
по	100	Богдан і Ірина Глушевські, Тарас і Оксана Колцьо, Юрій Василенюк, Джеремі і Христина Раковські, Зенон Масний, Микола і Ольга Дякуни, Ігор і Марта Воєвідки, Мирон і Христина Мельники, Орест і Марта Качмарські, Гозе і Марія Касанови, Стефан і Марта Ковалів, Іван і Наталія Макаревичі;
по	50	Аксел і Дарія Мерли, Олег і Оксана Венгерчуки, Остап Венгерчук, Володар і Марта Лишки, Василь і Зеновія Никифоруки, Юрій і Ала Черний, Роман і Мотрія Слоневські, Дарка Якимчук, Тарас і Ольга Гунчаки, Сергій Ілюк;
по	25	Александра Селепина, Рішард і Марта Легецкіси, Орест і Марія Слупчинські.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

МИХАЙЛА БІЛОУСА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

В церкві св. Юра, в Нью-Йорку,
28 грудня 1999 р., о год. 8-ій ранку;
в катедрі св. Юра у Львові та
в Ґленкові, Н.Й.

Про молитви за спокій душі покійного просять

дружина НАТАЛІЯ з родиною

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

передчасного та несподіваного відходу у вічність незабутньої та дорогої СЕСТРИ

бл. п.

ЛІДИ САВОЙКИ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

в УКЦеркві св. Юра в Нью-Йорку, в неділю, 19 грудня 1999 р., о год. 4 по полудні та в понеділок, 20 грудня 1999 р., о год. 8:30 ранку;

в монастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Н.Й., в неділю, 19 грудня 1999 р., о год.9:30 вранці;

у Францішканському монастирі св. Антонія з Падуа в Нью-Йорку, в суботу, 19 грудня 1999 р. та в соборі св. Софії в Римі, Італія.

Про молитви та згадку просить ВІРА САВОЙКА

Відійшла у вічність св. п. Ліда Ґеча

Я познайомився з Лідою і Дам'яном Ґечами при кінці 1945 року в альпійській частині Австрії, у місті Вілляху, на австрійсько-італійському кордоні, у переселенчому таборі „Бауляйтунг". Переїхавши до Америки, до штату Нью-Джерзі, я знову мав честь і приємність продовжувати дружбу з моїми приятелями Ґечами. Під час цієї нашої довгої дружби я мав нагоду пізнати гарний характер Лідочки, створену нею прекрасну родинну атмосферу, її любов до дітей і до чоловіка Дам'яна. Повідомляючи мене телефонічно про раптовий жахливий удар долі, відхід у вічність дружини Ліди, він з горя майже не міг говорити...

Мої слова не є виявом звичної формальности, щоб ось похвалити когось під час Панахиди, бо так, мовляв, „випадає", – вони мовлені з найщирішого мого переконання та з глибини мого серця. Тепер, коли дорога Ліда відійшла у вічність, хай гарні спогади снують над її колисанкою безтурботного сну, а Господь Бог хай винагородить її у небесних просторах за примірне і чесне життя на цій плянеті. Ті, що знали дорогу Ліду, все будуть згадувати її і її теплу-ніжну вдачу щирим тихим словом.

Ліда відійшла у засвіти у вівторок, 9 листопада, а Панахида з численною участю мирян відбулася у п'ятницю, 11 листопада, у Бойлен погребовому заведенні у Бранзвіку, Н. Дж. Похорон відбувся в суботу і похоронено покійну на цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Товаришеві її життя, опечаленому інж. Дам'янові, доням Марії, Дарії, Оксані, синові д-ові Стефанові, п'ятьом внукам та усій родині висловлюю найщиріші та найглибші співчуття.

Вічна її пам'ять!

Любомир Калинич

Щоб не змовк церковний спів з Аскольдової могили

Вандали, з намови ворожої аґентури, спробували задушити хоральні співи церкви св. Миколи на Аскольдовій могилі в Києві; збезчестили церковні стіни, всіляко залякували парафіян, проте їхні інтриґи не припинили жвавої діяльности свято-миколаївської громади. Вона далі активна, незважаючи на великі труднощі побутового характеру та перешкоди з боку промосковських ворохобників.

Богослужбовий хор церкви св. Миколи, під керівництвом Мирослави Герцик, доньки св. п. проф. Романа Прокоповича-Орленка, колишнього диригента хору Успенської церкви („Волоської") у Львові, виступив недавно з концертом духовної музики в Республіканському Будинку Вчителя, під назвою „Духовна музика – перлина української культури".

Концерт супроводила й культурно-інформативна програма: про феномен української духовної музики цікаво і докладно розповіла донька Мисрослави Герцик, Христина, талановитий музикознавець зі Львова. На цей концерт Христина привезла юний оркестр Львівської школи ч. 5, що виконав вінок мелодій з циклу „Різдвяний настрій", під керівництвом вчительки Романи Мандзюк.

Мирослава Герцик приготувала духовну програму для Воскресної Утрені, вона також плянує провести музичний вечір, присвячений славній піяністці Любці Колессі. Головною точкою програми буде хоровий шедевр Філарета Колесси „Вулиця". Колись, під час першої совєтської окупації Західньої України, в 1939–1941 роках, саме цей твір у виконанні хору Львівського університету ім. Ів. Франка, під керівництвом маґістра Дем'яна Гандзія, отримав першу нагороду в конкурсі хорів крайової Олімпіяди.

Треба відзначити, що не лише Мирослава Герцик та її донька Христина гідно несуть музичну естафету, передану їхнім батьком, Романом Прокоповичем. Старша донька покійного музики, Оксана (заміжня Коссаковська) також виконує подібну музичну місію, керуючи українським громадським хором в Санкт-Петербурзі.

За сучасних матеріяльно невідрадних умов в Україні годилося б зробити крок назустріч піонерам духовного відродження. Наприклад, Мирослава плянує виїхати з хором на ґастролі за межі Києва. Проте на перешкоді – відсутність фінансів. Потрібні, отже, доброчинці тієї ідеї. Це й додало б членам хорового ансамблю церкви св. Миколи енерґії до шляхетної пропаґанди духовно-моральних вартостей, і допомогло б зберегти хор – цінний мистецький колектив.

Для тих читачів „Свободи", котрі захотіли б допомогти хорові церкви св. Миколи на Аскольдовій могилі в його важливій культурно-громадській місії, подаємо адресу:

Мирослава Герцик, Україна, 254114, Київ, вул. Автозаводська 87-А, кв.31.

Роман Кухар

В ДАЛЕКУ ДОРОГУ ВІЧНОСТИ

бл. п.

МИХАЙЛА ТИНЬО

З волі Всевишнього 9 листопада 1999 р. несподівано для родини і приятелів, проживши 78 років, упокоївся в Бозі бл. п. МИХАЙЛО ТИНЬО.

В глибокому смутку залишив він вірну подругу довгих літ – дружину Евгенію, осиротив синів Богдана з дружиною Рабин, Михайла з дружиною Шерон та внуків – Михайла і Лорі, брата Андрія з дружиною Марією і дітьми Андрійком і Олесею, брата Стефана з родиною в Україні, ближчу і дальшу родину в Україні, США та Канаді.

Бл. п. Михайло народився6 листопада 1921 року в селі Поляна Суровична Сяніцького повіту. В 1940-му році був забраний на примусові роботи до Німеччини. По закінченні війни запізнався з панною Евгенією Багнюк, з якою одружився 30 червня 1946 року. В 1949 році пощастило їм еміґрувати до США. Старший син Богдан народився в Німеччині, а молодший Михайло в Америці. Довгі роки працював у фірмі B & D до 1987 р. Ще в Німеччині вступив в членство Спілки Української Молоді. В Америці був членом СУМ, Українського Дому та Української Централі в Пассейку.

Любив перебувати серед сумівської молоді на сумівській Оселі в Елленвіл, Н.Й. Про особливе прив'язання покійного Михайла до Організації СУМ говорив на тризні сумівський діяч та голова Українського Народного Дому Ярослав Петрик.

11 листопада в похоронному заведенні Shook у Кліфтоні о. Йосиф Шупа відправив парастас при чисельній участи членів родини і приятелів покійного. Після відправи о. Йосиф глибокозмістовними та теплими словами розрадив родину покійного та всіх присутніх і попрощав покійного на дорогу до свого Творця. В п'ятницю, 12 листопада вранці о. Василь Буник в похоронному заведенні відправив літію та закрив домовину, а в церкві св. о. Миколая в Пассейку, о. Йосиф відправив заупокійну Службу Божу з літією за спокій душі Михайла, після якої знову слідувала глибокозмістовна проповідь о. Йосифа. Після прощання в церкві, тлінні останки покійного Михайла відвезено на цвинтар св. Духа в Northhampton, NY.

Молитвою, яку провів Ярослав Петрик розпочато тризну, в залі Української Централі в Пассейку. Він також промовляв під час тризни, як це вже було згадано раніше. В своєму слові Ярослав Петрик схарактеризував покійного, як людину спокійної вдачі, любителя сумівської молоді. По закінченні тризни всі присутні відспіванням пісні – „Відлітають сірим шнурком"... попрощали бл. п. Михайла в далеку дорогу Вічности, залишаючи собі теплі спомини по покійному і вічную пам'ять.

Дружина покійного та сини з їхніми родинами щиро вдячні о. Йосифові Шупі та о. Василеві Буникові за похоронні відправи, всім тим, що відвідали родину в тяжких хвилинах їхнього життя та брали участь в похоронних відправах в похоронному заведенні та на Службі Божій в церкві св. о. Миколая, тим що жертвували на Служби Божі за спокій душі покійного Михайла, тим, що замість квітів на свіжу домовину жертвували на благодійні цілі:

– Лікування дітей з України в США і в Україні із серцевими вадами;

– на потреби виховної і організаційної діяльности Спілки Української Молоді в Америці і інші цілі;

– на нев'янучий вінок родина покійного Михайла від себе пожертвувала на підтримку програми „Дар Життя" (лікування дітей з України в США і в Україні із серцевими вадами).

Дружина Евгенія пожертвувала суму	200	дол.
Тамара і Франко Гурини	150	
син Богдан з дружиною Рабин	200	
син Михайло з дружиною Шерон	200	

100 дол. жіноцтво ОЖ ООЧСУ;

50	Марія і Іван Борбичі;
30	Оксана і Петро Кордуби;
по 25	Ірка і Іван Ільницькі, родина Р. Мигаль;
по 20	Марія і Теодор Олещуки, Анастазія і Іван Хомки, Марія і Теодор Марщівські, К. Ваньо, Петро Завада, Френк Де Марко, Олена і Юрій Кисілевські, Марія Струк, Галина і Кармін Ганек, Ірена і Віктор Герлінські, Василь Цинайко, Христина і Михайло Вітек, Катерина і Богдан Журавські, Леся і Петро Палюхи, Анастазія і Василь Марущаки, Анна і Зенон Знаки, Юліян Котляр, Іван Буртик, панство Чабани, Анна Ваньо, Ірена Цапар, Андрій Тиньо і родина;
по 15	Волошко Стах, Андрійко Тиньо;
по 10	Василь Чирнянський, Марія М. Маїк, Варвара Тижбір, Теодор Москаль, Ева Мончук, Сузанна і Михайло Скали, Стефан Журавський, Йосиф Васильків, Марійка Кулик, Теодор Шереґ, Дмитро Мазурик, Анна і Михайло Дідухи, Оля і Василь Шиші, Марія Бакалець, Соня Іваночко, Олена і Стефан Халупи, Володимир Зєльонка, Петро Ґресь;
по 5	Михайло Іванців, Володимир Оліярник.

НА ПОТРЕБИ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ свої пожертви зложили:

Евгенія Тиньо і сини Богдан і Михайло	700	дол.
Богдан і Рабин Тиньо	100	
Михайло і Шерон Тиньо	100	
Тамара і Франко Ґурин	100	
Український Народний Дім	50	
Ірина і Ярослав Петрики	50	
Орися і Іван Чучаки	25	
Іванка і Михайло Яремки	25	
Марія і Теодор Олещуки	20	

НА ПОТРЕБИ УНІС У ВАШІНҐТОНІ:

Евгенія Тиньо 100 дол.

НА УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ В КАЗАХСТАНІ (через УККА, програма Р.О.Д.У.):

Евгенія Тиньо 100 дол.

НА ПОТРЕБИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ В ПАССЕЙКУ:

Евгенія Тиньо 200 дол.

НА РІЗНІ БЛАГОДІЙНІ ЦІЛІ:

по 20 дол. Романюк Ева та Ірина і Олег Бундзяки.

Вичислені вгорі пожертви від родини покійного Михайла на цілі українських громадських і благодійних організацій та установ свідчать про Його патріотизм і жертвенність, Його особисто і родини, якої він був головою. І тому українська громада та наші американські сусіди, які його знали, чисельною участю прийшли попрощати Його та зложити співчуття родині і щоб в останнє вшанувати покійного за його вклад в життя громади. Крім родини покійного, яка болюче переживає його відхід, українська організована громада довго відчуватиме втрату цінної людини в його особі.

Хай же буде йому вічна пам'ять, а його тлінним останкам легкою гостинна американська земля – земля прибраної батьківщини.

Вічная пам'ять!

ПРИЯТЕЛЬ ПОКІЙНОГО І ЙОГО РОДИНИ

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього 5 вересня 1999 р.
відійшов від нас у вічність

СВ П.

інж. ВАСИЛЬ ЛАГОШНЯК

Висловлюємо найщирішу подяку всім, що взяли участь у похоронних відправах, за писемні й особисті вислови співчуття, за квіти, многі та щедрі пожертви на добродійні цілі.

Надзвичайно вдячні о. Степанові Зарічному, парохові церкви свв. Петра й Павла в Клівленді.

Дякуємо родині, односельчанам і приятелям, які численно прибули на похоронні відправи.

ОРИСЯ ЛАҐОШНЯК ВИРСТА з родиною

Пожертви на слідуючі цілі зложили:

НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ – 3,025 дол.
650 дол. Орися Лагошняк Вирста/Темістокл Вірста;
200 Тамара Гутнік Нери і Томас Нери;
по 100 д-р Микола і Надія Дейчаківські, д-р Осип Данко, Іван Магоцький, д-р Ярослав і Надія Мігайчуки, Дмитро і Катерина Мойсеї, Уляна Пасічник-Тарнавська і проф. Максим Тарнавський;
60 Стефанія Кріслатий;
по 50 Володимира Басладинська, Іван і Наталія Бачинські, Александер і Наталія Блашківи, Михайло Бохно, Микола і Люба Галіви, Микола і Марія Гірняки, д-р Зенон і Мирослава Голубець, Василь і Ольга Ільчишини, Михайло Ковалисько, проф. Мирослав Лабунька, д-р Ярослав і Лариса Музички, Василь Рудий;
по 30 родина Горбанів, родина Диганів, Ярослав Кравчук, Єрна Лаврів і Марта Кохран, Леон і Стефанія Михалевічі, Віліям і Галина Контічійо, Анна Тарнавська;
по 25 Деонізій і Оксана Дем'янчуки, Стів і Таня Космоси, Михайло і Люба Филаки, Роман і Любомира Мельники;
по 20 Марія Адамович, Богдан і Оля Дем'янчуки, Ярослава Длябога, Емілія Думська-Дворська, Григорій і Анна Завадівські, Вава-Марія Бачинська, д-р Нестор Когут, Семен і Марія Кріслаті, Мирон і Евгенія Лущаки, Вірослав і Любомира Лобури, Іван і Ольга Міхайлуки, Микола Піхурко, Іван і Олена Росули, Василь і Анна Сікори, Софія і Люба Сохоцькі, Теодозій і Ольга Тарчанини, Михайло і Ярослава Форемські, Стефанія Хома, Антін і Анастазія Хомики;
по 10 Д. Вирстюк, Василь і Марія Гнатіви, А. Госанчук, Михайло Дудич, Анна Йосипчук, Нікола Кітасо, М. і С. Косири, М. і І. Каваці, Василь і Марія Мудраки, Іван і Марія Муралі, Ірина Новицька, Семен і П-і Пасельські, Є. Світенко, Степан і Фаіна Сиві, Марія Сенюга, А. Слободян, Михайло Солар, Онуфрій і А. Сорочаки, Анна Стереб, Петро Трач;
по 5 Міке і Лені Велетики, П. Галат, Сузан Грібан Морсер, Тоні Задоровські, П. і п-і Ніколас.

НА ШКОЛУ В СЕЛІ МОЗОЛІВКА – 100 дол.;
100 дол. Орися Лагошняк Вирста.

НА ЦЕРКВУ В СЕЛІ МОЗОЛІВКА – 300 дол.;
по 100 дол. Василь і Віра Ліщинецькі, Євген і Люба Репети, Михайло Цяпа.

НА ФУНДАЦІЮ УВУ – 50 дол.;
50 дол. Василь і Оксана Огари.

НА ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ – 75 дол.;
50 дол. Богдан і Роза Кичуни;
25 Григорій і Розалія Головки.

НА УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ – 10 дол.
10 дол. В. Василик.

НА КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ СВВ. ПЕТРА І ПАВЛА – 60 дол.;
30 дол. Орися Лагошняк Вірста;
20 Орест і Наталка Ліщинецькі;
10 Володимир і Лідія Базарки.

НА КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ СВ. АНДРІЯ – 20 дол.;
по 10 дол. І. і А. Оленчуки, Орися Лагошняк Вірста.

НА УКРАЇНСЬКУ ШКОЛУ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЙОСАФАТА – 130 дол.;
100 дол. Роман і Іванка Боднаруки;
20 родина Бенків;
10 Д. Ванкевич.

НА СЛУЖБУ БОЖУ – 85 дол.;
15 дол. Іван Оліяр
по 10 Володимира Басладинська, А. і І. Гулохи, У. А. Бодонюк, Д. Малисевич, Мік Солар, П. і М. Пенгрини, Богдан Семків.

В ПЕРШУ НАДЗВИЧАЙНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ЗЕНОНА ОМЕЦІНСЬКОГО

буде відправлена заупокійна

СЛУЖБА БОЖА

22 грудня 1999 р., о год. 7-ій веч.
в церкві „Богоявлення", Рочестер, Н.Й.

Просимо молитися за душу покійного.

В пам'ять покійного складаємо:
50 дол. На Катедру Українознавства при Гарварді;
50 дол. на харитативну Службу в Німеччині;
50 дол. на „Смолоскип".

дружина – ІЗАБЕЛЛА
сини – ВОЛОДИМИР і РОМАН з родинами

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

ХРИСТИНИ БОГОСЛАВЕЦЬ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в понеділок,
27 грудня 1999 р., о год. 9-ій ранку
в церкві св. Володимира
у Ґлен Спей, Н.Й.

Цією дорогою складаємо сердешну подяку родині, приятелям за співчуття, квіти і пожертви на добродійні цілі.

Хай Господь винагородить Вас своїми ласками.

муж – СТЕФАН з родиною
мама – ІВАННА НИЧКА
брат – БОГДАН з родиною

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього, 9 грудня 1999 року, на 92-му році світлого життя відійшла від нас у вічність

бл. п.

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ

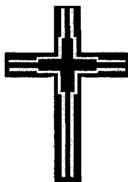
колишня професорка Віденської „Прайнер" Консерваторії, довголітній педагог і Президент Українського Музичного Інституту Америки, Інк., визначна піяністка і пропагаторка українського репертуару: рецензент, член численних Товариств та американських, професійних музичних організацій.

ПАНАХИДА була відправлена 12 грудня у похоронному заведенні Литвин і Литвин – Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 13 грудня на Українському Православному цвинтарі Св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Хай пам'ять про неї вічною буде.

Президія УМІ

Ділимося сумною вісткою, що 2 грудня 1999 року в St. Louis, MO відійшов у вічність

бл. п.

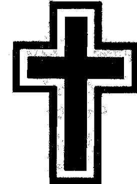
ЮРІЙ СТЕФАНИШИН

нар. 5 вересня 1916 р. в селі Колодруби, Львівської области, Україна.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в понеділок, 6 грудня 1999 р. в церкві Our Lady of Sorrow. Похований на цвинтарі Resurrection у St. Louis.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – ПАРАСКА
донька – АННА з чоловіком ҐЕРІ
син – БОГДАН
внуки – ЕЛИЗАБЕТ з чоловіком ТОМОМ
– МАРК з дружиною МІШЕЛ
– ПАТРИЦІЯ
правнуки – ASHLEY, EMILY, ERIN, MEGAN, JASON, HALEY
племінниця – ОКСАНА ПИЛИПІВ з чоловіком БОГДАНОМ
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 9 грудня 1999 р. після короткої недуги відійшла у вічність на 92-му році життя наша найдорожча, улюблена в цілій родині широковідома піяністка і до останньої хвилини життя учителька музики

бл. п.

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА КАРАНОВИЧ

нар. в Коломиї 18 жовтня 1908 р.

Залишилися в смутку:
дружини братів – ТАМАРА ГОРДИНСЬКА
– ІРЕНА ГОРДИНСЬКА
діти брата Святослава – ЛАДА КА'Я з мужем ЖАНОМ і родиною
– ЛЯРИСА ГОРДИНСЬКА ТОЛІВЕР з мужем КРИС
діти брата Богдана – ВОЛОДИМИР ГОРДИНСЬКИЙ
– д-р ЯРКО ГОРДИНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ і родиною
– д-р МАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КРАМАРЧУК з мужем БОГДАНОМ і родиною
діти брата Володимира – ОЛЕНКА ЮРЧУК з мужем ІРЕНЕЄМ і родиною
– КСЕНЯ ГАПІЙ з мужем ІГОРОМ і родиною
– ХРИСТИНА БАРАНЕЦЬКА з мужем д-ром МИКОЛОЮ і родиною

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 13 грудня 1999 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Замість квітів в пам'ять Покійної просимо складати пожертви на Український Музичний Інститут (Ukrainian Music Institute) на допомогу потребуючим музикам в Україні і видання творів композитора Василя Барвінського.
Вічна її пам'ять!

За мову, зміст посмертних оголошень і подяк, редакція не відповідає

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
довголітньої голови „Святої Софії" Релігійного Товариства Українців Католиків у США

бл. п.
д-р РОМАНИ НАВРОЦЬКОЇ
з ЛЕБЕДОВИЧІВ

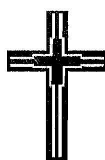
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

27 грудня 1999 р.
у катедральних храмах:

собор св. Софії в Римі, Італія;
собор св. Юра у Львові, Україна;
собор св. Покрови і Андрія Первозваного, Мюнхен, Німеччина;
храм Спаса у Тернополі, Україна;
храм св. о. Миколая у Баффало, США;
храм Царя Христа у Філядельфії, США.

Просимо про молитви за спокій душі Покійної Романи

УПРАВА ТОВАРИСТВА „Св. Софії"

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в четвер, 2 грудня 1999 р. відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ і ВУЙКО

бл. п.
НЕСТОР УГЕРА
нар. 6 листопада 1912 р. у Стрию, Україна.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 7 грудня 1999 р. на цвинтарі Лейк Джордж, Н.Й.

У глибокому смутку:
дружина – БАРБАРА
дочка – ВІРА з чоловіком БИЛОМ і дітьми ОЛЕКСАНДРОЮ і ЗЕНОНОМ
син – МАРКО з дружиною СОФІЄЮ і мамою ЕВГЕНІЄЮ
внуки – НАТАЛЯ з чоловіком В'ЯЧЕСЛАВОМ і дітьми БОЖЕНОЮ та ІРЕНОЮ
– НЕСТОР
племінниця – ТАМАРА з дітьми РИШАРДОМ і МАНУ
та рідні в Америці й Україні.

В ДЕСЯТУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ВУЙКА і ДІДА

св. п.
МИХАЙЛА БУРЧАКА

була відправлена
ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

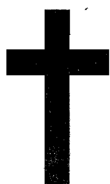
9 грудня 1999 р.
в УКЦерквах:

св. Архист. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й.
та в
Івано-Франківському, Україна.

Про молитви за душу Покійного просить

РОДИНА

Працівники Головної Канцелярії УНСоюзу, тижневиків „Свобода" та „Українського Тижневика" висловлюють свої щирі співчуття співпрацівникам Маркові та Софії Держкам з приводу смерти його БАТЬКА

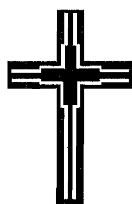

бл. п.
НЕСТОРА УГЕРИ

Нехай земля Америки, яка прийняла Його навіки, буде легкою, а дорога у вічність, де нема ні журби, ні сліз буде благословенна Богом.

Вічна пам'ять Йому в серцях дітей і внуків.

Замість квітів на могилу Покійного зібрано пожертви в сумі 320 дол. на Українську Народну Фундацію при УНСоюзі

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 7 грудня 1999 р. відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.
ОМЕЛЯН РУДНИЦЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 10 грудня 1999 р. з української католицької церкви св. Володимира в Hempstead, NY на Holy Rood Cemetery.

У глибокому смутку залишилися:
дружина – ЕВДОКІЯ з дому МЕЛЬНИК
дочка – ІРИНА з чоловіком GREGORY BLANCHARD
три внуки.

Вічна йому пам'ять!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ СТЕЙТУ НЬЮ-ДЖЕРЗІ
ділиться сумною вісткою з членами і приятелями, що 30 листопада 1999 р. в Мейплвуді, Н.Дж., відійшов у вічність на 83-му році життя

бл. п.
ЯРОСЛАВ БІГУН

інженер-хемік, довголітній член Товариства і визначний член управи Відділу

Опечаленій дружині покійного і його родині висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ВІДДІЛУ

УКРАЇНСЬКІ ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ ім. ЛЕОНІДА ГЛІБОВА повідомляють зі смутком про відхід у Вічну Батьківщину свого Почесного Члена й Представника на Австралію

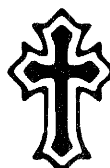
бл. п.
ДМИТРА НИТЧЕНКА-ЧУБА
1905-1999

Покійний був „батьком українського громадського й культурного життя в Австралії", переїхавши туди із хвилею української еміграції після Другої світової війни. Зокрема дбав про організацію українознавчого шкільництва та поширення української книжки (знамениті щорічні „тримісячники книжки"). Широко відомі його твори на культурні теми, а також літературознавчі праці та писання для дітей. Під кінець життя мав щастя відвідати рідну Полтавщину, де знайшов належне признання й пошану за весь труд свого життя.

Управа УПЛДМ висловлює оцим щире співчуття Його рідним та духовим спадкоємцям і бажає, щоб плоди Його творчого життя приносили користь українській культурі ще впродовж численних майбутніх поколінь!

Вічний спокій Праведникові!

УКРАЇНСЬКІ ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ і МОЛОДІ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в неділю, 5 грудня 1999 р. в Трентоні, Н. Дж. відійшов від нас наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ВУЙКО

бл. п.
ПЕТРО ПЛИС

нар. в Празі, Чехія, а проживав в Дрогобичі, Україна.

ПАНАХИДА відбулася 8 грудня 1999 р. в похоронному заведенні Kutch Funeral Home, 215 Grand St., Trenton, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9 грудня 1999 р. в церкві св. Йосафата, при 1195 Deutz Ave., Trenton, NJ., а опісля на цвинтар св. Марії.

В глибокому смутку залишені:
дружина – ІРЕНА
сини – ОЛЕГ з дружиною КАРОЛ
– ЯРОСЛАВ
внуки – КРІСТІН і ЕВЕН
племінниця – ЛІДА РОДЖЕК з родиною
племінник – ЛЕВ ГАНІНЧАК з дружиною

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що з волі Всевишнього, проживши 78 років, відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

бл. п.
ЯРОСЛАВ КОСТИШИН

ПАНАХИДА відбулася у п'ятницю, 10 грудня 1999 р. у похоронному заведенні Farley Funeral Home.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у суботу, 11 грудня 1999 р. з похоронного заведення до українського католицького собору Пресвятої Богородиці у Норт Порт, Фл., а опісля на цвинтар Venice Memorial Gardens.

Прибиті горем:
дружина – ІВАННА
доньки – МАРТА АЛЬБОЩА з чоловіком АДРІЯНОМ та дітьми ТАМАРОЮ і НАДЕЮ
– ВІРА СТЕЦЮК з чоловіком РОМАНОМ та дітьми РЕНЕЮ і НАТАЛКОЮ
та ближча і дальша родина.